

MENGŠAN

GLASILO OBČINE MENGEŠ

NOVEMBER

2009 / leto XVI

KARO inženiring d.o.o. Mengeš tel: 01 / 723-09-86; 723-09-87
Slovenska cesta 24, 1234 Mengeš fax: 01 / 723-80-15
www.karo.si GSM: 041 / 635-172

PRODAMO

Stanovanja:

- Kamnik, Matije Blejca, 1,5-sobno stanovanje, neto tlorisna površina 54,47m², obnovljena kopalnica, vzdrževano, dva balkona, JV lega, klet, 3. nadstropje, urejen blok, l. 1978, vsa infrastruktura v neposredni bližini. Cena: 96.000,00 EUR
- Mengeš, Levčeva, 3-sobno, 80,75 m², bivalne površine 76,30 m² + klet 4 m², l. 1986. Prostori: spalnica, otroška soba, kuhinja povezana z jedilnico in bivalnim prostorom, shramba, kopalnica, balkon predelan v delovni kotiček. Stanovanje je izredno prostorno, zračno in vzdrževano, vredno ogleda. Cena: 133.000,00 EUR
- Domžale, 2,5-sobno, 74,10 m², l. 1977, 10. nad., JV lega, velik balkon, ločene sanitarije, takoj vseljivo. Cena: 120.000,00 EUR
- Mengeš - Glavičeva, 3-sobno z delovnim kabinetom, 78 m², 2. nad., delno mansardno, balkon, S,J,Z lega, v 6-stanovanjski stavbi, l. 2008. Stanovanje je svetlo, sodobna razporeditev, v kopalnici je vgrajena večja masažna kad. Velika shramba v kleti, pripadajoča dva parkirna mesta na zunanem parkirišču, mirno naselje. Cena: 175.000,00 EUR
- Domžale - Bistra, l. 2005, 2-sobno, 68,29 m², 1/5 nad., velik zaprt balkon, izredno ohranjeno, opremljena kuhinja, lastniški garažni box v kleti. Cena: 155.000,00 EUR

- Ljubljana Bežigrad - Topniška, garsonjera, 34,00 m² skupaj s kletjo, odprt pogled, francoski balkon, ohranjeno in vzdrževano, zgrajeno l. 2001, 2/5, dvigalo, urejen blok, vsi priključki, bližina centra, mirna lokacija, lastniško parkirno mesto v skupni garaži. Cena: 120.000,00 EUR
- Ljubljana - Zalog, v dvostanovanjski hiši, l.1968, zgornja etaža, 2-sobno z dvema balkonoma, 74 m², s pripadajočo garažo in pomožnim prostorom v kleti 16 m², podstrešjem 36 m² in zemljiščem 127 m². Stanovanji imata ločena vhoda s stopnišča. Cena: 109.000 EUR

Hiše:

- Mengeš, Zadružniška, vrstna hiša, 130 m², l. 1959, popolnoma obnovljeno l. 2002: nove instalacije, okna, tla, streha ... V hiši je 6 sob, 2 kopalnici, balkon, iz dnevnega prostora izhod na teraso, kurilnica, garaža, vrt, celotno zemljišče meri 347 m². Ogrevanje na kurilno olje, možnost priključitve na plin. Cena: 240.000,00 EUR
- Kamnik - Šmarca, samostojna enodružinska hiša, 178 m² z garažo, P + 1 N + podstreha, l. 1977, 755 m² zemljišča. Hiša je kvalitetno grajena in zelo ohranjena. Objektu je prizidana podkletena delavnica (mirna obrt) s samostojnimi priključki in vhodom, tlorisni gabarit 48 m², možnost preureditve v bivalne namene. Zgornji del prizidka je samostojna enota z lastnim vhodom, veliko sobo s kuhinjo, balkonom in prehodom v hišo. Na dvorišču je nadstrešek za 4 os. avtomobile, za hišo vrtna uta. Objekt je

končen, odprt pogled.

Cena: 310.000,00 EUR

- Radomlje, v bližini Arboretuma Volčji potok in golf igrišča prodamo samostojno hišo, neto tlorisna površina 240 m², gabarit: delno K + P + 1 N. V kleti se nahaja kotlovnica in večnamenski prostor, v pritličju vhodni vetrolov, kuhinja, dnevna soba z izhodom na teraso cca. 27 m², kabinet, shramba, kopalnica z WC-jem, v 1. nad. 3 sobe, večja kopalnica, balkon. Hiša je bila nadzidana in prizidana l. 1971 in 1984. Na zemljišču 946 m² je prizidana garaža za dva osebna avtomobila in vrtna uta. Naselje ni strnjeno, odprt pogled, zelena okolica, vredno ogleda. Cena: 360.000,00 EUR

Zemljišča:

- Dol pri Ljubljani - Podgora, zazidljivo zemljišče v izmeri 1.251 m² (skrajni južni del kmetijsko) s pripadajočim deležem dostopne poti, komunalni vodi na, oz. ob parceli, sončna lega, mirna lokacija, bližina gozda, prodamo. Cena: 150.000 EUR
- Dol pri Ljubljani - Vinje, zazidljivo zemljišče, 1000 m², ob javni cesti, cca. 500 m nadmorske višine, področje je redko poseljeno, lep razgled, neokrnjena narava, ni javnega vodovoda. Cena: 50 EUR/m²

ODDAMO

Stanovanje:

- Mengeš - center, 3-sobno stanovanje, 73,04 m², v večstanovanjski stavbi zgrajeni l. 1994. Stanovanje se nahaja v 2. nadstropju in je popolnoma opremljeno, vseljivo januar 2010. Cena: 500 EUR/mesečno

Hiša:

- Komenda, enodružinska stanovanjska hiša, l. 1985, vertikalni gabarit: PK, VP, mansarda. V VP, cca. 100m² se nahaja kuhinja,

dnevna soba, spalnica, otroška soba, sanitarije, hodnik, balkon. Stanovanje je izredno prostorno in ni opremljeno. V PK je kurilnica, shramba in garaža za 2 osebna avtomobila, mansarda ni izdelana. Dvorišče okoli hiše meri 660m². Cena: 600,00 EUR/mesec

Poslovni prostor:

- Radomlje - center, skladišni prostor, 178 m², adaptirano l. 2000, primeren tudi za skladiščenje občutljivejših materialov. Višina stropov 3,2-3,5 m, tla so prirejena za manipulacijo z viličarji. Pisarna, wc z umivalnikom, isdn, alarm, ck na kurilno olje. Pred skladiščem je velik nadstrešek, na dvorišče je možen dovoz z vlačilcem, zagotovljenih pet parkirnih mest. Cena: 4,5 EUR/m²
- Domžale - poslovni prostor, 57 m, razdeljen na dva ločena prostora, prvi pri vhodu 12 m², drugi 45 m² + sanitarije. Prostor je lepo vzdrževan, svetel, primeren za skladiščno dejavnost ali mirno obrt. Višina stropov 2,70 m, leto zgradbe 1988. Dovoz in parkiranje urejeno. Cena: 5 EUR/m² neto.

Vikend:

- Šenturška gora, bivalni vikend, novogradnja na lepi lokaciji, v izmeri cca. 80m², v dveh etažah, v pritličju so bivalni deli, v mansardi pa trije spalnici. Popolnoma opremljen, ogrevanje na trda goriva - kamin, oddamo v dolgoročni, večletni najem. Cena: cca. 600,00 EUR/mesec, za daljši najem možnost popusta.

KARO INŽENIRING D.O.O. MENGEŠ

prod. BURNIK
 Mengeš, Prešernova cesta 3
 tel.: 01/729-68-70
 E-pošta: menges.2485@trgoavto.si
 Del. čas: 8.00-18.00, sobota: 8.00-12.00

ZIMSKI AVTOPLAŠČI
-35 % + 5 %

MOŽEN NAKUP NA VEČ OBROKOV
BREZ OBRESTI.

- akumulatorji Banner -10 %
- snežne verige -10 %
- okrasni pokrovi koles -30 %
- metlice Champion -20 %
- žarnice Osram -20 %

čistilo stekla -25°C 3 l 2,99 EUR

Na zalogi so rezervni deli za osebna in tovorna vozila, filtri, svečke, svetila ...

HP Commerce ISO 9001 Q-842

Za toplo zimo in pomlad
KURILNO OLJE
dostavlja Hubat!

UGODNE CENE - MOŽNOST PLAČILA NA OBROKE
080 22 36 www.hp-commerce.si

Iščete dobro avtosola?
RAZLIKA SE MENJAJE
RETOS .SI

dne 16. 11., 30. 11. in 07. 12. 2009
 ob 19.00 uri
 pričnemo **BREZPLAČNI** tečaj GPP
VABLJENI!!!!

tel.: 01 / 729 10 26
 fax: 01 / 729 10 27
 gsm: 040 / 77 80 00
 e-mail: retos.avtosola@gmail.com
 http://www.retos.si

Spoštovani občani, dragi bralci!

Pravijo, da je počutje ljudi odvisno tudi od vremena. Sam moram reči, da bo kar držalo, saj je sončne, vesele in sproščene poletne dni zamenjal pust november, ki je, vsaj zame, najbolj turoben mesec v letu. Razlog zagotovo ni prvi november, saj se svoj dragih, žal pokojnih, spominjam skozi vse leto. Žal pa je tudi ta praznik vedno bolj žrtev kapitala. Kje je namreč smisel v drenjanju na pokopališčih ter razkazovanju svoje »ljubezni« do pokojnih z neomejenimi količinami sveč ter rož? Tu se strinjam z mnenjem dolgoletne predsednice društva Hospic, Tatjane Žargi, ki pravi, da se v tem velikokrat kaže slaba vest ljudi. Pokojni namreč od tega nimajo nič. Veliko več bi zanje naredili, če bi jim našo pozornost in čas namenili v obdobju njihovega življenja. Prevečkrat se nato dogaja, da nam je žal, ker tega nismo storili. Izgovori, češ da dandanes ni časa, so bolj jalovi, saj je čas le vprašanje naših prioritet. Smrt je pogosto tako nepredvidljiva, da nikoli ne vemo, kdaj bo doletela nas same ali naše bližnje. Si, pa te ni več. Prav zaradi tega se ne splača spuščati v takšne ali drugačne konflikte, spore ali gojiti razne zamere do ljudi, ki so nam pomembni. Prav tako se ne splača prekomerno obremenjevati za malenkosti, saj zaradi tega trpi naše zdravje, od česar tako mi kot

naši bližnji nimamo nobene koristi. Skratka, opredelite bolj pomembne od manj pomembnih ljudi in stvari v vašem življenju. Za prve se splača truditi, za druge niti ne tako zelo. Zato tistim, ki jih imate radi, to tudi povejte, saj ko vas ali njih ne bo več, bo žal prepozno. Sedaj je čas.

Številka, ki je pred vami, je tokrat bolj obširna kot sicer, saj smo v uredništvo dobili veliko število prispevkov, predvsem društev, kar kaže na pestro društveno dogajanje v tem času. Pohvalno! Prav tako je zopet daljši kot sicer osrednji intervju, saj so bili tokratni sogovorniki kar štirje, ki so nam predstavili humanitarno dejavnost organizacij, v katerih delujejo. Humanitarna dejavnost je tudi osrednja tema, saj so ljudje, med drugim tudi zaradi finančne krize, vedno bolj odvisni od takšnih ali drugačnih oblik pomoči. Od te številke naprej uvajamo novo rubriko »Aktualno«, v kateri bomo obravnavali posamezne aktualne ter problematične teme. Začenjamo z obvoznico Mengeš, pri tem pa vse občanke in občane vabimo, da nam posredujejo predloge, katere teme bi bilo potrebno obravnavati.

Vsem želim čim manj stresen preostanek novembra in naj se decembre začne karseda veselo! In kot vedno: še naprej se imejte radi :).

*Lep pozdrav,
Urban Ropotar*

VSEBINA

Občinska uprava	4
Aktualno	6
Dogodki meseca	7
Novice iz sosednjih občin ...	10
Tema meseca	11
Intervju	12
Društva	16
Obrazi	21
Vzgoja in izobraževanje	22
Zdravje	25
Občinski svet	26
Politične stranke	27
Kultura	29
Šport	31
Športni portret	34
Razvedrilo	35
Pisma bralcev	36
Obvestila	37
Zahvale	38

SPOROČILO DOPISOVALCEM

Nenaročeni prispevki morajo biti opremljeni s polnim imenom, priimkom in naslovom odgovorne fizične osebe (tudi v primeru institucij, organizacij, strank, društev ipd.) ter po možnosti s telefonsko številko, na kateri je mogoče preveriti avtentičnost avtorja. Uredništvo si v skladu s svojo uredniško politiko in prostorskimi zmožnostmi pridržuje pravico do objave ali neobjave, krajšanja, povzemanja ali delnega objavljanja nenaročenih prispevkov. Nenaročeni prispevki bralcev in pravnih oseb ter PR-prispevki se ne honorirajo. Prispevke je potrebno oddati v elektronskih formatih kot **doc**- ali **txt**-dokumente, brez vnesenih fotografij, teksti ali deli tekstov pa ne smejo biti v okvirčkih (textboxih). Prispevkov, natisnjenih na papir, ne sprejemamo, razen v izjemnih primerih, ki so že vnaprej dogovorjeni z urednikom.

Digitalne fotografije pošiljajte kot samostojne datoteke in jih ne vključujte v wordove dokumente; znotraj besedila naj bo le označeno, kaj posamezna priložena fotografija predstavlja ter ime njenega avtorja. Fotografije naj bodo zapisane v **jpg**-, **tiff**- ali **pdf**-formatu, izvorne resolucije vsaj 300 dpi. Ostalo slikovno grafično gradivo naj bo posredovano na mediju, ki ga je mogoče skenirati na ploskovnih skenerjih. **Nepodpisanih prispevkov in prispevkov, oddanih po roku za oddajo, v tekoči številki ne bomo objavili, razen v izjemnih primerih, ki so že vnaprej dogovorjeni z urednikom.**

MENGŠAN - JAVNO GLASILO OBČINE MENGEŠ

Odgovorni urednik: Urban Ropotar, e-pošta: urednistvo.mengsan@gmail.com, mengsan@menges.si

Uredniški svet: Franc Malus, Peter Gubanc, Tomaž Štebe, Bogo Ropotar, Jože Vahtar, Irena Sicherl

Uredniški odbor: Nataša Vrhovnik Jerič, Branko Lipar, Barbara Ahačič Osterman, Mojca Volkar Trobevssek

Naslovnica: Komemoracija ob dnevu mrtvih, foto: Nataša Vrhovnik Jerič

Lektorski popravki: IR image d.o.o., Medvedova ulica 25, 1241 Kamnik, tel. (1) 839 64 00, e-pošta: info@ir-image.si

Priprava za tisk: IR image d.o.o., Medvedova ulica 25, 1241 Kamnik, tel. (1) 839 64 00, e-pošta: info@ir-image.si

Tisk: Schwarz, d.o.o., Koprška 106d, Ljubljana, tel.: (1) 423 88 00, faks: (1) 422 88 95, e-pošta: info@schwarz.si

Distribucija: Primož Kržan, tel: (1) 723 72 96

Trženje in zahvale: Občina Mengeš, Irena Podboršek, tel. (1) 724 71 06, e-pošta: irena.podborsek@menges.si

Izdaja: Občinski svet Občine Mengeš, Slovenska cesta 30, 1234 Mengeš, (1) 724 71 06

**Rok za oddajo prispevkov
za naslednjo številko je četrtek,
3. december 2009, do 12. ure.
Naslednja številka Mengšana
izide 11. decembra 2009.**

UVODNIK

Barve narave so v dneh pred začetkom novembra žarele v vsej svoji lepoti. Že sprehod v naravo nam je dal moči, da bomo prihodnji čas, ko bo tudi narava počivala, lažje preživeli. Pravijo, da je letošnje leto dobro obrodilo. Kljub področnim težavam in ujmam v različnih časih in krajih se nam spomin vrne le na stvari, ki nam vodijo življenje naprej. V zadnjih dneh oktobra smo tako dokončno pričakali odprtje Prešernove ceste, ki se je zaradi različnih dogajanj tako zavlekla. Včasih kritiziramo slabo vreme, tokrat pa nam je dež pokazal, da so izvajalci slabo naredili svoje delo, zato so morali že »dokončano« ponovno vzeti v delo.

Morda v ilustracijo to, da smo dobili od občanke pismo, ki opozarja na pomanjkljivost prehodov na tej cesti, obenem pa kar obžaluje, da je cesta že odprta in tako so občani, ki stanujejo ob tej preobremenjeni prometni cesti, znova izpostavljeni obremenjujočemu prometu. Če se navežem na te stavke – na občinskem svetu smo poslušali spodbudne novice za začetek gradnje obvoznice, ki so jo nam predstavili predstavniki DARSA in države (Upravne enote Domžale, ki vodijo zadeve z lastniki zemljišč ali, bolje rečeno, razlastitvene postopke). Razlastitveni postopki so v zaključni fazi, tako da se lahko optimistično nadajamo, da bi bili končani še v letošnjem letu. Župan in občinska uprava sta podala tudi pobudo za delno gradbeno dovoljenje, da bi se lahko pričela dela na področjih, ki so lastniško že urejena.

V svojem uvodniku pa se moram dotakniti tudi dogajanj, ki nas lahko skrbijo, in sicer s področja vandalizma mladih, ki je prepogost pojav v našem vsakdanjiku. Ob tem se pojavljajo še stranski pojavi, kot so narkomanija, alkohol ... Ob vsem tem se poraja tudi vprašanje staršev in njihova odgovornost, saj srečujemo na odročnih krajih mladino, staro 13, 14 in kako leto več, v družbi viskija, vodke, coca-cola, cigaret ... Mar tega starši res ne zaznavamo in nas ne zanima, kje in kako hodijo naši otroci? Je razpad družinskih vrednot in vzgoje že za bitje zadnje plati zvona?

Tudi to vprašanje, čeprav bolj površno, smo obravnavali na občinskem svetu, vendar se bomo k tem vprašanjem morali vračati in iskati rešitve, a v celni vzgojni verigi – od vrta in osnovne šole do vzgoje v družini, ob tem pa je tudi odgovornost vsakega posameznika, ki zataji v tej vzgojni verigi. Povprašati bomo med drugim morali tudi varuhinjo televizijskih pravic, ki jo, bolj kot predvajanje nasilja, umorov, raziskovanje umorov, motijo oddaje z narodno glasbo in versko vsebino. V začetku novembra se je pričelo izvajanje projekta vizije in strategije usmeritev Občine Mengeš do leta 2025. K projektu je povabljen veliko število občanov in že s tem prispevkom vabimo in prosimo vse, da prispevate svoj pogled na našo skupno prihodnost. Prihodnost je od vseh nas, zato je prav, da jo načrtujemo in tudi udeležimo s skupnimi močmi. Le tako bo to naša vizija za prihodnost.

V življenje vstopajmo z vero v jutrišnji dan in kot nam sonce prinese jasne misli, tako pojdemo v našo prihodnost tudi s tem, da pomislimo, da smo tudi sami dolžni kaj prispevati družbi in se tvorno vključiti v njeno delovanje – od vzgoje, novih idej in pobud. Odtujimo se mislim, ki pravijo, da morajo za vse, od dela do zabave priskrbeti drugi – najraje kar država – kdo pa je to?!

Jože Vahtar

POKOPALIŠČE MENGEŠ – POPOLNITVE V LETIH 2009/10

Mengeško pokopališče se nezadržno širi proti zahodu. V dobrem desetletju pred letom 1990 je novi del pokopališča dosegel enako površino kot stari del, ki se je znotraj obzidja ohranjal več stoletij! Znotraj pokopališča so takrat ostajale večje neizkoriščene površine in zpuščeni predeli, z ureditvijo katerih je bilo širitev mogoče upočasniti.

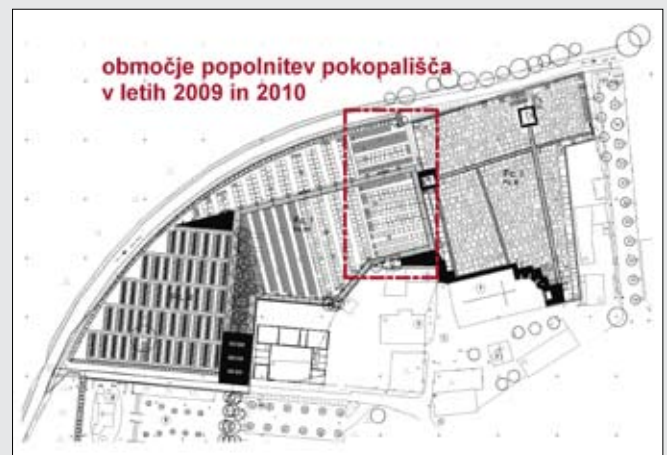
Občina Mengeš je leta 1995 pristopila k izdelavi ureditvenega načrta M5 – pokopališče Mengeš ter ga leta 2000 dopolnila v obliko, ki vključno z izvedbenimi načrti predstavlja temelj za urejanje tega prostora. Že desetletje razmeroma uspešno zadržuje širitev in stimulira zgoščanje znotraj obstoječih površin. Ureditveni načrt je botroval nastanku vzhodnega cerkvenega parkirišča. Sledila je adaptacija zahodnega zidu med starim in novim pokopališčem, kjer se je prostor namenil oskrbovancem Doma počitka in obeležju Janeza Levca. Popolnjevalo se je staro pokopališče. Lani se je obnovila pot mimo vežic, trasirale so se nove poti ter z zasaditvijo cipres nakazale svojo prihodnjo podobo. Letos smo pričeli gradnji župnijskega doma, ki je bil osnovan na podlagi istega ureditvenega načrta. Sledi dokončna ureditev pokopališča s tlakovanjem, osvetlitvijo, postavitvijo urbane opreme in ograditvijo.

V zadnjem času se popolnjuje več območij novega dela pokopališča. Ob tem široki prehodi med obstoječimi grobnimi vrstami dobivajo tisto širino, v kateri bodo tlakovani. Pred kratkim se je odprla nova vrsta širokih grobov za župnijsko kaščo, ki bodo proti jugu prešli v standardno dimenzijo. Razlika v širini grobov je posledica zelo klinaste poti, ki bo v prihodnje ožja in vzporedna z grobovi na zahodni strani. V kratkem se bo odprla nova vrsta v širokem prostoru za zahodno Staretovo grobnico in ena ob stopnišču do Pšate.

Zaradi nepredstavljivosti celotne ureditve Občina Mengeš doživlja živahen odziv javnosti, ki naj preko tega pojasnila dobi podroben vpogled v proces širitve pokopališča.

V ponazoritev celotnega procesa ureditve ne bo odveč podatek, da bi pokopališče brez opisanih ukrepov že segalo v območje travnika nad vežicami.

Miha Skok

PITNA VODA V MENGŠU

Občina Mengeš ima glede na lastno oskrbo s pitno vodo zelo ugodno lego. Nižinski del občine prekrivajo prodnati zasipi, v katerih ima občina že sedaj črpališča s pitno vodo. Pod prodnatimi zasipi v večjem delu občine leži dolomit, ponekod pa tudi siva morska glina (oligocenska sivica). Na robu naselja Mengeš se teren dviga proti Dobenu in Rašici. Na tem področju prevladuje predvsem dolomit (CaMg karbonat), ki je zelo ugoden za preskrbo s pitno vodo, saj je področje redko naseljeno in večinoma poraslo z gozdom. Zaradi zelo ugodnega položaja je možnost onesnaženja pitne vode zmanjšana na minimum.

Najprej se osredotočimo na vire pitne vode, ki jih že ima Občina Mengeš za oskrbo s pitno vodo. Vrtine na Mengeškem polju imajo povečano vsebnost nitratov, kar kaže na dokaj intenzivno kmetijsko proizvodnjo. Nitrati so še v meji dopustnih vrednosti, vendar je njihova vrednost, če jih primerjamo z nitrati iz vrtine M-1 do 30-krat večja, kot v vrtini, ki je vrtana v dolomitni vodonosnik.

Drugi vir pitne vode, iz katerega dobiva vodo Občina Mengeš, je krvavški vodovod. Samo področje pod Krvavcem se nahaja na apnencih, ki so dosti manj ugodni za oskrbo s pitno vodo, kot dolomit, zaradi samega toka vode, ki je v apnencih večinoma kanalskega tipa. Apnenec se od dolomita razlikuje predvsem po tem, da pri dolomitih magnezijev kristal preprečuje nastajanje podzemnih jam in kanalov, po katerih se pretaka podzemna voda. Torej je razlika med vodonosnikom iz dolomita in apnenca predvsem v tem, da se v apnencih voda zelo hitro pretaka, ker zaradi razjedanja nastajajo kanali in podzemne jame, medtem ko v dolomitu magnezijev kristal maši s površine nastale pore in je pretakanje v dolomitih precej počasnejše, kot v apnencih, kjer je tudi zelo prisotno nihanje nivoja podzemnih voda. S tem je povezana velika razlika v izdatnosti vodonosnika v sušnem in deževnem obdobju.

Kemijske analize iz krvavškega vodovoda so dokaj ugodne, nekoliko so povečani le nitrati, verjetno zaradi smučišča na Krvavcu. Mikrobiološka analiza pa večkrat kaže na prisotnost E. coli in koloformnih bakterij, zaradi katerih je potrebna kemična obdelava vode (kloriranje). Elektroprevodnost je

precej prenizka za vodo iz apnencev, kar kaže na hitro pretakanje in plitko cirkulacijo podzemnih voda. Zaradi hitrega pretakanja je velikokrat prisotno tudi kaljenje vode, predvsem ob močnejših nalivih, kar za sabo potegne določene ukrepe, kot je na primer bolj pogosto čiščenje primarnih cevovodov. To je lepo vidno ob rabi vode iz hidrantov, saj je velikokrat voda pri povečani rabi in hitrejšem toku v cevovodih rumene do svetlo rjave barve. Po iztočenih nekaj kubičnih metrih se voda zbistri, saj je s povečano hitrostjo pretakanja v ceveh počistila usedline, ki so se nabrale v ceveh po nalivih in posledično kalni vodi. Krvavški vodovod je tudi zelo ranljiv za onesnaženje zaradi turizma, ki se razvija na smučišču Krvavec, da ne govorimo o dolžini cevovoda preko občin Cerklje in Komenda do Občine Mengeš. Naj omenimo še, da se je tudi Občina Komenda odločila za oskrbo s pitno vodo iz Občine Kamnik, tako da Občini Mengeš ostane v primeru oskrbe iz krvavškega vodovoda vzdrževanje cevovoda skozi celo Občino Komenda.

Sedaj se osredotočimo na oskrbo Občine Mengeš iz dolomitnega vodonosnika, neposredno nad mestom Mengeš. V samem dolomitnem vodonosniku se voda pretaka po mikro razpokah, zato je čas, ko voda s površja pride v vodonosnik, zelo dolg, in s tem možnost onesnaženja zmanjšana na minimum. K manjši možnosti onesnaženja pripomore tudi čisto zaledje, iz katerega priteka podtalnica. Viri pitne vode so v neposredni bližini vodohrama, kar pripomore k manjšim stroškom vzdrževanja. Voda iz dolomitnega vodonosnika je najčistejša, tako kemijsko kot mikrobiološko, saj bakterije ne morejo preživeti v globini nad 30 metrov. Pri nas se upošteva kot normativ za bakterijsko onesnaženje dvakratnik globine, to je 60 metrov pod nivojem terena. Kemijsko onesnaženje skoraj ni možno zaradi čistega zaledja. Dolomitna voda je kemijsko precej bolj uravnotežena, pri čemer mislimo na razmerje med kalcijem in magnezijem.

Naj navedemo nekaj primerov iz kemične in mikrobiološke analize odvzetih vzorcev. Iz table je razvidno, da je najboljša voda na področju Občine Mengeš iz vrtine M-1, druga po kvaliteti je iz črpališča na Mengeškem polju in najslabša iz izvirov pod Krvavcem. Analize tudi kažejo na najkvalitetnejšo vodo iz vrtine M-1 v dolomitnem vodonosniku.

VODNI VIR	NITRATI	ELEKTROPREV.	E. COLI	KOLOFORMNE BAKT.
Črpališče 1 do 4	23 - 38 mg/l	489 - 574 μ S/cm	0	0
Vrtina M1	1,6 mg/l	353 μ S/cm	0	0
Izviri pod Krvavcem	4,90 mg/l	261 μ S/cm	2	2

Iz navedene razpredelnice in predhodnih ugotovitev nedvomno izhaja, da je najbolj primerna oskrba s pitno vodo za Občino Mengeš iz dolomitnega vodonosnika v neposredni bližini. Začetna finančna investicija bo v tem primeru precej nižja kot obnova krvavškega vodovoda, stroški vzdrževanja primarnih cevovodov do vodohrama pa zanemarljivi, v primerjavi z vzdrževanjem cevovoda iz Cerkelj preko Komende do Občine Mengeš.

Pavel Lampič, VRTINA d.o.o.

PROJEKTI GRADENJ

Izgradnja kanalizacije Prešernova-Glavni trg In Šolska ulica ter obnova Prešernove ceste

Projekt je skoraj zaključen. Cesta je bila odprta z zamudo, saj izvajalec ni kvalitetno opravil preplastitev nekaterih delov pločnikov, dodatno je bilo izvedeno tudi odvodnjavanje cestišča. V teh dneh bo opravljen komisijski ogled obnovljene ceste. Izvajalci morajo zaključiti še vodovod in plinovod po Staretovi ulici ter dokončno urediti okolico.

Izgradnja kanalizacije in drugih komunalnih vodov v Topolah

Izgradnja kanalizacije v Topolah se je pričela. V letošnjem letu bo potekala izgradnja kanalizacije in ostalih vodov po prvih dveh odsekih (gledano iz smeri Mengša) levo in desno od glavne ceste.

Izgradnja fekalne kanalizacije (sofinancira EU – Sklad za regionalni razvoj)

Izvajalec je dolžan obveščati lastnike objektov o času popolnih zapor in jim v kar največji meri zagotavljati dostop do objektov.

Za vsak obstoječi stanovanjski objekt se bo: zgradil odcep za priključek na fekalno kanalizacijo (hišni priključek je stvar lastnika objekta), zamenjal vodovodni priključek do sedanjega vodomera in vgradil (po možnosti) zunanji vodomerni jašek, pripravil odcep iz jaška NN elektro kanalizacije, iz jaška TK kanalizacije ter odcep za plinovod (plinski priključek se bo zgradil, če ima lastnik pogodbo s koncesionarjem). Ceste se bodo obnavljale v celoti, hkrati bo obnovljena javna razsvetljava in odvodnjavanje. Prebivalce Topol in ostale prosimo za strpnost in razumevanje v času gradnje.

Andrej Urbanc, občinska uprava

KDAJ SE BO ZAČELA DELATI OBVOZNICA?

To so se v prejšnji številki Mengšana spraševali učenci 5. b razreda OŠ Mengeš, ki so, tako kot ostali šolarji, na poti v šolo in nazaj vsakič izpostavljeni prometnemu kaosu. Da je promet skozi Mengeš grozen, se verjetno strinjajo tudi tisti, ki se v ali skozi Mengeš vozijo v službo. Vsakodnevno »polžje« premikanje skozi mesto na deželi marsikateremu vozniku povzroča nervozo ter zmanjšuje njegovo toleranco do pešcev in ostalih udeležencev v prometu, zaradi česar je možnost nesreč zagotovo večja. Te pa, kot vemo, so že bile, a obvoznice še vedno ni na spregled. Kaj se je v preteklosti dogajalo z njo in zakaj so kolone še vedno stalnica našega vsakdana, na tem mestu ni tako pomembno, saj je to že mimo. Za nas je bolj pomembno, kaj se dogaja sedaj ter kdaj lahko pričakujemo, da se bo obvoznica začela graditi.

Obvoznica Mengeš predstavlja del odseka povezovalne ceste Želodnik–Mengeš–Vodice, ki ga namerava država zgraditi v prihodnjih letih. Vloga za gradbeno dovoljenje je pripravljena, vendar je, kot je na 28. seji Občinskega sveta Občine Mengeš povedal Aljoša Brus, vodja projekta pri DDC – družba za svetovanje in inženiring, ne morejo vložiti, saj še nimajo vseh dokazil, prav tako jim manjka okoljevarstveno soglasje Agencije RS za okolje. »Zadnja vloga za izdajo soglasja je bila dopolnjena 21. maja 2009, vendar soglasja do danes še nismo dobili«. Postopek za pridobitev soglasja, kot je poudaril, je zelo dolgotrajen in se vleče tudi po več mesecev. Kljub temu pa glavni problem pri pridobitvi gradbenega dovoljenja predstavljajo odkupi zemljišč. »Na trasi obvoznice Mengeš je najmanj 400 solastnikov, pri čemer gre za razbito solastništvo. Med njimi so tujci, tudi umrli, zato je težko izvesti vse potrebne postopke,« je poudarila Sonja Gerbec iz iste družbe. Največ težav pri odkupu zemljišč na 5-kilometrski trasi obvoznice, ki predstavlja 18,7 ha zemljišč, je na območju od Kamniške ceste do ceste proti Vodiciam. Prav zaradi tega so se odločili, da bodo šli v deljeno oz. fazno gradnjo – izvajalec del je namreč že izbran. »Upravni organ bomo zaprosili za delno gradbeno dovoljenje za območje, če gremo iz Ljubljanske smeri, od začetka Mengša pa do Kamniške ceste. To bi bila nekakšna zaključena enota, ki ima tudi svoj namen in funkcijo.

Ostali del bi vključili po pridobitvi ostalih zemljišč,« je obrazložil Brus.

V lasti države je na omenjenem območju 95 % zemljišč, zato upajo, da bodo vlogo za delno gradbeno dovoljenje vložili še letos ali vsaj na začetku naslednjega leta. Načelnik Upravne enote Domžale, mag. Branko Hefrle, je pri tem povedal: »Postopki pridobivanja zemljišč bi se lahko hitreje končali, če bi družba Dodoma d.o.o. (pooblaščenka za odkup zemljišč, op. p.) pokazala več angažiranosti, razumevanja in posluha pri formalnih razgovorih z lastniki zemljišč. To utemeljujem s tem, da so lastniki, takih je bilo 12, ki jim je država izdala predlog za razlastitev, po kontaktu z našim upravnim organom sklenili sporazum in so bile zahteve za razlastitev umaknjene. To samo govori, da ni bilo dovolj vložene energije pri odkupu zemljišč«.

Mag. Branko Hefrle

Kot so nam na UE Domžale povedali, je država pri njih vložila 37 zahtev za razlastitev. Na prvi stopnji je rešenih 18 zadev, v 12 zadevah, kot rečeno, pa so lastniki zemljišč med postopkom razlastitve podpisali kupoprodajne pogodbe, zato so postopki razlastitve ustavljeni. Tako je za odločanje ostalo še 7 zadev, od tega jih 5 rešujejo na upravni enoti, 2 zadevi – pritožbi zoper odločbo o uvedbi postopka razlastitve – pa sta bili odstopljeni Ministrstvu za okolje in prostor. Pritožbi sta bili z odločbo zavrnjeni. Ob tem pojasnjujejo, da so predmetni postopki v skladu s 104. členom Zakona o urejanju prostora nujni postopki, ki terjajo hitro pridobitev nepremičnin, zato pritožba zoper odločbo o razlastitvi ne zadrži prenosa lastninske pravice in pridobitve posesti na razlaščeni nepremičnini. Postopki, ki so v teku pri UE Domžale, bodo predvidoma rešeni v letošnjem letu.

Kar se tiče finančnih sredstev, so ta po besedah Aljoša Brusa zagotovljena, saj ima DARS že sprejet investicijski program, prav tako so sredstva za celotno obvoznico zagotovljena v proračunu RS za leto 2010. S finančnimi sredstvi so seveda povezane

tudi odškodnine, do katerih so upravičeni lastniki zemljišč. Odškodnina je sestavljena iz treh delov, in sicer iz vrednosti zemljišča (določa se na podlagi namembnosti), drugi del sestavljajo ekonomski dejavniki, tretji del pa predstavlja stroške razlastitve. Odškodnine zato ne morejo biti povsem enake. »So določena odstopanja; predvsem je odškodnina višja pri tistih, ki imajo zaščiteno kmetijo, saj dobijo dodatek za to, potem glede na ekonomske dejavnike. Kljub temu so v bistvu primerljive med zemljišči, saj nekih hudih oz. večjih odstopanj ni,« je glede razlik o višinah odškodnin povedala Sonja Gerbec. Pri tem je poudarila, da tisti, ki so kasneje podpisali pogodbe, niso dobili višje odškodnine od tistih, ki so jih podpisali prej, ter dodala, da so v najslabšem položaju tisti, ki ponujene odškodnine niso sprejeli. Višino odškodnine v takšnih primerih namreč v nepravdnem postopku, na podlagi izvedenskih mnenj, določi sodišče, ki pa ni bistveno višja od ponujene. Postopki so dolgotrajni, lahko trajajo tudi 10 let, v tem času pa bo obvoznica že zgrajena, zato lastniki od tega nimajo prav nobene koristi.

Sonja Gerbec

Kakšno vlogo pa ima pri vsem tem Občina Mengeš? Po besedah župana Franca Jeriča je občina tista, ki priganja pristojne institucije, ki vodijo postopke. Prav tako se neformalno dogovarja z lastniki o prodaji zemljišč. »Nenehno sem obveščen, s podatki iz UE Domžale, katere so tiste stranke, ki še niso pristopile k podpisu pogodbe. Kot župan lahko vplivam, da si čim prej premislijo. Moram reči, da sem bil pri nekaterih kar uspešen, nekatere pa je težko prepričati, ker verjamejo ali svojim odvetnikom ali komu drugemu.«

Kakorkoli že, natančen datum začetka gradnje obvoznice je glede na vse najverjetneje težko določiti. »Vprašanje obvoznice je vprašanje časa, parih mescev,« nam je na to odgovoril župan.

Tekst: Urban Ropotar
Foto: Tina Drolc

KOMEMORACIJA OB DNEVU SPOMINA NA MRTVE

V soboto, 31. oktobra, sta bili pred spomenikom žrtvam v Loki in spomenikom talcem na Zalokah v Mengšu komemoraciji ob dnevu spomina na mrtve. V programu so sodelovali člani mengeške sekcije Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo Domžale, gasilci iz prostovoljnih gasilskih društev Loka, Mengeš in Topole, Mešani pevski zbor Svoboda Mengeš, Mengeška godba, člani KD Antona Lobode, učenci OŠ Mengeš in Teodora Blejec.

Častni občan Občine Mengeš, Franc Zabret, je v svojem nagovoru poudaril, da se na praznik vseh svetih srečujemo iz leta v leto ter ob tem zremo v preteklost, ob čemer nas posebej žalostijo številne žrtve iz

Nagovor častnega občana Franca Zabreta

prve svetovne vojne, strahotna morija v drugi svetovni vojni in povojni poboji ter žrtve vojne za samostojno Slovenijo. »Vse te vojne vihre so povzročile veliko gorja, številne družine so ostale brez očetov, mater in na žalost so bile številne žrtve tudi otroci. Mnogi so izgubili svoje domove, bili preseljeni ali odpeljani v številna taborišča. Vedno se znova in znova sprašujemo, zakaj vse te strahote in zakaj v svetu ne morejo vladati mir, blagostanje in medsebojno sožitje. Samo eno življenje imamo na tem svetu, spoštujmo ga, naredimo kar največ, da bomo živeli v sožitju, medsebojnem spoštovanju in strpnosti drug do drugega.« Ob koncu se je spomnil vseh aktualnih svetovnih žarišč, v

Mešani pevski zbor Svoboda Mengeš

katera zremo z žalostjo in ki za sabo puščajo številne žrtve odraslih in otrok, ter zaželel svetovnim politikom modrosti, da bo v okviru Združenih

narodov in Evropske unije mir eden od poglavitnih ciljev našega časa.

Tekst: Nataša V. Jerič
Foto: RTA

TRINAJSTICA SREČNEJŠA ZA VELIKI MENGEŠ

Na teniških igriščih mengeškega športnega parka je v soboto, 12. septembra, potekal tradicionalni, že 13. teniški dvoboj med mušketirji Velikega in Malega Mengša!

Najbolj smo se razveselili napačne vremenske napovedi, saj se je po malce meglenem jutru razvil idealen, zvečine sončen, pozno-poletni dan! In zares optimalne razmere so nastopajoče, teh je bilo na vsaki strani po 16, spodbudile k izjemno dramatičnemu boju za

vsako žogico. Večinsko mnenje je bilo, da so favoriti tenisači iz Malega Mengša, ki so sicer v dosedanjih 12 dvobojih sedemkrat zmagali in petkrat izgubili, a že prve tekme posameznikov so tehtnico nagnile na stran Velikega Mengša. Po zaslugi zavidljivega teniškega znanja in kančka sreče so igralci s severa našega mesteca po desetih partijah posameznikov vodili s 6 : 4 in za skupno zmago slavje v preostalih petih igrah dvojic potrebovali le še dve zmagi. In točno to jim je v napetih merjenjih moči tudi uspelo;

minimalne zmage 8 : 7 so se veselili kot majhni otroci, v nadaljevanju popoldneva pa so že začeli kovati načrte, kako bodo prihodnje leto skupni izid (ta je zdaj 7 : 6 v korist »južnjakov«) izenačili. A to je zanesljivo račun brez krčmarja; vsaj tako pravijo v Malem Mengšu. Nasvidenje torej čez slabo leto dni!

Tekst: Izidor Grošelj
Foto: Franc Zabret

Zahvaljujemo se vsem sponzorjem, ki so s svojimi močmi pripomogli do izvedbe tega tekmovanja, še posebej pa: Opti-com d.o.o., Mladinska knjiga d.d., Čebelarstvo Blejec, Gostilna in pizzerija Jurman, Zavarovalnica Triglav, d.d., Tengo Sporting Goods, Primož Trampuš s.p., Scp d.o.o., Kalcer d.o.o., Zupo d.o.o., Jovičević Mladen s.p., Savšek Gorazd s.p., Naris d.o.o., Tesarstvo Kranjc d.o.o., Porsche Verovškova, Igma d.o.o. in Občina Mengeš.

LOŠKI GASILCI V MESECU VARSTVA PRED POŽARI

Za loške gasilce ni mirovanja. Zavedamo se, da je le aktiven in dobro pripravljen gasilec, dober gasilec. Kot vsa leta doslej, smo tudi letos v mesecu varstva pred požari pripravili mnoge aktivnosti s področja gasilstva, tako za podkrepitev lastnega znanja in za usposabljanje mladih gasilcev kot za osveščanje sovaščanov.

Tako je operativna enota 8. oktobra na prireditvi Živ-žav pred mengeško šolo prikazala reševanje z vrhno tehniko, 24. oktobra pa pregledala hidrantno omrežje v Loki in na Dobenu. Mlajši člani pa so nabirali znanje in izkušnje s spoznavanjem gasilskega orodja in opreme, njegovim rokovanjem, kot tudi s tekmovalnimi disciplinami. Predvsem pa smo loški gasilci veseli in ponosni na svojo mladino, ki vedno rada in v velikem številu prihaja v gasilski dom. V tem pogledu Ločani prav zares prednjačimo pred ostalimi. Tako se je mladina zbirala tudi v tem mesecu na vajah in se udeležila tekmovanja in kviza ter doživela lepe uspehe.

Pionirji v mešani sestavi fantov in deklet, kar dopušča gasilski pravilnik, so 3. oktobra, na regijskem tekmovanju Matevža Haceta v Moravčah, med 21. ekipami Regije Ljubljana III osvojili 2. mesto in se uvrstili na državno tekmovanje. V obeh disciplinah, v vaji z vedrovko in štafeto s prenosom vode, so vrhunski rezultat dosegli: Neža Testen, Urška Brumec, Kaja Ručigaj, Anže Testen, Urban Ručigaj, Luka Loboda, Saša Lukan, Špela Loboda, Kristjan Burgar in Lara Čemas. Njihova mentorja sta bila Anže Kveder in Robert Ručigaj. Tri tedne kasneje, 24. oktobra, pa so se tri ekipe mladih gasilk in gasilcev udeležile 8. regijskega kviza gasilske mladine na Brdu pri Lukovici. Mlajše pionirke v sestavi: Urška Brumec, Kaja Ručigaj in

Neža Testen, so med 14. ekipami zasedle odlično 3. mesto in le za točko zgrešile uvrstitev na državno tekmovanje. Starejši pionirji – mešano, v sestavi: Špela Loboda, Nejc Loboda in Blaž Slabajna so bili med 16 ekipami 13. Mladinci – mešano, v sestavi: Brigita Brumec, Sašo Jenčič in Jan Klančar pa so za las zgrešili bronasto kolajno in med 11 ekipami pristali na odličnem, a nevhvaležnem 4. mestu. Njihovi mentorji: Robert Ručigaj, Anže Kveder, Eva Kuzmič in Tina Sušnik. Vsem sodelujočim iskrene pohvale in čestitke.

Sobota, 17. oktobra, pa je bila namenjena predvsem sovaščanom, saj smo gasilci ob 9. uri zanje pripravili prikaz pravnega gašenja začetnega požara v gospodinjstvu. Tisti, ki so si to vajo ogledali in nato tudi lastnoročno preizkusili svoje sposobnosti, so si bili edini, da bi moralo imeti vsako gospodinjstvo doma vsaj en gasilni aparat. Ob nesreči je potrebno le malo zbranosti in znanja rokovati z aparatom – ki pa je povsem enostavno, pa bi lahko marsikdaj sami lahko preprečili večje razsežnosti požara oz. ga vsaj omejili do prihoda gasilcev. Uro kasneje je predstavnik poklicne enote iz Domžal pregledoval izpravnost gasilnih aparatov. Ni imel veliko dela. V teh dveh segmentih gasilske ponudbe ljudje žal niso pokazali prevelike želje po sodelovanju. Škoda, lahko bi se marsikaj naučili! Pa drugič, nikoli ni prepozno!

Sv. maša v cerkvi sv. Primoža in Felicijana

Veliko večja pozornost pa je bila gasilcem naklonjena s strani občanov ob obisku svete maše za žive in pokojne gasilce iz mengeške župnije v loški cerkvi sv. Primoža in Felicijana. Polna cerkev, lepo petje loških pevcev in prava gasilska pridiga našega župnika Janeza, ki je tudi sam prišel v svečani gasilski uniformi, je dokaz, da smo gasilci v srcih ljudi še vedno med prvimi. Po sv. daritvi smo se vsi udeleženci še malo zadržali pred cerkvijo, pod krošnjami dreves, in med seboj pomenkovali. Zaradi mraza – pihal je mrzel veter in dišalo je po dežju, smo bili navzoči še kako veseli čaja in sladkih dobrot loških gospodinj. Ob koncu oktobrskih aktivnosti, 29. oktobra, se je operativna enota članov udeležila še velike gasilsko-reševalne vaje na poslovno-stanovanjski objekt Melodija in tovarno Filc v Mengšu, ki je potekala v organizaciji Občinske gasilske zveze Mengeš. Pred praznikom vseh svetih pa smo se v svečanih uniformah udeležili še komemoracije pri spomeniku padlim v drugi svetovni vojni.

Jože Brojan

REVIJA ODRASLIH CERKVENIH ZBOROV DOMŽALSKE DEKANIJE

V nedeljo, 25. oktobra, je v cerkvi sv. Mihaela odmevalo od petja odraslih zborov domžalske dekanije, in to prav proti vrhu cerkve. Žalostno je, a obenem vendar veselo, da pevci vse prevečkrat prepevajo na takšnih revijah le Bogu v čast in sebi v veselje, tisti pa, ki bi lahko prisluhnili, so takrat polno zaposleni z drugimi rečmi.

Verjetno bi pevci tisto nedeljsko popoldne lahko izkoristili za kaj drugega in vendar so prišli, da skupaj zapojejo in s tem pokažejo, kakšne darove jim je namenil Bog. Ne smemo mimo tistih, ki so za lepo petje tako v domačih cerkvah kakor na revijah najbolj zaslužni. V prvi vrsti domači župniki, ki spodbujajo organiste in zborovodje, da

vsu zadeva teče, nato zborovodje in organisti, ki skrbijo, da so glasovi pravilno razporejeni, da ni kakšnih glasovnih odstopanj in da se poje tako, kakor se spodobi, in nazadnje še pevcem, ki si skupaj z vsemi zgoraj naštetimi vzamejo čas in pridejo na vaje, običajno pred prazniki in slovesnostmi zelo pogosto, in prepevajo Bogu v čast in sebi v veselje.

In kateri zbori so tokrat po uvodnih mislih animatorja za zborovsko petje zapeli med molitvijo rožnega venca v župnijski cerkvi sv. Mihaela v Mengšu, ki jo je vodil domači župnik Janez Avsenik? Kot prvi domači mešani pevski zbor z zborovodjo Andrejem Levcem in Ano Kiršnar za orglami. Da se v Mengšu dela tudi na podmladku, so pokazali mladi iz mladinskega pevskega zbora, ki jih vodi Neža Skok in za orglami Nadja Kobold.

Iz župnije Vir so prišli ženski in mešani pevski zbor, moravško župnijo so zastopali moški in mešani pevski zbor ter dekliški pevski zbor Proteja, z malce družinsko navezo Alojzij in Dominik Štefan ter Elizabeta in Tomaž Pirnat, slednji je priskočil na pomoč tudi pevskega zboru iz Brda, ki ga vodi Lojze Pezdirc. Iz

PRESTIŽNO ODLIČJE BARMANU TOMAŽU FARTKU

Na 56. Gostinsko-turističnem zboru Slovenije, ki je od 20. do 22. oktobra potekal v Mariboru, je Mengšan Tomaž Fartek osvojil zlato medaljo v tekmovanju barmanov. Za ta naslov se je potegovalo 24 tekmovalcev iz cele Slovenije, po besedah organizatorja, Gospodarske zbornice Slovenije, pa ta naziv pomeni velik prestiž v tej dejavnosti, saj se na tekmovanju vsako leto soočijo vedno boljši in bolj izkušeni barmani.

24-letni Tomaž se sicer lahko pohvali z zavirljivimi osvojenimi lovorikami, trenutno se ponaša z nazivom najperspektivnejši barman v Sloveniji, ki ga je osvojil na mednarodnem tekmovanju v mešanju pijač na Bledu, sodeloval je tudi na svetovnem prvenstvu barmanov, ki je letos potekalo v Berlinu. Tomaž znanje in izkušnje že šesto leto pridno nabira v Grand hotelu Union v Ljubljani, kjer mu je kot barmanskemu navdušencu in članu Društva barmanov Slovenije zaupana

tudi priprava sezonske ponudbe koktajlov za hotelski aperitiv bar in različne priložnosti, kot so sprejemi, kongresi, pogostitve, praznovanja in druge prireditve. Zase pravi, da najbolj uživa takrat, ko gostom lahko pokaže ali pove kaj novega, česar še niso vedeli, ko ga od vznemirjenja preplavi val adrenalina in ko je po uspešno opravljenem delu deležen občudovanja in aplavza. Zato kot samostojni barman rad nastopa tudi na porokah, dekliščinah, fantovščinah in drugih prireditvah ter seveda na

Tomaž Fartek uživa v pripravi koktajlov.

barmanskih tekmovanjih, ko veliko šteje tudi strokovnost dela.

Tekst: Katarina Karlovšek
Foto: RTA

ALPINISTIČNO PREDAVANJE DNEVI BREZ NOČI

V soboto, 7. novembra, je v večnamenskem prostoru središča Naš slamičnik potekalo zanimivo predavanje izjemne alpinistke Monike Kambič, ki se je tokrat v navezi še dveh deklet odpravila na Aljasko.

Obiskovalci predavanja so z zanimanjem spremljali pogumno pot ženske naveze in z glasnim aplavzom nagradili Monikin trud in korajžo vseh treh plezalk. Po koncu projekcije smo se ob sladkih dobrotah družili in kovali načrte še debelo uro. Velik obisk tovrstnih dogodkov kaže na to, da

Mengeš potrebuje več gorniško obarvanih večerov.

Tekst in foto: Mojca Volkar Trobevšek

Jubilantka Nada Kemperle v družbi župana in direktorice Doma počitka

PRAZNOVANJE V DOMU POČITKA

V Domu počitka Mengeš je bilo 30. oktobra slovesno. Njihova oskrbovanka, gospa Nada Kemperle, je praznovala svojo devetdesetletnico.

Zaposleni v domu in članice Pevskega zbora oskrbovank so ji pripravili posebno presenečenje: veliko torto ter venček ljudskih pesmi. Slavljenci je prišel čestitat župan Občine Mengeš Franc Jerič in ji zaželel veliko zdravja. Njegovim željam se je pridružila direktorica Doma počitka Irena Gričar. Zaželela ji je veliko dobrega počutja v njihovi sredini. Nada Kemperle je v domu že dve leti in se tu počuti zelo dobro. Rojena je bila 30. oktobra 1919 v Ljubljani. Po poklicu je bila ekonomistka, svoj prosti čas je preživljala ob prebiranju knjig, petju in igranju klavirja ter plavanju. Zelo rada se družijo z ostalimi stanovalci; skupaj obiskujejo delovne terapije ter številne ostale domske aktivnosti.

Tekst in foto: Katarina Karlovšek

Češnjic je zborovodja in organist Matjaž Pestotnik pripeljal mešani pevski zbor, iz župnije sv. Florjana v Trzinu pa Franci Banko, mož v dveh vlogah, tudi mešani pevski zbor. Iz župnije Ihan je pel ženski zbor Jutro, z zborovodkinjo Majdo Hribar in Natalijo Šnajder za orglami, domžalski mešani pevski zbor župnije Marije vnebovzete vodita Ksenija in Janez Kozjek, njihov zbor sodi med številnejše zборе na revijah.

Tokrat naštetih zborov se že leta pojavljajo na revijah in si s tem širijo glasbena obzorja, medtem ko na revijah pogrešamo zборе, ki so se še pred časom vedli, kakor da so nekaj nad in se jim ne zdi vredno nastopiti pred preprostimi vernimi občinstvom in drugimi pevskega zbori.

Po končani molitvi so zbori tokrat kar v

cerkvi, kar se ni izkazalo za slabo, zapeli skupno pesem Jezus, božji kruh si za življenje. Sledila je še pogostitev, ki so jo pripravile prizadevne gospodinje iz župnije Mengeš, in nastop zbora Iz vseh vetrov, ki ga je skupaj zbrala moravska Mara. Saj jo poznate, če ne, pridite na naslednjo revijo prihodnje leto.

Drago Juteršek

MISIJONSKA NEDELJA NA VIRU

Tokratno misijonsko nedeljo, 18. novembra, smo se podporniki in simpatizerji misijonov ljubljanske nadškofije srečali v cerkvi sv. Jožefa na Viru, kjer so srečanje skupaj pripravili Misijonsko središče Slovenije in animator za misijone, radeški župnik in dekan Slavko Kalan, ki si je za tokratno srečanje izbral najmlajšo župnijo v nadškofiji in ji s tem izkazal čast, ki si jo je zaslužila s prizadevnim delom in živo župnijo.

Slovesno sveto mašo je vodil farafanganski škof Benjamin Marc Ramarason z Madagaskarja, ob pomoči msgr dr. Francija Šuštarja. Slovesnost so poleg molivcev in pevcev domače župnije polepšale tudi narodne noše, ki so prišle iz sosednjih občin, večina iz Mengša in okolice. V krajšem nagovoru, ki ga je prevajal misijonar Janez Krmelj, se je škof najprej opravičil, ker ne zna slovensko, nato pa zaželel čim hitrejšega okrevanja nadškofu Uranu in se z besedami, ki izžarevajo spoštovanje, zahvalil vsem, ki kakorkoli pomagajo misijonarjem, naj si bo z dobrinami ali molitvami. Po končani sveti maši, med katero so peli domači pevski zbori in je otroški zbor zapel molitev tudi v jeziku enega izmed narodov, kjer delujejo naši misijonarji, smo se napotili v dvorano, kjer smo prisluhnili zanimivemu predavanju naših misijonarjev in ogledu dveh filmov z Madagaskarja. Na posebno željo škofa z Madagaskarja smo naredili še skupinski posnetek z narodnimi nošami, tako njemu kakor njim za spomin.

Drago Juteršek

Škof z narodnimi nošami

5. SREČANJE KLAP V KAMNIKU

V Kamniku se poleg različnih znamenitosti in posebnosti lahko že sedem let pohvalijo tudi z glasbeno skupino, ki si je nadela ime Klapa Mali grad. Številni Mengšani sestav že poznajo, saj so se jim z dalmatinsko glasbo predstavili tako na odru kulturnega doma kot na različnih osebnih jubilejih.

Večkrat so sodelovali na nastopih v sosednji hrvaški, peli v Italiji, navdušili Britance v cerkvi Sv. Andreja v Londonu. Za njimi je veliko koncertov in nastopov po Sloveniji, letos so jih je bilo že okoli sedemdeset. Zasedbo sestavljajo pevci, ki prihajajo iz Kamnika, Domžal, Komende in Ljubljane, glasbeno jih vodi Primož Leskovec. Posebej ponosni so na to, da so letos dvakrat nastopili

z najboljšimi dalmatinskimi klapami, in sicer v ljubljanski Hali Tivoli ter v portoroškem Avditoriju. Že peto leto zapored pripravljajo srečanje klap, na katerega so povabili svoje prijatelje iz Dalmacije in Kvarnerja. Zaradi velikega zanimanja za prireditev so bili primorani (čeprav so v kamniškem kulturnem domu dvorano napolnili po dvakrat dnevno), da jo prestavijo v športno dvorano. Torej, 28. novembra, ob 19. uri, si lahko v Športni dvorani Kamnik ljubitelji tovrstne glasbene zvrsti privoščijo čudovit večer. Poleg domače klape bodo nastopili še Gusarica – ženska klapa z otoka Visa, Kvarner – Bakar, Kamik – Kostrena, z vsemi tremi sodelujejo že od prvega srečanja. Od letos sodelujejo tudi s klapami, ki sodijo v sam vrh in se bodo na kamniškem odru

predstavile prvič: Kumpanji – Korčula in Motovun. Peto – tradicionalno srečanje – so kamniški klapaši namenili tudi 780-letnici prve omembe mesta Kamnik in se tako pridružili številnim aktivnostim, namenjenim jubileju mesta v naročju planin.

Boris Selko

Izobraževanje za administratorje spletnih strani

S SPLETNO STRANJO DO VEČJE PREPOZNAVNOSTI NVO

Za večjo prepoznavnost in promocijo nevladnih organizacij so številna društva že izkoristila možnost postavitve brezplačne spletne strani, ki smo jih izdelali v okviru projekta Srce me povezuje, in se tako lansirala na svetovni splet.

Konec septembra je potekalo prvo izobraževanje za administratorje spletnih strani, na kateri so se predstavniki društev naučili, kako spletno stran ažurirati, dodajati nove vsebine, slike, ustvarjati povezave in kreirati fotogalerijo. Peter Benko iz podjetja Peternet, ki je spletne strani razvil, je udeležencem predstavil tudi pomen vpisov spletne strani v imenike in iskalnike ter pravilno izbiro ključnih besed, s katero dosežemo višje uvrstitve v iskalnikih. Udeleženci so bili navdušeni nad enostavnostjo posodabljanja in nam predstavili že prve odzive obiskovalcev njihovih strani. Preko analize že izdelanih spletnih strani so se društva spoznala med seboj in navezala stike za nadaljnje sodelovanje. Izobraževanje in izdelava spletnih strani so za nevladne organizacije iz Osrednjeslovenske regije brezplačne in so sofinancirane s strani Evropske unije iz Evropskega socialnega sklada, ki se izvaja v okviru Operativnega programa razvoja človeških virov za obdobje 2007–2013. Več informacij na info@srce-me-povezuje.si.

Klara Kržišnik

DOBRODELNOST – IZRAZ MEDSEBOJNE SOLIDARNOSTI V DRUŽBI

Že ptički na vejah čivkajo, da smo se znašli v težkih časih. Vse več ljudi ostaja brez služb in posledično brez sredstev za preživetje sebe in svojih družin. Življenjski stroški se dvigajo, življenjski standard pa drastično pada. Iz dneva v dan se scenarij zdi bolj črn. Vendar pa to črnino razbija svetla luč na koncu predora – vsakodnevna dobrodelnost posameznikov in organizacij, ki se po svojih najboljših močeh trudijo olajšati stisko ljudi.

To, kar ljudi dela ljudi, je sposobnost sočutja. Najbolj prvinska realizacija sočutja pa je dobrodelnost. Je izraz medsebojne solidarnosti v družbi in pomemben pomočnik uravnavanja stisk v družbi in na socialnem področju vnaša vrednote v medčloveške odnose. Namen organizirane dobrodelnosti ni samo v tem, da se s sredstvi blažijo socialne stiske posameznikov. Prava vrednost dobrodelnosti je predvsem to, da je ta dejavnost nepogrešljiva pri humanizaciji naše celotne družbe. Nepogrešljivi člen pri dobrodelnosti so prostovoljci. Nobena dobrodelna organizacija ne more uspešno pomagati družbi brez njih. Prostovoljci nudijo pomoč posameznikom na različnih področjih – socialnem, športnem, izobraževalnem, zdravstvenem, kulturnem, okoljskem, v kriznih situacijah in še marsikje drugje. Prostovoljci imajo velik pomen za skupnost: izboljšujejo kakovost življenja v družbi, branijo interese posameznikov in skupin, ki so ogroženi, prikrajšani, izključeni. Zakaj si sploh nekdo želi postati prostovoljec? V prvi vrsti si mora vsak

posameznik to želeli. Svet je prepoln neenakosti in ljudje bi si morali prizadevati za pomoč soljudem v stiski. Vendar je to vse prej kot resničnost in realnost. Zato si ti ljudje, ki prostovoljstvo resnično opravljajo s srcem, še toliko bolj zaslužijo pohvalo in izpostavljanje v teh težkih časih.

Vseeno pa vsem nam, ki smo materialno in finančno preskrbljeni, ni potrebno, da postanemo prostovoljci. Dovolj je že samo ena dobra misel ali lepa gesta do soljudi. Zagotovo je vsak od nas kdaj že daroval kakšen evro za dobrodelne namene. Oddal rabljene obleke, čevlje, posteljnino, igrače ... kakšni dobrodelni organizaciji in s tem dejanjem dokazal, da smo socialna bitja, ki poznamo sočutje do ljudi, ki potrebujejo pomoč. Vedno obstajajo skeptiki, ki trdijo, da darovani denar ali materialna sredstva v žep spravijo ljudje, ki jim pomoč ni namenjena. Mogoče sama naivno tako mislim, a iz izkušenj vem, da ni tako. V organizacijah obstajajo ljudje, ki se trudijo in poskrbijo, da pomoč vedno pride v prave roke. Vedeti pa je potrebno, da so tudi prostovoljci samo ljudje in da se je motiti človeško.

Ker je pred vrati veseli december in čas obdarovanja, lahko tudi vi z majhnim doprinosom polepšate ta veseli mesec nekemu, ki si tega zaradi spleta okoliščin ne more privoščiti. Ob pisanju tega prispevka in intervjuja sem na neki spletni strani zasledila citat, ki vam ga podarjam za konec: **»Nekateri štejejo dobrodelnost za – privilegij! Toda dobrodelnost je več kot samo »privilegij«, je presežek srca«.**

Barbara Ahačič Osterman

KAJ O DOBRODELNOSTI MENIJO OBČANI

Ko sem med občani Mengeš o osrednji temi meseca želela pridobiti nekaj izjav o dobrodelnosti, sem naletela na različne odzive. Ljudje so bili precej redkobesedni, izjavili so, da dobrodelne organizacije, tudi v Občini Mengeš, sicer poznajo in so tudi sami občasni dobrotniki, marsikdo pa je bil glede porabljenih sredstev, ki jih občani darujejo dobrodelnim organizacijam, tudi nekoliko skeptičen. Da dobrodelnost tudi v naši ožji skupnosti zaradi stisk postaja vedno pomembnejša, je jasno, saj so jih naši sogovorniki začutili, a se javno ne želijo izpostavljati. Pomembno pa je, da se teh stisk ljudi zavedamo in jim, četudi tiho, skušamo po najboljših močeh pomagati in prisluhniti.

Nataša Vrhovnik Jerič

Pred leti so si ljudje med seboj pomagali bolj, kot danes. Če je sosed izvedel, da je gospodinja ali gospodar zbolel, se je ponudil za pomoč, ki jo danes pogrešamo. Vzrok so najbrž službe, ki trajajo skoraj cel dan, vsak pa ima še veliko ostalih dejavnosti. Kljub temu pa nekateri vendarle ostajajo dejavni, zelo prizadevni so npr. gasilci. Zelo pomembna pa je že topla beseda in prijazen pozdrav.

FRANCKA OREL, Mengeš

Vida Golavšek s. p.
mojstrica očesne optike

Optika Golavšek

Slovenska c. 30, 1234 Mengeš
T: 01/7237 968
M: 040 284 081
S: www.optika-golavsek.si

Delovni čas:
ponedeljek - petek
8 - 12 in 16 - 18
sobota in prazniki zaprto

PRODAJA IN SERVIS
LCD SHARP TV

Hribarjeva 38, Mengeš
tel: 01-729 13 03
e-mail: avs.menges@siol.net
http://www.sharp-servis.si
Odrpto: od 9-12 in od 15-18 ure

Intervju z Jerco Stopar in Jožico Marin (Župnijska karitas), Majdo Trobec (Rdeči križ) in Brankom Liparjem (Šolski sklad OŠ Mengeš)

POVEST O DOBRIH LJUDEH

Prav pogosto nimamo tega privilegija, da se v enem prostoru zberejo ljudje, ki ti s svojo prepričljivostjo in voljo do življenja polepšajo dan. Pravzaprav ga vsakodnevno lepšajo ljudem, katerim s svojim nesebičnim delom pomagajo. Moje gostje v intervjuju meseca so bile gospe. Namen našega srečanja je lepo povzel Branko Lipar z besedami: »Mnogi ljudje, se mi zdi, da še vedno nimajo prave predstave, kakšna pravzaprav je dobrodelna dejavnost v občini. Pomembno je poudariti, kdo vse lahko pride do pomoči, koliko se te pomoči tudi dejansko nudi in koliko ljudi je sploh potrebnih, da pride do teh organizacij.« Presenetilo me je, kakšna povezanost in želja po sodelovanju preveva med njimi. Ne zgodi se velikokrat, da ljudje iz različnih organizacij tako dobro in uspešno sodelujejo med seboj. Pri tem jih vodi ena sama skupna misel: pomagati soljudem v stiski. Vsem sogovornikom se najlepše zahvaljujem, da so si vzeli čas in predstavili svoje organizacije oz. sklad in njihovo delo. Upam, da smo vam s skupnimi močmi, na pozitiven način, predstavili dobrodelne organizacije v naši okolici – če bi bilo na svetu več takih ljudi, s tako dobrim srcem in podobnim razmišljanjem, bi bil naš mali svet lahko veliko, veliko boljše.

Na kratko predstavite vašo organizacijo oz. sklad. Povejte pa tudi, kakšna je vaša vloga v njih?

Jerca: V Mengšu smo z delovanjem Župnijske karitas začeli 19. januarja 1991. Pobudnica je bila sestra Barbara Šelih, ker je začutila priliv beguncev v Slovenijo in njihove stiske. Danes v Mengšu deluje 17 prostovoljk in prostovoljcev, ki pokrivamo potrebe dobrodelnosti na različnih področjih. Dobrodelna dejavnost je odvisna od vsakega prostovoljca individualno. Nekateri pomagajo pri delu s starejšimi, drugi pri delu z invalidi. Največ pa nas deluje na področju materialnega dela (razdeljevanje hrane, obleke in drugih oblik pomoči). Mlajši sodelavci pomagajo

pri inštrukcijah različnih osnovnošolskih predmetov. Na voljo imamo gospoda, ki je pripravljen pomagati z mojstrskimi deli (razna popravila). Sama sem voditeljica Župnijske karitas v Mengšu, a moram poudariti, da je predsednik vsake Župnijske karitas župnik, ki v danem trenutku vodi župnijo. Podrejeni smo Škofijski karitas Ljubljana. Naš vrh je Slovenska karitas, s sedežem v Ljubljani.

Jerca Stopar

Jožica: Moje delovanje v Župnijski karitas se je začelo šele pred tremi leti, ko sem se upokojila. Prinesla sem domače pecivo za obdarovanje varovancev doma za starejše občane v Mengšu. Takrat so me gospe, ki delujejo v Župnijski karitas že dalj časa, povabile k sodelovanju. Sedaj sem pravzaprav srečna, da lahko vsak teden, če je le mogoče, naredim nekaj v dobrodelne namene. Ni važno, kaj. Najraje se zadržujem v spodnjih prostorih naše organizacije, kamor prihajajo prosilci za pomoč; vsak s svojo zgodbo. Te zgodbe me vedno spremljajo še ves teden in nekako se čutim povezana s temi ljudmi, čeprav jim pomoči nikoli ne moremo nuditi v celoti. Na razpolago jim je tisto, kar v danem trenutku imamo v naših shrambah. Velikokrat pa začutim, da če prijazno sprejmeš človeka in mu nameniš prijazno besedo, ljudje iz naših prostorov odidejo zadovoljni in z iskrico v

očeh. Samo na obisk in po prijazno besedo pridejo varovanci varstvenih centrov, ki delujejo v Mengšu. Velikokrat se ponudijo za pomoč pri manjših delih, skratka dobijo občutek, da tudi oni pomagajo. Torki, ko imamo »uradne ure«, me izredno bogatijo in če le utegnem, pridem. Včasih imam občutek, da imam jaz več od te naše dobrodelnosti, kot pa naši prejemniki.

Majda: Rdeči križ v Mengšu je uradno registriran že 11 let, in sicer kot neprofitna dobrodelna organizacija. Sicer pa je Rdeči križ v Mengšu začel delovati že pred drugo svetovno vojno in od takrat deluje nepretrgoma. Delujemo v skladu s statutom Rdečega križa Slovenije in s sodelovanjem Občinske organizacije Rdečega križa Domžale. Iz državnih sredstev in evropskih institucij dobivamo pomoč in navodila za naše delovanje. Določene imamo zahteve in napotke, po katerih delujemo. Ker pa nas delno financira občina, smo posledično odgovorni tudi občini. Posredovati moramo podatke o porabljenem prispevanem denarju in oddati poročila o delu in finančno poročilo. Dokazati je potrebno, da vsa sredstva pravilno uporabimo. Izpostaviti moram tudi to, da so vsi župani, ki so kadar koli delovali v Mengšu, imeli izreden posluš za delovanje Rdečega križa. Sicer pa mi je bila dodeljena vloga predsednice Rdečega križa v Mengšu. Rdeči križ v Mengšu ima ogromno število podpornih članov (čez tisoč). Ti prostovoljci nam po svojih najboljših močeh pomagajo in prispevajo sredstva za tiste, ki pomoč najbolj potrebujejo. Številka podpornih članov iz leta v leto variira. Enkrat jih je več, drugič manj – odvisno od trenutnega zaupanja in pisanja medijev o Rdečem križu. V Rdečem križu Mengeš nas redno deluje 12 članov. Oblikujemo odbor, ki je poln prijetnih ljudi in so vedno pripravljeni priskočiti na pomoč. Prostore za svoje delovanje imamo v Zdravstvenem domu Mengeš. V naših prostorih, ki smo jih nedavno prenovili in preuredili, ljudem nudimo pomoč, delimo hrano in obleko, zbiramo položnice (letos smo ljudem pomagali poravnati za kar 2.933 evrov položnic). Nudimo tudi svetovanje, kam se lahko ljudje v težavah in stiskah obrnejo po pomoč. Nekateri pa potrebujejo samo pogovor.

Branko: Sem predstavnik šolskega sklada, ki nekako ne sodi strogo v ta krog organiziranih dajalcev pomoči. Pri šolskem skladu gre za neko specifično dejavnost, ki nima take namembnosti, kot jo imajo že predstavljene organizacije. Šolski sklad je nastal iz čisto posebnih razlogov in

razmer ter iz spoznanj, da so v šoli vedno otroci iz družin, ki se ne morejo udeležiti vseh dejavnosti, ki jih izvaja šola v svojem programu. V vsej svoji delovni dobi (kot učitelj in ravnatelj) pa sem bil prepričan: vsak otrok mora imeti možnost, da se udeleži vseh programov, tudi če njegova družina ne zmore plačila. Mogoče moje delovanje in podpiranje šolskega sklada izhaja iz izkušenj iz mojega otroštva. Moji starši namreč svojim otrokom, tudi meni, niso mogli nuditi vsega, kar bi bilo treba in kar so želeli. Živeli smo pač v težkih razmerah. Spomnim se, da sem bil s strani RK tudi sam deležen pomoči. V spominu mi je najbolj ostal dogodek, ko sem zaključeval osnovno šolo in sem od Rdečega križa dobil lepo srajco, ki mi je omogočila, da sem se dovolj samozavestno postavil med sošolce, ko smo se fotografirali ob zaključku osemletke. Te osebne izkušnje so mi najbrž pomagale oblikovati prepričanje, da šola mora biti socialno občutljiva. V največji možni meri je to dolžna tudi uresničevati. Kar pomnim, smo v šoli vedno zbirali denarna sredstva, da smo lahko pomagali določenim otrokom. Za donacije in pomoč smo se obračali na posameznike, ki so lahko darovali, in na podjetja, katerih direktorji so imeli nekaj socialnega posluha. S časom pa se je ta pripravljenost pomagati vedno bolj zmanjševala, še posebej glede denarnih sredstev. Prišli smo do spoznanja, da se bo potrebno nekako organizirati in potrebna sredstva zbirati na nek drug, organiziran način. Zato smo prišli na idejo o ustanovitvi nekega sklada, ki bi deloval v skladu s predpisi. Vedeli smo, da ne moremo delovati kot društvo, zato smo se

odločili, da bo to dejavnost šole, vendar organizirana po svojih načelih. Šolski sklad je s svojim sklepom ustanovil Svet šole, določil osnovna pravila, organizacijo, način vodenja, odgovornosti. Na podlagi teh osnovnih dokumentov je upravni odbor, ki je odgovoren za delovanje sklada, sprejel še ostale dokumente, ki so določali neposredno delovanje sklada. Sklad na OŠ Mengeš deluje od leta 2002. Takrat je bilo v Sloveniji malo šol, ki so imele na ta način organizirano pomoč za svoje učence (danes so šolski skladi obvezni z zakonom). Zato smo bili pri nas ponosni, da je bilo precejšnje število staršev in drugih odraslih pripravljenih podpreti ta sklad in aktivno sodelovati pri njegovem delu. Posebno bi rad izpostavil Marija Urha, s katerim sva skupaj ustanovila sklad. Postal je tudi prvi predsednik Upravnega odbora šolskega sklada. Sklad deluje odlično in tudi v prihodnosti bodo gotovo še vedno ljudje, ki bodo radi sodelovali in skrbeli za prejemnike pomoči. Ponosen sem, da mi je bilo izkazano zaupanje in da sem predsednik upravnega odbora, v katerem so sami imenitni ljudje. Vesel sem, da sem del tega. Da lahko uresničujem vizije, ki sem jih imel ves čas – pomagati otrokom. **Na kakšen način pridobivate sredstva in kako s temi sredstvi pomagate ljudem v stiski?**

Branko: Šolski sklad pomaga učencem v času, ko obiskujejo Osnovno šolo Mengeš. Pomoč se nanaša zlasti na elemente nadstandardnega programa. V mislih imam zlasti različne programe bivanja v naravi, šole v naravi. Zadnje čase pa se pomoč seli tudi k nabavi delovnih zvezkov in šolskih potrebščin, ki predstavljajo velik strošek za družine. Potrebe otrok, seveda pa tudi možnosti sklada, bodo pokazale, za katere namene bo še treba zagotoviti sredstva. Način zbiranja pomoči se izvaja s prireditvami in donacijami. Prireditve so take, da so v našem kraju nekako smiselne in jih ljudje sprejmejo ter finančno podprejo. To je glavni vir prihodkov. Donacije večjega prihodka ne predstavljajo. S prireditvami skrbimo tudi za neko prepoznavnost in preko njih dajemo sporočila javnosti – kdo smo in kakšen je naš namen. Kažemo, da si želimo sodelovanja in nek dobrohoten odnos. Vse to pa bi bilo težko uresničevati, če ne bi tesno sodelovali s šolo – brez njene pomoči bi sklad zelo težko deloval. S celotnim sodelovanjem in klimo sem zelo zadovoljen. Če navajam prireditve, moram izpostaviti prireditev Za iskrice v očeh (decembrski sejem), kjer se prodajajo izdelki, ki jih naredijo učenci

pod vodstvom učiteljev. Kupci so večinoma starši. Prepoznavna in že tradicionalna pa je še ena prireditev, in sicer Življenje je učenje. Izvajalci programa in organizatorji sodelujemo popolnoma brezplačno. Sicer pa ni namen teh prireditev le v denarni vrednosti, ampak tudi v sporočanju vrednot. Občutek, da smo vsi nekaj prispevali, podaja večje zadovoljstvo kot pa sam denar. Izpostaviti pa je potrebno še naše delovanje z likovniki, ki se je začelo že leta 1995, ko smo zbirali sredstva za izgradnjo dvigala za gibalno ovirane učence. Svoje izdelke so darovali za dobrodelfno dražbo. Nekaj slik je od takrat še ostalo in do prejšnjega leta se jih je s pomočjo članov domačega likovnega društva nabralo toliko, da smo se opogumili in organizirali avkcijo na gradu Jablje. Bili smo uspešni, bolj kot smo pričakovali, in to se mi je zdelo fantastično. Potekajo pa že dogovori z mengeškimi likovniki, da bomo v spomladanskih mesecih organizirali novo dražbo.

Majda: Letos smo med ljudi razdelili že 390 paketov hrane, 163 vrečk pralnega praška, 900 litrov mleka, 250 kg moke, 250 kg testenin, 300 kg sladkorja, 200 kg riža. Hrana, ki se nahaja v paketih, se delno financira iz našega denarja, delno iz denarja države in občine, nekaj pa iz evropskih rezerv ter iz sklada FIHO. Veliko donacij pridobimo tudi iz dobrodelnih prireditev, hrano in čistila prispevajo tudi nekatere trgovske družbe. Moram poudariti, da je letos tako – kdor hrano potrebuje, jo tudi dobi. Vsako drugo leto (ko pridemo na vrsto) nekaj otrok in tudi dva odrasla brezplačno pošljemo na letovanje na Debeli Rtič. Letos smo razdelili tudi več

Branko Lipar

Majda Trobec

kot 1000 kg oblek, čevljev, posteljnine in igrač. Učencem Osnovne šole Mengeš smo letos podarili bone za nakup delovnih zvezkov v vrednosti 520 evrov. Pogosto sodelujemo tudi s patronažno službo v Mengšu, ki nam svetuje in priporoči ljudi, ki potrebujejo pomoč (npr. porodnice, starejši ljudje ...). Želimo si, da bi se družine v Mengšu večkrat in z večjim zaupanjem obrnile na nas. Takojšnjo pomoč nudimo tudi ob elementarnih nesrečah, ki jih je letos v Mengšu bilo kar nekaj. Veliko pa sodelujemo tudi z različnimi društvi v Mengšu. Sodelujemo z osnovno šolo Mengeš, kjer socialno ogroženim otrokom nudimo pomoč. Pri tem nam je v veliko pomoč šolska svetovalna služba. Pomaga nam poiskati otroke, ki so pomoči potrebni (boni za delovne zvezke, brezplačno letovanje ...). Otroci iz osnovne šole vsako leto aktivno sodelujejo pri programu ob novoletnem srečanju starejših občanov. Za vse starejše občane, ki jih obiščemo na domu, pa otroci izdelajo tudi voščilnice. Skupaj z učitelji in mentorji so pripravili že več uspešnih dobrodelnih akcij. Zelo pomembna je tudi dejavnost obiskovanja občanov Mengša, ki dopolnijo 70 let in več. To obiskovanje in obdarovanje je postalo že tradicija. Lani jih je bilo 651. Ker se bo ta številka, zaradi staranja populacije, iz leta v leto višala, pretehtavamo možnosti, da bi to mejo dvignili za 5 let. Vsako leto organiziramo tudi skupno kosilo za starejšem, ob izdatni pomoči Občine Mengeš in Osnovne šole Mengeš. Vsako leto se kosila udeležijo od 150 do 160 starostnikov. Vse starostnike, ki se kosila ne morejo udeležiti pa osebno obiščemo in obdarimo. Poskusimo obiskati in obdariti tudi vse invalide v Občini Mengeš, žal pa se nam dozdeva, da za veliko teh ne vemo. Trudimo se pridobiti čim več informacij o ljudeh, ki jim lahko nudimo pomoč. Skupaj z županom Občine Mengeš posebno skrb namenimo obiskovanju in obdarovanju 90-letnikov v Mengšu. Posebej moram izpostaviti še krvodajalske akcije, saj je Rdeči križ pobudnik teh akcij. Letos se je v Mengšu na krvodajalsko akcijo odzvalo 123 občanov. Po pregledu pri zdravnicah jih je kri darovalo 83, kar je zelo pohvalno in navdušujoče. Odziv je odličen. V tednu Rdečega križa učence na osnovni šoli seznanimo o delovanju in akcijah naše organizacije ter jim posredujemo ustrezno literaturo.

Jerca in Jožica: Glede hrane Župnijska karitas že 4. leto pridobiva hrano iz sklada, imenovanega Evropske intervencijske zaloge za pomoč socialno ogroženim ljudem. Letos bomo s to pomočjo razdelili

okoli 7000 l mleka in okrog 7 ton hrane, in to samo v Mengšu. Količina hrane, ki jo pridobimo iz tega sklada, se izračuna glede na število prosilcev, ki jih imamo. Zaradi recesije nam je država Slovenija priskočila na pomoč s paketi hrane za ljudi, ki so izgubili službo oz. za družine in posameznike v materialni stiski. Veliko hrane, predvsem ozimnico, pa prispevajo tudi domači in okoliški kmetje. Čuti pa se pomanjkanje denarja, saj moramo večino prošenj za plačilo položnic zavrniti. Sicer naj bi posamezni družini v enem letu plačali 3 položnice, nobena pa naj ne bi presežala 80 evrov.

Potrebno pa je poudariti, da v Mengšu dobrodelni organizaciji Rdeči križ in Karitas zelo dobro sodelujeta med seboj in si tudi medsebojno pomagata. Zelo dobro sodelujemo tudi z občino in županom ter vsemi ljudmi, ki so na kakršen koli način vpeti v dobrodelne dejavnosti.

Kakšni so kriteriji, da lahko ljudje pri vas dobijo pomoč? (Vsi intervjuvanci so pred odgovorom poudarili, da so pri vseh primerih prošenj za pomoč zavezani k molčečnosti. Evidence in kartoteke, ki jih vodijo zaradi lažjega organiziranja in deljenja pomoči, ostajajo interne zadeve in nihče nima dostopa do njih. Dolžni so jih pokazati in predstaviti samo nadrejenim, od katerih dobivajo sredstva za pomoč - op. a.)

Majda: Pri nas imamo določen kriterij 300 evrov na osebo v družini. Če prosilec preseže ta cenzus, do finančne pomoči ni upravičen. Tudi pri nas je potrebno predložiti potrdilo z zavoda za zaposlovanje, socialne službe ali plačilno listo, ki jo dobijo pri delodajalcu. Podatke potrebujemo za vse družinske člane. Na podlagi teh potrdil lahko družini plačamo položnice v višini 180 evrov letno. Z drugim letom pa naj bi se ta znesek po napovedih povečal. Prav tako so vsi prosilci upravičeni do hrane in obleke.

Branko: Pri dodeljevanju pomoči in obravnavi prošenj so za nas pomembne izdane odločbe o upravičenosti do prejemanja otroškega dodatka centra za socialno delo. Sprejeli smo kriterije za dodeljevanje pomoči. Višji, kot je dodeljeni otroški dodatek, višja je stopnja socialne ogroženosti družine in temu ustrezna je višina dodeljene pomoči iz šolskega sklada. Upravni odbor na podlagi kriterijev odobri pomoč v celotni višini, dve tretjini ali eno tretjino zaprosenega zneska ali pa pomoči ne odobri. Pravilnik in kriteriji o dodeljevanju pomoči upravnemu odboru tudi omogočajo, da upošteva morebitne

posebne okoliščine. Pomembna je tudi predvidena omejitev: istemu otroku je v času šolanja možno odobriti pomoč štirikrat, nekoliko zaostreni kriteriji pa so po že odobreni dvakratni pomoči.

Jerca: Najtežje je postavljati kriterije, res najtežje, ker veš, da človek v stiski težko prosi za pomoč. Težko je vprašati, kakšne dohodke ima posameznik, kakšno je socialno stanje družine. Vendar nam ti podatki največ pomagajo, tega se moramo držati in to je res hudo. Vsak prosilec, ki prvič pride, ne glede na njegovo stisko, vedno dobi paket hrane, vendar ga za naslednjič, ko pride (čez en mesec), prosimo, naj nam prinese potrdila s centra za socialno delo (plačilna lista, socialna pomoč, pokojnina). Teh kriterijev se moramo držati in s tem smo odgovorni do denarja, ki nam ga dajejo dobrotniki in občina. Držimo se cenzusa centra za socialno delo in kriterijev, ki nam jih postavljajo nadrejeni.

Jožica: Prvi korak, da prestopi prosilec prag naših organizacij, je težaven. Zato se mi zdi resnično lepa gesta, da od njih nihče ob prvem srečanju ne zahteva osebnih podatkov. Ko dobijo skromen paket, so zadovoljni in ko jih poprosimo, da naslednjič prinesejo podatke, se ne upirajo in radi sodelujejo. Povedati pa moram, da se nove kartoteke v zadnjem mesecu kar kopicijo in opazi se, da ljudje resnično ne zmorejo več. Pa to ne velja samo za starejše, prihajajo mlade družine, mladi ljudje.

Vsi vemo, da se je, tako kot države po celem svetu, tudi Slovenija znašla v recesiji. Se ljudje veliko obračajo na vas, ali pri ljudeh še vedno velja miselnost, da je prošnja za pomoč »sramota« in dokazovanje šibkosti pred okolico?

Jerca: Drža človeka, ki je vaje delati, vsak dan hoditi v službo, preživljati družino in sebe, se lahko kar naenkrat iz ponosa spremeni v skrušenost in obupanost. Mislim, da je »sramota« povezana s strahom pred občutkom lastne nemoči, da ne bo zmozel sam preskrbeti družine ali samega sebe. Ja, verjetno je težko odpreti vrata, za katerimi se deli pomoč. Poraja se vprašanje, kdo me bo videl. Kaj si bodo mislile tiste ženske tam in podobno. Naj vas ne bo strah. Naše etično načelo je tudi molčečnost. Rada pa bi poudarila, da po novem zakonu velja, da ljudje, ki dobivajo socialno podporo, niso dolžni plačevati dodatnega zdravstvenega zavarovanja. In kdor pride prosit za pomoč pri plačilu teh položnic, ga napotimo na zavarovalnico, kjer ima sklenjeno pogodbo za dopolnilno zdravstveno zavarovanje, in tam uredijo

plačilo, seveda ob predložitvi dokumenta, ki dokazuje, da oseba prejema socialno podporo. Ljudem s težkimi problemi mi sami ne moremo pomagati, saj za to nismo usposobljeni. Jih pa vedno napotimo na prave ustanove, kjer jim lahko pomagajo. Tudi sami včasih odidemo z njimi in jim pomagamo odpreti vrata, za katera mislijo, da so zanje zaprta. Vsak zase težko prosi, kot prostovoljka pa z lahkoto prosim za nekoga drugega in mu s tem pomagam.

Majda: Prošnja za pomoč res ni sramota. Res ni sramota, če človek ostane brez službe in to ne zaradi svoje krivde. Opažamo pa, da sedaj prihajajo po pomoč mlajši ljudje, ki izgubijo službo. Z našo pomočjo poskušajo olajšati življenje sebi in svoji družini, dokler ne najdejo nove zaposlitve. Taki ljudje v teh težkih časih prevladujejo, zato jim je potrebno nujno pomagati.

Branko: Letos pri nas še nismo zaznali kakšnega opaznega povečanja povpraševanja po pomoči. Res, da se je šolsko leto šele dobro začelo, zato pričakujemo porast predvsem čez zimo. V šolskem skladu se pomoč odraža glede na število organiziranih programov, ki jih izvede šola. Dejansko stanje se bo pokazalo šele

ob koncu šolskega leta. Za pridobitev pomoči iz šolskega sklada morajo starši napisati vlogo, ji priložiti odločbo centra za socialno delo, vpisati in opisati še druge morebitne okoliščine, ki vplivajo na stanje v družini, pa niso bile upoštevane v izdani odločbi (v enem letu se lahko okoliščine močno spremenijo). Pomembno je tudi na mnenje šolske svetovalne službe in razrednikov – kako oni zaznavajo razmere, spremembe pri otroku, morebitne opažene težave ...

Kako se lahko občani Mengša obrnejo na vas, kje vas lahko najdejo?

Majda: Prostovoljke in prostovoljce Rdečega križa lahko najdete vsak četrtek, od 9. do 10. ure, velikokrat tudi po 10. uri, v Zdravstvenem domu Mengeš. Med časom uradnih ur nas lahko pokličete na telefonsko številko 041/288-612. Pomagali vam bomo po svojih najboljših močeh.

Branko: Vloge za šolski sklad lahko pošljete po pošti na naslov Osnovna šola Mengeš, (ŠOLSKI SKLAD), Šolska ulica 11, ali pa vlogo prinesete osebno šolski svetovalni delavki. Lahko pa brez skrbi stopite tudi do razrednika vašega otroka ali se obrnete na člane upravnega odbora

šolskega sklada, kadar bi želeli pojasnilo ali nasvet in skušali vam bomo pomagati. Strokovne postopke izvaja svetovalna delavka, ga. Janja Gonza.

Jerca in Jožica: Prostovoljke in prostovoljce Župnijske karitas lahko najdete vsak torek, od 16. do 18. ure v zimskem času, v letnem času pa od 17. do 19. ure. Smo na Trdinovem trgu 9. To je stavba, ki meji na pokopališče ob cerkvi, ob župnišču. Ni nas težko najti, lahko pa nas pokličete tudi na telefon 01/7238-977 (v času uradnih ur). Vsi ti podatki so vsak mesec objavljeni v župnijskem glasilu Mihaelov list. Radi bi opozorili na to, da se ljudje v stiski lahko sami obrnejo na Center za socialno delo Domžale. Za področje Mengša je zadolžena gospa Marta Hočevar, ki ljudem s svojimi izkušnjami in poznavanjem naše zakonodaje pomaga in jim pove, kaj je potrebno storiti in kako se težav na najbolj učinkovit način lotiti in jih tudi rešiti. Za konec pa še besede apostola Pavla: »Bodite drug do drugega dobrosrčni in usmiljeni, ter drug drugemu odpuščajte.« (Ef 4,32).

Tekst in foto: Barbara Ahačič Osterman

Linhartova dvorana
Cankarjevega doma
Ljubljana

klapa
SUBRENUM

12. DECEMBRA 2009 ob 19. URI
Linhartova dvorana Cankarjevega doma, Ljubljana

PRODAJNA MESTAL
CANKARJEV DOM: ☎ 01/24 17 299 ☎ 01/24 17 300
MENGŠ: ☎ GSM: 041/ 695 064

Naročnik oglasa: HIT FIT d.o.o., Glavarjeva 8, Mengeš

GOSTILNA
PAVOVEC
Kamniška 1
MENGŠ

malice, kosila
ocvrt piščanec, kalamari, pizze iz krušne peči
jedi po naročilu

tel.:01/723 77 77
gsm:041/209 107

domač ajdov kruh

JESENSKO ZIMSKA PONUDBA:
krvavice, pečenice, kislo zelje, ajdovi žganci

sprejemamo rezervacije za
zaključene družbe
1.do 20 ljudi
2.do 30 ljudi

odprto:
delavnik od 9h - 22h
sobota od 12h do 22h
nedelja od 12h do 17h

dostava hrane na dom
www.pavovec.com
vljudno vabljeni!

PODPISANA LISTINA O POBRATENJU PGD SEMIČ IN PGD MENGEŠ

Čeprav je preteklo že kar nekaj časa od tega dogodka, je prav, da občane obvestimo tudi o dogodku, ki se je dogodil 18. julija v Semiču. Prostovoljni gasilski društvi Mengeš in Semič sta na ta dan podpisali listino o pobratenju, ki sta jo podpisala predsednika društev, Rudi Bukovec in Tone Kosec.

V vročih julijskih dneh nas je povabilo peljalo v našo prijateljsko Občino Semič v Belo krajino, na povabilo ob otvoritvi doprsnega kipa dekanu in našemu rojaku Antonu Alešu. V manjšem avtobusu sva tako z veselo družino mengeških gasilcev potovala skupaj z mengeškim župnikom – tudi zaprišeženim gasilcem Janezom Avsenikom. Prijaznega sprejema smo bili deležni od župana Janka Bukovca in predsednika PGD Semič, Rudija Bukovca. Spoznali smo, da so vezi tlakovane že dalj časa, posebno pa, da so že bile sprejete odločitve, da se ob

njihovem prazniku Semiške ohceti podpiše listino o pobratenju gasilskih društev obeh občinskih središč. Anton Aleš je bil dekan v Semiču, kjer je župnikoval od leta 1869 ter umrl 6. julija 1900. Rojen je bil v vasi Rašica, ki je takrat spadala v župnijo Mengeš. Anton Aleš je bil tudi krščen v cerkvi sv. Mihaela v Mengšu. Anton Aleš je bil v Semiču dekan več kot tri desetletja in je bistveno prispeval k vsestranskemu razvoju kraja, za kar so mu občani Semiča še danes hvaležni. Občinski vodnjak s črpalko, ustanovitev godbe na pihala, v letu 1894 ustanovljena

prva požarna bramba, vodovod je Semič po zaslugi Antona Aleša dobil že v letu 1898, kot ena prvih slovenskih vasi, kot tudi prvo Hranilnico in posojilnico v Beli Krajini. Vsekakor izjemen, napreden in občudovanja vreden mož. Tako so ob našem srečanju in podpisu listine o pobratenju gasilskih društev odkrili tudi doprsni kip dekanu Antonu Alešu, utemeljitelju gasilstva v Semiču. Župnika obeh župnij – g. Janez Avsenik in g. Luka Zidanšek (doma iz Depale vasi pri Domžalah) – sta blagoslovila kip, besede po odkritju pa so dogodku namenili še župan Semiča, Janko Bukovec, in podžupan Občine Mengeš, Jože Vahtar, ki se je tudi zahvalil organizatorjem dogodka. V tradicionalni gostoljubnosti je minil preostanek dneva in kar prekmalu smo morali zapustiti naše srčne gostitelje z obljubo, da se še srečamo in poglobimo naše sodelovanje na občinskem, kulturnem, športnem in tudi na gospodarskem nivoju.

Jože Vahtar

Podpis pogodbe o pobratenju

Mengeške gasilke in gasilci v Semiču

Pozdravni nagovor podžupana Jožeta Vahtarja

POROČILO O AKTIVNOSTIH PGD MENGEŠ V MESECU POŽARNE VARNOSTI

V oktobru, mesecu požarne varnosti, kjer se gasilske aktivnosti nekoliko povečajo, smo sodelovali in organizirali naslednje dejavnosti:

- 3. okt.:** udeležba gasilske mladine na regijskem tekmovanju v Moravčah;
- 4. okt.:** usposabljanje operativnih enot, kjer smo usposabljanje izvajali z različnimi armaturami, izvajali postavitev lestev in vzpostavljali razbremenilnika tlaka;
- 5. okt.:** tehnični dan za 7. razrede osnovne šole v gasilskem domu;
- 8. okt.:** živ-žav pred osnovno šolo, kjer smo predstavili določene gasilske dejavnosti;
- 10. okt.:** gasilski veterani in veteranke na regijskem tekmovanju v Komendi;
- 14. okt.:** organizacija ogleda gasilskega doma za 3. razrede osnovne šole;

- 17. okt.:** udeležba na maši v Loki za umrle gasilce;
- 29. okt.:** organizacija in udeležba na gasilski vaji Gasilske zveze Mengeš Filc-Melodija '09;
- 30. okt.:** društvena vaja gašenja v notranjih prostorih, kjer je bilo udeleženih več operativnih enot. Poleg vseh teh aktivnosti smo redno izvajali še druge tekoče zadeve v okviru priprave, preventive in zaščite ter reševanja;
- 6. okt.** smo imeli v jutranjih urah požar osebne vozila na parkirišču pred Avto Car;
- 10. okt.,** v večernih urah: požar zabojnika pred osnovno šolo;
- 15. okt.,** v dopoldanskem času: požar zabojnika pred bloki na Slovenski cesti;
- 23. okt.** smo odprli stanovanje in zaprli

vodo na Slamnikarski ulici – 3. n.;
24. okt. – ponovno požar smetnjaka na Šolski ulici. Udeležili smo se tudi žalne komemoracije na Zalokah v Mengšu, nenapovedane vaje v Topolah, organizirali prikaz gašenja z ročnimi gasilskimi aparati v OŠ Roje, organizirali gasilsko vodne športne igre v vrtcu Sonček ter prikaz gasilske tehnike, pripravili vozila na zimsko obdobje in razne druge aktivnosti.

Tomaž Žargi, poveljnik PGD Mengeš
Foto: RTA

Uspešno izvedena vaja pri tovarni Filc.

PESTRA JESENSKA AKTIVNOST LIKOVNEGA DRUŠTVA MENGEŠ

Razstava Zlate palete – fotografija

Zveza Likovnih društev Slovenije in Društvo likovnikov in fotografov Slovenske Konjice sta 25. septembra odprla razstavo fotografij, ki bo na ogled do 25. oktobra v Kulturnem domu Slovenske Konjice. Na razstavo se je uvrstilo 11 društev, med njimi tudi Likovno društvo Mengeš s petimi fotografijami oz. s petimi avtorji:

Dari Korošec – Kačji pastir

Miro Kolenko – Ples kresničik

Handi Behrič – Rogač

Leonida Goropevšek-Kočar – Fasciol

Helena Testen – Muha

Motivika letošnjega leta je bila povečava različnih struktur in tekstur iz rastlinskega in živalskega sveta. Po grafiki, risbi, realizmu in abstrakciji se nadaljuje tudi v fotografiji in se bo zaključila v mesecu oktobru s kiparsko razstavo.

Mednarodna likovna kolonija Grožnjan

Grožnjan je znan ravno po ustvarjalnih likovnih kolonijah. Ambient navdušuje slikarje in jim ponuja čudovite motive, svetlobo, senco, vse tisto, kar umetnik potrebuje. V okviru projekta **Sladka Istra**,

se je v Grožnjanu odvijala večdnevna likovna kolonija. Letos se je kolonije v mesecu septembru udeležilo pet likovnikov iz našega društva. Na tako množični mednarodni koloniji, kjer je tokrat nastalo kar 680 del, se je za pet najboljših podelila tudi denarna nagrada. V ožji izbor se je uvrstilo 15 slik, med temi tudi slika z istrskim motivom našega člana Milana Korbarja.

S tem delom se je Milan Korbar uvrstil v ožji izbor.

Samostojna razstava Ine Malus v poslovni stavbi Merkurja v Naklem

Ina Malus je v preteklem letu samostojno razstavljala v Kulturnem domu Mengeš in

prijetno presenetila s svojimi slikami.

Tokrat je pripravila samostojno razstavo v poslovni stavbi Merkuja v Naklem. Otvoritev razstave je bila 22. oktobra in bo na ogled do 29. januarja 2010.

Oceno njenih del je pripravil prof. Lojze Kalinšek, slikar in likovni pedagog, predvsem pa je poudaril Inino privrženost umetnosti in pripravljenost organizacije in ohranjanja Likovnega društva Mengeš. »Inino ustvarjanje je tipičen rezultat društvenega programa. Medtem ko nekateri raje boječe ali ljubosumno razvijajo svoje kreacije sami, stran od radovednih pogledov in moteče prisotnosti, Ina ni nerodno vprašati za nasvet in mnenje. Njene ambicije so v odkrivanju novega, prijetnem sodelovanju, druženju in bogatenju svojega prostega časa. Ko pa je re-zultat tudi prijetna slika na steni, je njen namen dosežen.« (Lojze Kalinšek)

Barbara Rabič

AIA IN »ŽUR NA FUL« NA NOČ ČAROVNIC

V soboto, 31. oktobra, je društvo AIA, skupaj s soorganizatorko prireditve, Sanjo Tomšič, organiziralo glasbeno-zabavno prireditev »ŽUR NA FUL« NA NOČ ČAROVNIC. Zlata nit prireditev »Žur na ful« je izročilo mladim, da se lahko zabavajo tudi brez alkohola, in pomoč mladim glasbenikom in DJ-jem, da se predstavijo.

Dvorana ŠD Partizan se je prijetno napolnila. Prireditve so se udeležili tudi mladi iz sosednjih občin, iz Domžal, Kamnika, Komende, Cerklj, precej pa jih je prišlo tudi iz Ljubljane. »Žur na ful« so obiskali vampirji, čarovnice in drugi izrodki, pred vrati dvorane pa so velike nasmejane buče udeležence branile pred pravimi duhovi. Tokrat je Sanja na prireditvi povabila v Prekmurju že dobro poznano rock skupino blind4destiny, namesto skupine NUBIRA, ki je bila napovedna, pa se je predstavila skupina DEJ. Nubira je nekaj dni pred prireditvijo odpovedala nastop zaradi bolezni kitarista, zato se DEJ iskreno zahvaljujemo, ker so bili pripravljeni nastopati namesto njih. Nazadnje sta hitre house ritme zarolala DJ ALAYOS in DJ K(ej)E(M). Prireditve je odlično uspela. Večina mladih je upoštevala recept

zabave brez alkohola. Nekaj izjem pa je v prepričanju, da se tako ne da zabavati, poskrbelo za podkrepitev izven dvorane. Ker je v Sloveniji močno zakoreninjena takšna miselnost, za katero pa nikakor ne moremo kriviti le mladih, saj ima bolj globoke korenine, so toliko bolj pomembne takšne prireditve.

Zahvaljujemo se vsem, ki so nam pomagali:

župan Franc Jerič in Občina Mengeš, predsednik ŠD Partizan Mengeš, Jože Mlakar, Slapar Maks, avto-taxi-prevoz oseb in stvari, Opoj sokovi Komenda, Hitra Špajza, Slaščičarna Flere, Društvo Sožitje, Mengeš, PARTYNET – DJ BAZA, Papirnica Lipa Radomlje, fotografi Mojca Petrič, Rok Prebil in Luka Medvešek. Iz srca pa se zahvaljujemo za pomoč tudi vsem prostovoljcem, od katerih je vsak pridal svoj kamenček za uspešno prireditev.

Tekst: Blanka Tomšič

Foto: Luka Medvešek in Rok Prebil

JESENSKI IZLET LOČANOV IN LOČANK

Vas morda zanima, po čem si bomo Ločani in Ločanke zapomnili soboto, 3. oktobra 2009? No, tudi če vas ne prav pretirano, vam vseeno povem. Po zelo prijetnem, veselem in zanimivem izletu v sotočje Triglavskega narodnega parka.

Da se Ločani radi družimo in skupaj poveselimo, pove že do zadnjega sedeža zaseden avtobus. Morda tudi zato, ker imamo kar srečno roko pri izbiri kraja, saj kamorkoli gremo, mi se imamo »fajn«. Res pa je, da si vedno izberemo tak kraj, kjer se imamo možnost voziti oz. pluti po vodi. Tokrat je bila to reka Soča. Prav na različnih plovilih se vedno najbolj nasmejimo, saj so vozniki praviloma veseli in humorni, z dobro nabrušenimi jeziki, ki jim zlepa ne zmanjka tem za dobro počutje potnikov.

Ogledali smo si tudi znameniti kanalski most, znan po spektakularnih skokih v reko. Prav zanimivo si je bilo ogledati tudi čudovito cerkev Marije Svetogorske na Sveti gori. Tudi tu smo naleteli na zelo prijaznega Gorenjca, patra Ambroža, ki nas je v hipu pridobil s svojim nevsiljivim, a nadvse zanimivim pripovedovanjem o zgodovini omenjene cerkve in težavah, ki jih tarejo sedaj. Čas, ki nam je bil odmerjen, smo krepko prekoračili, a za nekaj pesmi in gasilsko fotografijo vseeno ni bilo problema. In že je prišel tudi čas za pozno kosilo; a da ne bi kdo mislil, da ves dan nismo nič jedli. Seveda smo imeli v prtljžniku avtobusa nekaj dobrot, da ne bi komu preveč

padel sladkor, ter nekaj za »bacile pomorit«. Prav vsega vam pa ne povem, sicer bosta naslednje leto potrebna že dva avtobusa. Seveda se šalim, naslednje leto spet vsi lepo vabljeni. Ob koncu pa še pristrčna zahvala Kulturnemu društvu Antona Lobode za finančno pomoč pri izvedbi izleta ter »ljubiteljski vodički« vseh dosedanjih izletov Veri Vrhovnik in seveda vsem izletnikom – hvala za udeležbo!

Justi Jerič

TABORNIŠKE NOVICE

Mesec oktober je bil za nas tabornike kar naporen, zabaven in poučen. Odšli smo na Ptuj, se zabavali na noč čarovnic, predstavili našo dejavnost na dan otroka, naši najmlajši pa so imeli prvi sestanek.

Najprej je na vrsto prišel dan otroka in taborniki smo bili povabljeni, da se na njem, pred šolo predstavimo. Zbralo se nas je pet, ki smo otrokom, željnim znanja, predstavili taborništvo. Predstavitev je imela več točk, na katerih so se lahko otroci preizkusili v postavljanju šotora, se naučili nekaj vozlov in se nosili v nosilu za ranjence ter oblekli v pelerine, narejene iz šotork. Z akcijo smo pridobili tudi nekaj novih članov. Nato je prišel 10. oktober, ko smo organizirali izlet na Ptuj. Zbrali smo se že ob 7.15 in hitro krenili na pot. Tam smo najprej odšli na ogled gradu. Izvedeli smo veliko zanimivih informacij o Ptujju in njegovi zgodovini. Po ogledu gradu smo se odpeljali do Slovenskih goric, kjer smo si ogledali rojstno hišo Janeza Puha, slovenskega izumitelja, tovarnarja in vizionarja. Od tam nas je avtobus odpeljal do Gomile, kjer je bil razgledni stolp, in si z njega ogledali bližnjo in daljno okolico. Ko smo končali z ogledovanjem, nas je avtobus še na hitro odpeljal na kratek ogled term v Mali Nedelji. Nato pa smo hitro odšli proti naši končni postaji, kmečkemu turizmu Žinko v Moravcih, kjer smo imeli kosilo. Ko smo se najedli, nas je čakala samo še vožnja domov. Vrnili smo se okoli 20. ure, kar dodobra izčrpani.

17. oktobra so s sestanki pričeli najmlajši v našem rodu. To so murenčki. Predšolski otroci so se in se bodo s taborništvom seznanili na prijeten in zabaven način. Za to skrbijo njihove tri vodnice, ki so jim za prvič pripravile prijeten obisk škrata Bobija, ki jim je povedal zgodbo o tabornikih, jim skril zaklad, skupaj z vodnicami in Bobijem so zapeli nekaj pesmic, nato pa so ponje prišli starši. Kot vsi vemo, je 31. oktobra noč čarovnic. Taborniki smo se letos nanjo pripravili že kar dan prej. 30. oktobra se nas je v LGM-ju zbralo preko

dvajset članov in okoli šest članov vodstva, da bi skupaj preživeli to skrivnostno noč. Ko so vsi prispeli, so se takoj odpravili na pohod živih mrtvecev po Gobavci in na vsaki točki prebrali del strašljive zgodbe. Po končanem pohodu, katerega cilj je bila Mengeška koč, smo pomalicali in popili čaj. Nato pa hitro nadaljevali s programom. Izdelovali smo buče in lampijončke, si ogledali risanko, imeli ples s punčem, pozno v noč pa »spooky night«. Ker je bila akcija dvodnevna, smo prespali v taborniški hišici. Zjutraj smo se najprej odpravili na telovadbo in z nje hitro na zajtrk ter umivanje zob. Kmalu zatem se nam je pridružil tudi vod murenčkov.

Ta dan smo imeli različne delavnice, športne in družabne igre. Zvečer so prišli starši, ki so si lahko ogledali fotografije, kaj smo počeli, in si pogledali izdelke svojih otrok. Za konec pa smo jim vsi sodelujoči predstavili, kaj smo se naučili zanje. Po končani predstavitvi so se udeleženci skupaj s starši odpravili domov.

Mesec je bil kar hitro naokoli in že je tu november, za katerega se bomo potrudili, da bo prav tako ali še bolj zanimiv kot oktober.

Z naravo k boljšemu človeku!

Propagandist Domen

POLETNI PLANINSKI TABOR V LUČAH

Prijatelji mengeškega planinstva se najbrž že od konca poletja sprašujete, kje neki je poročilo o letošnjem taboru ... Tukaj! Vse skupaj se je začelo seveda že na koncu lanskega tabora na Jezerskem, ko smo ugibali, kam naslednje leto. Za 2009 smo določili Savinjsko dolino, natančneje Luče.

Tabor se je začel s hudo nevihto, ki je pozdravila pripravljeno ekipo. Močan veter in dež sta nam podrla dva šotora in nam nista pustila spati. Ker smo hoteli verjeti, da bo to vsa pošiljka dežja za ta teden, smo se nevihti nasmejali v brk in pričakali nadebudne planinke in planince, ki so prihajali na taborni prostor skupaj s svojimi starši. Ogledali so si okolico in se udomačili v svojih šotorih. Medtem ko je bil prvi večer zaznamovan z družabnimi in spoznavnimi igrami, je bila prva noč zaznamovana s hladom, ki ga je potolažil topel jutranji čaj naše kuharice Katje. Za prvo turo smo si izbrali Rogatec, vrh, imenovan tudi Speči menih. Pokazalo se je, da je skupina urna in optimistična, ob vrhni ograji smo prišli na vrh prav vsi. Popoldan smo zapolnili z urejanjem tabornega prostora. Delovne skupine so si razdelile delo: ena je šla nabirat drva za ogenj, druga se je pripravila na družabni večer (presenetili so z dramsko uprizoritvijo legende o Rogatcu), tretja je čistila prostore, kamor je šel še vodja tabora sam, četrta pa je beležila doživljanje v Planinski dnevnik. Za ponedeljek smo določili en cilj: Korošica, izhodišči pa sta bili dve. Prva skupina se je odpravila po zavarovani poti iz Robanovega kota, druga pa s Podvežaka. Obe skupini sta se navdušeni srečali pred kočjo na Korošici. Nismo dolgo počivali, ko smo že odigrali

napeto nogometno tekmo na najvišje ležečem nogometnem igrišču v Sloveniji. Večer nam je popestrila prijateljica alpinistka Monika Kambič s predavanjem o odpravi na Aljasko, s katere se je vrnila tik pred taborom. Večer so popestrili mladi planinci s predavanjem o potepu čez Pohorje, zlasti pa si bo ta večer zapomnil David: ob zvokih Domnove harmonike in okusni torti smo kakor že več let praznovali njegov rojstni dan. Ponoči nismo dobro spali, saj nam je iz srede tabornega prostora nekdo ukradel zastavo. S tem se je začela obširna raziskovalna akcija in načrti, kako ujeti storilca, niso poznali meja. Sreda je 'šolski dan'. Udeleženci so v skupinicah potovali od enega vodnika do drugega in tako spoznali poglavja iz planinske šole: zgodovina planinstva, planinska

etika; vozli pri samovarovanju; planinska oprema; orientacija s karto in kompasom; osnove prve pomoči; zelišča; prehrana športnika. Znanje in še nekatere druge veščine smo preverili na orientacijskem teku v okolici tabornega prostora. Popoldan smo 'spoznavali' neposredno okolico tabora: imeli smo piknik ob Savinji, v kateri smo tudi zaplavali, udeleženci pa so kmalu izginili na nogometno igrišče. Odšli smo še v Solčavo, kjer so nam solčavske ženske prikazale starodavno tehniko filcanja ter si ogledali razstavo njihovih izdelkov.

V četrtek nas je Jože peljal na Križevnik. Hodili smo po izredno lepem svetu, se srečali s konji ter spoznavali zdravilne rastline, ki jih je bilo v izobilju. To je bila 'uživaška' tura: vodnik nam je prikazal, da si je treba v hribih vzeti čas za počivanje na

mehkih livadah. V petek smo se odpravili na planino Travnik, ki je presenetila z nepreglednimi nasadi borovnic, katerih smo se do sitega najedli. Izredno lepo je bilo v Snežni jami, kamor smo se podali popoldne. Zaključna tura mora biti vedno tista, ki se je bomo najdlje spominjali. Letos je bila to mogočna Raduha. Ena skupina je šla od kmetije Bukovnik (najvišje ležeče turistične kmetije v Sloveniji) na Raduho, druga skupina pa je šla do Grohota, kjer je pri koči GRS pričakala raduške junake. Skupaj smo veseli odšli v dolino, kjer so se začele intenzivne priprave na zaključni večer.

Tisti, ki so bili z nami prvič, so si izbrali planinsko ime in se malo bali planinskega krsta, ki je bil tokrat prav poseben; krščevala so bajeslovna bitja: Velbaba, Velikan in Rogatec. Navdušeni nad njihovimi kostumi smo spremljali krst pa tudi druge 'obveznosti' zadnjega večera: podelitev lesenih medalj za najboljšo skupino v orientacijskem teku, podelitev priznanj tistim, ki so usvojili vse vrhove, zahvalo kuharici in vodji tabora ... Spat smo šli ta večer lahko pozneje, saj naslednji dan ni bilo ture. V skupnem zaključku smo ugotovili, da smo bili uspešni ... zlasti smo bili hvaležni, da ni bilo hujših poškodb, in navdušeni nad vremenom, ki nam je omogočalo, da je program tako lepo tekel. V nedeljo smo podrli šotore in drugo taborsko infrastrukturo. Po udeležence so prihajali starši. Pripravljala ekipa se je prelevila v 'pospravljajno' ekipo: utrujena, a ponosna, da je pospravila pod streho še eno planinsko taborjenje! Letošnji tabor si bo vsakdo od nas zapomnil po svoje. Nekaj pa je gotovo: teden dni 'daleč stran' dene tako zelo dobro! Aja, zastavo so naši planinci detektivno dobili nazaj ... Sledi: Poročilo o pohodu čez Pohorje in poročilo o prečenu Kamniško-Savinjskih Alp in še in še.

Katarina Marin Hribar

DOGAJANJE V ŠPORTNEM DRUŠTVU LOKA

Drugi klubski šahovski turnir

15. septembra smo v prostorih brunarice organizirali drugi klubski turnir v šahu, ki naj bi bil nekakšen uvod v novo šahovsko sezono. Sodelovalo je deset šahistov – članov ŠS ŠD Loka. Igrali smo po Bergerjevem sistemu, vsak z vsakim. Največ znanja je tokrat imel vodja šahovske sekcije, Marjan Ocepek st., in zasluženost osvojil naziv najboljšega šahista v Loki. Drugo mesto je osvojil up našega kluba (oz. Sekcije) Aljaž Abe, tretje mesto pa je pripadlo Matjažu Anžlovarju.

Balinarski turnir posameznikov

V balinarski sekciji smo od 12. do 19. septembra organizirali turnir posameznikov v balinanju. Sodelovalo je 12 tekmovalcev, med njimi tudi dve predstavnici nežnejšega spola.

Predtekmovanje smo odigrali med tednom po skupinah, najboljši pa so se v polfinalu ter finalu pomerili v soboto. Po izjemno lepih predstavah v končnici je zmagal Miro Pogačar pred favoriziranim Srečkom Pogačarjem, sicer lanskim zmagovalcem, ter Francem Lagojo. Nehvaležno četrto mesto je osvojil Marjan Vrhovnik. Vsi so dobili pokale ter praktične nagrade. Glede na veliko zanimanje za balinanje smo pričeli s širitvijo igrišča, da bomo v bodoče lahko sodelovali tudi v balinarski ligi.

Tekmovanje v winar šnopsu

Po končani nogometni in odbojarski sezoni v Loki ni dolgočas, saj za to skrbimo z organizacijo raznih turnirjev. Tako smo 8. oktobra 2009 v brunarici organizirali winar šnops prvenstvo za pokal ŠD Loka, sledila pa bosta še pikado ter tarok prvenstvi Loke. Turnirja se je udeležilo 18 tekmovalcev, sistem igranja je bil na izpadanje. Po zanimivih igrah je zmagovalec zelo zasluženost postal Janez Sočak (tudi že zmagovalec turnirja Pr' Jakov Met), pred Marjanom Vrhovnikom ter Matjažem Anžlovarjem. Igranje je potekalo zelo hitro in predvsem fer, kar nas še posebej veseli. Sponzor turnirja je bil **Franci Kocijan s.p. Hiab prevozi**. Turnir smo popestrili s kostanjevim piknikom, za lakoto pa je poskrbel Miro z dobrotami z žara.

12-urni maraton v metanju podkev

V športnem parku je bil 9. oktobra organiziran tretji maraton v metanju podkev, in sicer med domačo ekipo Loka in mešano ekipo Mengeš-Trzin. Začeli smo že ob 8. uri zjutraj, v dežju, kar pa nas ni oviralo. Vsaka ekipa je imela po osem tekmovalcev (štiri dvojke) in tri rezerve, pari pa so se menjavali na pol ure. Domača ekipa si je že zgodaj priigrala prednost, ki je ni več zapravila, še več, razlika je vztrajno naraščala do končnih 793 točk razlike. Skupni rezultat po dvanajstih urah je bil 2367 : 1574 za Loko. Ja, dragi Mengšani

in Trzinci, še bo treba trenirati. Zmagovalna ekipa je prejela pokal, vsi udeleženci pa medalje ter praktična darila. Za lačne pa je kot vedno odlično poskrbel pek Miro. Prihodnje leto pričakujemo povratni dvoboj v Mengšu ali Trzinu!

Ekipa ŠD Loka: Vrhovnik Marjan, Jenčič Janez, Zajc Joc, Stevanović Drago, Lož Brane, Anžlovar Matjaž, Pogačar Miro, Lukan Mitja, Avdič Šemso, Lagoja Franc

Ekipa Mengeš-Trzin: Bevk Ferdo, Levec Robert, Bratovž Matjaž, Rakef Janez, Knez Peter, Blejec Miran, Habjan Božo, Pozman Brane, Kovač Štefan, Marolt Brane

Turnir trojk v odbojki na mivki

19. septembra smo organizirali turnir v odbojki na mivki. Prijavljenih je bilo osem ekip, kjer so sodelovala tudi dekleta. Turnir je potekal v dveh skupinah vsak z vsakim, najboljši dve trojki iz skupin sta se pomerili v polfinalu.

Po napetih igrah, polnih akcij in taktike, je slavila zmagovalna trojka Mršol, drugo mesto je osvojila trojka Šušteršič ter tretje mesto ekipa Kocjan M. Prve tri ekipe so dobile pokale, medalje ter praktična darila. Fotografije z igrišča si lahko ogledate na www.sdloka.si. Zaključek turnirja se je nadaljeval s piknikom in ogledom košarkarske tekme.

Matjaž Anžlovar in Mirsad Kličič
ŠD Loka

JOŽE KOSEC: POZIMI GOBE PAČ NE RASTEJO

Ko sem prejel vabilo za ogled že tradicionalne razstave gob v mengeški šoli, sem se odločil: Jože Kosec bo naslednji gost v rubriki OBRAZI. Odločitev se mi je zdela še bolj utemeljena, ko sem si razstavo tudi ogledal. Kot vse doslej, je bila tudi letošnja profesionalna, obenem pa ambientu primerna: preprosta, navidezno skromna, a vsebinsko bogata. Razstavljene gobe, kot »živijo« v svojem naravnem okolju, so pritegnile pozornost številnih odraslih in otrok. Jožetova zanimiva pripoved pripomore, da gobe kar nekako oživijo, skrivnostne gozdne prebivalke nam postanejo bližje. Redni obiskovalci razstav imajo lahko po njegovi zaslugi že kar obsežno znanje o gobah. V Mengšu imamo srečo, ki se je niti ne zavedamo, da imamo v svoji sredi enega najpomembnejših poznavalcev gob v Sloveniji, mikologov, kot se jim reče strokovno, ki svojega znanja ne skriva ali zadržuje zase, ampak ga na široko razdaja in je nadvse zadovoljen, če čuti, da se je z njegovo pomočjo razumevanje narave povečalo in odnos do nje spremenil.

Oprih srečanjih z gobami in svojem otroštvu v Šinkovem Turnu mi je Jože povedal veliko zanimivosti. Gobe in borovnice je nabiral, da so za prisluzeni denar vsako leto kupili šolske knjige in zvezke, globlje zanimanje za gobe pa mu je vzbudila knjiga o gobah, ki jo je prejel v 7. razredu za »odličen uspeh in vzorno vedenje« od razredničarke Marije Stare. Z njeno pomočjo je poleg lisičk in jurčkov začel spoznavati tudi ostale gobe. Nabiranje gob in borovnic je poleg branja knjig predstavljalo način preživljanja prostega časa, kolikor ga je

ob delu na kmetiji še ostalo. »Otroci smo našli priložnost še za druge vrste zabave in druženje. Televizije, hvala bogu, takrat še ni bilo. Poleti smo se kopali v bajerju, pozimi pa smo cele dneve preživeli na smučeh po bližnjih bregovih ali pa na skakalnici na Selu.« Na vprašanje, kako je bilo po osnovni šoli, Jože pove: »Vpisal sem se na Gimnazijo Poljane v Ljubljani. V zadnjem letniku sem osvojil prvo mesto v tekmovanju iz znanja angleščine in se nato udeležil državnega tekmovanja v Zagrebu. Za nagrado smo tekmovalci dobili cel kup knjig in debelih slovarjev, da sem jih komaj prinesel domov.« Nato je sledil študij matematike in fizike, pa dveletno služenje vojaščine v planinski enoti v Bohinjski Beli, začetek učiteljevanja. »Za prvo plačo sem si kupil kolo, za drugo pa »tazaresne« nove

smuči in puhovko, ki me je celo desetletje grela na nešteto turnih smukah.«

Z gobami se je Jože začel ukvarjati vse resneje. »V svet mikologije sta mi pomagala vstopiti nepozabni ing. Štefan Erjavec in nestor slovenskih gobarjev, še živeči dr. Dušan Vrščaj. Tuji jeziki mi ne povzročajo preveč težav, zato sem posegal tudi po tuji literaturi. Ker pozimi gobe pač ne rastejo, sem se začel zanimati za lesne gobe, da sem bil »zaposlen« tudi pozimi. Razen dr. Milice Tortič iz Zagreba se z njimi pri nas ni nihče resno ukvarjal. Bila je izreden strokovnjak – mikolog svetovnega slovesa, a tudi človek izjemnih človeških lastnosti. Naučila me je kritičnega pristopa do gob, mi pomagala pri mikroskopiranju in z literaturo. Z ženo naju je vzela kar za svoja. Nepozabni so bili izleti na Plitvice, v žalostno, a tako lepo Liko, na Gorjance, v Krakovski gozd, pa tudi dolgi razgovori o gobah, rožah in raznih temah, kadar je po cel teden ostala pri nas v Šinkovem Turnu.«

Začelo se je tudi delo v Mikološki zvezi Slovenije: postavljanje razstav, predavanja, sodelovanje v terminološki komisiji, ki je slovenila latinska imena gob, mikološka srečanja po Sloveniji; sodelovanje v evropskih projektih pri kartiranju Pokljuke, Krakovskega in Rajhenavskega pragozda ter pragozda Krokara

nad dolino Kolpe, pa pisanje člankov za revije Proteus, Svet ptic in Gozdarski vestnik.

Zadnjih 20 let, pove Jože, ga vedno bolj privlači botanika, iz preprostega razloga: kako bi človek brez rož? Na tisoče njegovih čudovitih fotografij priča o tem. »Pravzaprav si več ne predstavljam tega, čemur pravijo ljudje PROSTI ČAS V NARAVI. Zame je to zvesta žena, nahrbtnik, fotoaparati z makroobjektivom in stojalom, nekje zadaj pa, mahaje z repom, psička Ada.«

Jože Kosec – učitelj: Mislim, da bi težko napisal kaj lepšega, kot o njem mislijo generacije učencev, ki jim Jože že od leta 1981 zapletene fizikalne in matematične zakonitosti razlaga na vsakomur razumljiv način. Ob različnih priložnostih in na razne načine je to mogoče spoznati in začutiti. Skupno mnenje vseh je, da je Jože enostavno dober učitelj. Probleme včasih rešuje na svoj način, ampak: »Najpomembnejša lastnost dobrih učiteljev je, da presegajo običajne pedagoške metode« (M. Mead). Mislim, da se Jožetu Koscu zelo lepo prilega tudi misel, ki jo je izrekel Bertrand Russell: »Noben človek ne more biti dober učitelj, če ne čuti naklonjenosti do svojih učencev in pristne želje, da bi jim posredoval, kar sam ceni.«

Branko Lipar

Foto: Zasebna zbirka

JESENSKA USTVARJALNA DELAVNICA V KNJIŽNICI MENGEŠ

Ustvarjalna delavnica se je odvijala 22. oktobra 2009. Deževen in zaspan dan je bil kot nalašč za ustvarjanje.

Gospa Jesen nam je letos nasula obilo svojih plodov, ki smo jih z veseljem uporabili. Že med poletjem smo si priskrbeli velike borove storže, ki smo jih ta dan polepšali z živahnimi barvami. S kostanji smo storžem naredili oči, za nos pa smo uporabili želod. Da

pa je bil izdelek popoln, smo za ušesa uporabili drevesne liste, ki jih je gospa Jesen tako lepo obarvala. Preživeli smo lepo, živahno in zanimivo popoldne, ki ga bomo kaj kmalu ponovili, saj je tik pred vrati že veseli december.

Knjižničarki
Barbara in Marija

Lansko leto smo v Knjižnici Domžale in knjižnici Mengeš pričeli s projektom bralne značke za odrasle, ki smo jo poimenovali Mengšani beremo oz. Domžale beremo. Ker je projekt zaživel v polnem sijaju in naletel na pozitivne odzive, smo se letos odločili, da ga razširimo še na ostale enote Knjižnice Domžale. Posledično je bilo potrebno spremeniti ime, tako da v letošnjem letu bralno značko za odrasle v knjižnici najdete pod imenom **Okusimo besedo**.

S projektom **Okusimo besedo** želimo:

- spodbujati bralno kulturo pri odraslih;
- izboljšati kvaliteto prebranega gradiva;
- razvijati refleksije o prebranem;
- povečati izposojno aktualnega in kvalitetnega leposlovnega gradiva;

- povečati izposojno aktualnega in kvalitetnega družboslovnega in naravoslovnega gradiva;
- povečati prepoznavnost oddelka za odrasle v knjižnici in navzven v javnosti.

Kdo lahko sodeluje?

Člani knjižnice, starejši od 15 let.

Kje lahko sodelujete?

V knjižnici Mengeš in vseh ostalih enotah Knjižnice Domžale.

Kakšna so pravila?

Izberete lahko kate-rokoli knjigo s seznama Okusimo besedo. Pri knjižničarju vprašajte za izkaznico, na kateri boste zbirali žige. En žig predstavlja eno prebrano knjigo. Bralci, ki bodo do zaključka akcije prebrali štiri prozna in dve strokovni deli, bodo na zaključni prireditvi prejeli priznanje Okusimo besedo in knjižno nagrado.

Koliko časa traja projekt?

Od 1. oktobra 2009 do 23. aprila 2010. Projekt se bo uradno zaključil z nastopom znanega gosta ter s podelitvijo priznanj in nagrad. Toplo vabljeni k sodelovanju in obilo bralnih užitek vam želimo.

Knjižničarka Barbara

MOJI NAČRTI IN ŽELJE

Melisa: Kot svoj poklic bi si izbrala enega izmed teh, ki vam jih bom naštel. To so: novinarka, urednica revije, grafična oblikovalka, voditeljica TV-oddaje, vrhunska manekenka ali pevka. Živela bi v Ameriki, natančneje v Hollywoodu. Postala bi znana in bi pogosto hodila po rdeči preprogi. Živela bi v ogromni vili z dvema bazenoma, eden bi bil noter, drugi pa zunaj. Imela bi krasno družino, prelepega moža in dva otroka. Imela bi tudi dva psa, mopsa in francoskega buldoga. Zelo rada bi imela svojo lastno modno kolekcijo. Poznala bi vse zvezdnike in skupaj bi hodili na zabave v prestižne lokale. Oblačila bi se v oblačila znanih modnih oblikovalcev. Tudi svoje letalo bi imela in bi potovala v države, ki so mi všeč: Francijo, Anglijo, Mehiko, Španijo, Argentino, Kanado in Egipt.

Matevž: Moja največja želja je, da bi bil uspešen v šoli, da bi imel dobre ocene, saj si potem lahko izbereš vsak poklic. Druga moja največja želja je, da bi postal vrhunski plesalec, a vem, da je do takrat potrebno veliko vaj, delovnih let, dobre volje in podpore staršev in z vsem tem mi bo morda uspelo.

Hana: Ko bom velika, bi bila rada slavna plesalka hip-hopa. Imela bi lepo hišo. Barva hiše bi bila rdeča in črna. Zraven hiše bi bili trije bazeni. Imela bi lepega moža in dva otroka, dvojčka. Oba bi bila svetlolasa in imela bi malo »kravželjčkov«. Seveda pa bi imela tudi domačo žival, psa. Bil bi bokсар in ime bi mu bilo Vergil. To so moje želje in načrti.

Nika: Ko bom polnoletna, si bom kupila avto. Po poklicu bom učiteljica, igralka ali novinarka. Imela bom vilo, ki bo imela pet bazenov. Poročila se bom z bogatašem, ki bo zelo lep.

Imela bom vsaj pet psov, dve papigi, enega mačka, zajčke ter konja. Nekaj denarja bom dala v dobrodne namene. Upam, da se mi bodo želje uresničile.

Taja: Pri osemnajstih bi potovala po Indiji, Afriki ... Študirala bi za zoologinjo. Živela bi v naravi, v veliki vili. Imela bi bazen in tri otroke. Za hobi bi imela košarko. Imela bi tudi tri pse, dve činčili, konja, pet mačk in velik akvarij. Na vrtu bi imela košarkaško igrišče. V poklicu bi večinoma reševala ogrožene živalske vrste. Imela bi tudi BMW. To bi bilo moje popolno življenje.

Eva: Ko bom velika, bi rada postala igralka. Zaslovela bi najprej v Sloveniji, kasneje pa bi odšla v Španijo ali Mehiko. Tam bi se naučila španskega jezika. Moja prav posebna želja pa je, da bi kot igralka tudi živila v Španiji.

Lan: Ko bom velik, bi rad postal nogometaš, igralec v napadu. Rad bi bil zelo slaven nogometaš. Rad bi delal tudi Herbalife, kot moj očka. Imel bi razkošno vilo na plaži na Bahamih. Moj ljubljencek bi bil mlad leopard. Pred vilo bi bil bazen, v katerem bi pogosto plaval. Tudi nogometno igrišče bi imel pred vilo. Na njem bi lahko vadil. Velikokrat bi odšel na dopust.

Lena: Zelo si želim biti pevka ali igralka. Živela bi v vili v Hollywoodu. Imela bi bogatega, lepega moža ter dva otroke, deklici. Veliko denarja bi dala v dobrodne namene. Imela bi tudi dva zlata prinašalca, zajčke, kanarčke, belo mačko, konja, ribe, morskega prašička in kačo. V življenju bi rada imela veliko sreče, uspeha in počutila bi se kot kraljica.

Kdo ve, morda pa se jim načrti, želje in čudovite sanje nekoč res uresničijo, kajti, kot je rekla Eleanor Roosevelt: »Prihodnost pripada tistim, ki verjamejo v lepoto svojih sanj.«

Nada Javh,
učiteljica 5. b razreda

OBISK OBČINE MENGEŠ

Učenci 5. b razreda smo 7. oktobra 2009 obiskali občino Mengeš. Obisk je bil uspešen in prijeten. Sprejela nas je tajnica, gospa Marta Kuret, in nas odpeljala v poročno dvorano. Lepa je in zelo »nobel«. Nekaj minutk smo počakali, da je prišel župan, gospod Franc Jerič. Zanj smo imeli pripravljenih kar nekaj vprašanj. Po uvodnem pozdravu nam je župan začel odgovarjati, mi pa smo pridno zapisovali. Skoraj eno uro smo se zadržali v pogovoru z njim.

Kaj je prioriteta Občine Mengeš?

Prioriteta v naši občini je, da so prebivalci zadovoljni. Seveda pa je za zadovoljstvo občanov potrebno veliko truda in dela na vseh področjih, a ne le zaposlenih na občini. Vsi bi se morali truditi za kvaliteto življenja v Mengšu.

V Mengšu je zaradi ogromnega prometa slab zrak. Kdaj bo narejena obvoznica? Kaj vi menite o prometu?

Da se obvoznica še ne dela, ni kriva Občina Mengeš ali župan, ampak lastniki zemljišč, ki zavlačujejo s podpisom pogodbe, da bi dosegli višjo ceno zemljišča. Promet skozi Mengeš je velik in zato nevaren predvsem za otroke in starejše ljudi.

Ali je v prihodnosti v Mengšu načrtovano kopališče?

Kopališča ni v načrtu, čeprav verjamem, da si ga mnogi od vas želite.

Ali je nova telovadnica še vedno v načrtu in kdaj jo bomo dobili? Kje bo ploščad, ko bo na njenem mestu nova telovadnica?

Nova športna dvorana bo, upajmo, da čim prej. V njej bo mogoče izvajati vse obvezne, izbirne in prostovoljne športne programe. Zavzela bo le eno tretjino ploščadi, tako da bo ploščad še vedno. Bo pa

podaljšana proti jugu. Narejena bo tudi nova atletska steza.

Koliko zaposlenih je na občini Mengeš? Kako so razdeljena področja dela?

Zaposlenih je osem ljudi, ki delajo na različnih področjih: direktorica občinske uprave, vložišče in tajništvo, prostor in okolje, finance in računovodstvo, organi občine in splošne zadeve, družbene in društvene dejavnosti ter vzdrževanje in nadzor. Poleg župana kot funkcionarja sta še dva podžupana, ki dela opravljata nepoklicno.

Ali se tudi na občini pozna recesija? Kako?

Tudi pri nas se pozna recesija. Gledamo na vsak evro. Danes smo vam hoteli postreči s piškoti in sokom, namesto tega pa smo vam pripravili majhne spominčke.

Kdaj bo narejen trgovski center Mercator?

Predvidevam, da bo odprt junija 2010. V tem trgovskem centru bodo tudi manjše trgovine. Govorice, da trgovskega centra ne bo, so neresnične.

Kakšni se vam zdijo učenci na OŠ Mengeš?

Učenci na OŠ Mengeš so prijetni in dobri. Bolj me skrbijo tisti, ki so osnovno šolo že zapustili in v večernih urah delajo škodo na drevoredu, v okolici šole in drugod po kraju. Vandalizma je kar nekaj.

Kako sodelujeta z ravnateljem OŠ Mengeš?

Z vašim ravnateljem dobro sodelujeva.

Katerih prireditev se radi udeležujete?

Rad grem na vse prireditve, če le imam čas. Najbolj všeč mi je bila vaša prireditev Športanje treh generacij in upam, da bo tudi prihodnje leto.

Ali je v Mengšu načrtovana še kakšna gradnja?

Načrtovani so individualni kompleksi, na primer pri bivši opekarni.

Kaj menite o prihodnosti vodovoda v kraju?

Pitna voda iz globinskih dolomitnih vrtin na Mengeškem polju je ena od najkvalitetnejših virov, ki so nam na voljo. To pa ne bo edini vir pitne vode v Mengšu.

Ali bo Mengeš dobil kolesarsko stezo?

Upam, je pa problem, ker je Mengeš staro mesto, hiše pa so zelo blizu ceste.

Koliko časa ste že župan? Ali vam je delo všeč?

Delo mi je všeč in z veseljem ga opravljam. Župan sem tri leta. Ali bom župan tudi v prihodnjem mandatu, je odvisno od volivcev.

Verjetno ste veliko od doma. Kako usklajujete delo župana z družinskim življenjem?

Čeprav veliko delam, si vzamem čas za družino. Včasih gre na kakšno prireditev z menoj žena in majhen sinček, da smo več skupaj.

Nato smo si ogledali še ostale prostore na občini. Na kratko smo se pogovorili z direktorico Občinske uprave, gospo Marijo Kos, in na kratko spoznali njeno delo. V pisarni, kjer se urejajo vzdrževanje in nadzor, nam je gospod Mitja Dolinšek povedal, da skrbijo za ceste, vodovod, okrasitev kraja, popravila v šoli in druge zadeve. Obisk smo končali v tajništvu, kamor vsakodnevno pride veliko pošte, ki jo je treba urediti. Obisk na občini je bil poučen in zanimiv. Lažje si bomo predstavljali, kako Občina Mengeš deluje.

Učenci 5. b razreda in učiteljica Nada Javh

ODBOJKA NA MIVKI NA OSNOVNI ŠOLI MENGEŠ

Takoj z začetkom šolskega leta 2009/2010 so se pričela tudi šolska športna tekmovanja. V tem članku bi rad izpostavil državno in področno tekmovanje v odbojki na mivki.

Naša šola je dosegla zelo lep uspeh, saj so dekleta na področnem finalnem tekmovanju zasedla 3. mesto. Fantje so bili na istem tekmovanju celo drugi in so se tako uspeli uvrstiti na polfinalno državno tekmovanje, kjer so tekmovanje zaključili na 4. mestu. Ekipe sta vodila trenerja Stefan Zarič (fantje) in Aleš Koštomaj (dekleta). Čestitamo za največji uspeh do sedaj v odbojki na mivki na Osnovni šoli Mengeš. Na tem mestu bi se radi zahvalili tudi Športnemu centru Harmonija iz Mengša, ki nam že od vsega začetka omogoča treninge na svojih igriščih za odbojko na mivki.

Aleš Koštomaj, učitelj ŠVZ

JESEN V VARSTVENO-DELOVNEM CENTRU INCE

Dober je!

Zmagovalka Tanja Lukman (druga z leve)

Poletje se je prevesilo v jesen, v Varstveno-delovnem centru INCE smo se vrnili z zasluženih počitnic in počasi, vendar z veliko vnemo, zakorakali v novo delovno leto.

26. in 27. septembra smo se udeležili Mihaelovega sejma v Mengšu, kjer smo zaposleni in uporabniki uredili prodajno stojnico z izdelki naših uporabnikov. Prodajali smo glinene izdelke, slike, lonce za rože iz mozaikov in bili nad zanimanjem mimoidočih in prodajo zelo zadovoljni. Zahvalili bi se predsedniku Kulturnega društva Mihaelov sejem, Štefanu Borinu, da nam je zopet omogočil sodelovanje na sejmu.

K sodelovanju so nas povabili v Naravnem zdravilnem gaju v Tunjicah, kjer je zaživel nov projekt Gibanova – postavitve vadbene poligona, ki je prvotno namenjen otrokom, mladostnikom in invalidom. Obkroženi s posebnimi energijami in na svežem zraku smo izvajali akrobacije in nekateri so pokazali skrite spretnosti in moči. Iz gaja smo odšli utrujeni, vendar zadovoljni, veselimo pa se že ponovnega obiska.

V mesecu oktobru smo v enoti Mengeš priredili Kostanjev piknik. Ob predhodni rezervaciji lepega vremena nam je piknik

odlično uspel. Pečen kostanj je bil na prvem mestu, vendar smo na ustvarjalnih delavnicah pokazali, da se kostanj lahko uporabi tudi v druge namene. Uporabniki so se lahko pomerili tudi v športnih aktivnostih z žogo, organizirali smo tekmovanje v ročnem nogometu, metanju pikada in zaplesali, čisto pravi jabolčni mošt pa nas je uspešno odžejal. Vrhunec piknika je bilo vlečenje vrvi med ekipama uporabnikov in zaposlenih, kjer pa ekipa zaposlenih ni uspela premagati odlične ekipe uporabnikov. Toda pozor, dogovorjen je že datum naslednjega obračuna, in sicer na kostanjevem pikniku v letu 2010. Zahvalili bi se radi gospodu Francu Blejcu in njegovemu pomočniku gospodu Zdravku za pomoč pri organizaciji

Stojnica na Mihaelovem sejmu

piknika in za kvalitetno vrv, ki se kljub naši moči ni strgala.

23. in 24. oktobra smo se udeležili VI. Abilimpjadi Slovenije v Črni na Koroškem. Abilimpjada je tekmovanje v sposobnostih in se ga udeležujejo mladostniki in odrasli z motnjo v duševnem razvoju. Letos smo sodelovali prvič in se povzpeli na zavidljiva mesta. Tanja Lukman je v konkurenci 18 tekmovalcev zmagala v zvrsti Oblikovanje gline, odlično sta se uvrstila tudi Anže Goli in Tina Ves s petim in šestim mestom. Za las so stopničke ušle Svetlani Simič v tekmovanju iz izdelave plakata, Jana Okoren pa je bila v tej zvrsti deveta. Dobro sta se odrezali tudi Karin Kokeza in Bojana Lavrenčič z devetim in štirinajstim mestom v pripravi narezka. Že nestrpnost pričakujemo VII. Abilimpjado, ki bo čez dve leti v Mariboru, morda pa se bo Tanja Lukman udeležila tudi svetovne Abilimpjade v Južni Koreji. Bližajo se praznični dnevi, na katere se pospešeno pripravljamo z izdelavo novoletnih voščilnic in daril. Vabimo vas, da si v enoti INCE ZU v Mostah 88 c izdelke ogledate, kupite ali naročite, lahko pa nas pokličete na tel.: 01/8343-266. Vašega obiska ali klica se že veselimo.

Tekst in foto:

Samo Gabrilo in Teja Bandel

Poglej, kaj zmorem!

ZDRAVLJENJE JE AKTIVEN PROCES

Vsi, ki redno prebirate članke v rubriki Zdravje, ste lahko ugotovili, da je njihov namen spodbujati k izbiri zdravega življenjskega sloga, k aktivni skrbi za lastno zdravje in zdravje svojih bližnjih ter podeliti znanje o tem, kako živeti zdravo. V tem članku pa se želim posvetiti zdravljenju, torej procesu ponovnega vzpostavljanja zdravja.

Tako kot mora človek biti aktiven v skrbi za zdravje (si pridobiti ustrezno znanje, se gibati na svežem zraku, uživati ustrezno prehrano in po potrebi prehranske dodatke, vzpostavljati fizično-energijsko ravnovesje z masažo, skrbeti za ravnotežje različnih vidikov življenja), tako je tudi vsako zdravljenje, pa naj gre za navaden prehlad ali resnejšo obliko bolezni, kot je npr. rak, proces, ki zahteva aktivnost bolnika, ne le zdravnika. Mislim, da tega ne jemljemo kot nekaj samoumevnega, temveč da imamo zgrajen vzorec, po katerem zdravljenje pomeni to, da gremo k zdravniku, nato pa doma jemljemo tablete, če jih ta predpiše, in počivamo, ležimo ter si pustimo streči, saj smo vendar bolni. Če se pozorno opazujemo, bomo lahko v sebi opazili, kako smo si z boleznijo dali dovoljenje za to, da smo pasivni, da nam ni potrebno iti v službo in se ukvarjati z neprijetnimi vidiki svojega življenja. Lahko prepoznamo, kako smo si pravzaprav želeli, da bi zboleli, da bi lahko malo izpregli, da bi bili pasivni. Potem pa pride nekdo in nas začne spraševati, kaj naredimo za to, da bi ozdraveli, in se hudo razburimo, ker ta oseba „ne razume“, da smo bolni, da ne moremo. Imamo odpor, vendar v enem delu sebe vemo, da ima prav.

Prvo, kar je potrebno premagati, je prav ta tendenca, da bi bili pasivni. Ne gre za to, da človek ne bi smel počivati, če ima vročino ali čuti utrujenost, oslabiljenost, temveč za to, da si aktivno prizadeva za zdravje na različnih nivojih. Četudi jemljemo zdravila, lahko naredimo še veliko drugega za to, da bi se pozdravili. Pri prehladu, vnetem grlu pomeni aktiven pristop že to, da pazimo, kaj jemo; da se potrudimo in si skuhamo krepčilno juho, čaj; da si pripravimo obkladke ali grgramo, si prezračimo prostor, čeprav nam je vse odveč in bi najraje samo ležali. Pri resnejših ali dolgotrajnejših boleznih pa je potrebno še veliko več. Dobro je, če si pridobimo ustrezno znanje o bolezni in o tem, kako si lahko sami pomagamo s prehrano, telesnimi vajami, zelišči, masažami idr. Tovrstno znanje se nam običajno ponuja na skoraj vsakem koraku (na internetu, v bolj in manj strokovnih revijah, na mnogih brezplačnih predavanjih, preko publikacij in predavanj v organizaciji društev, ki združujejo ljudi z določeno boleznijo, v številnih knjigah). Do znanja in informacij pa je vedno priporočljivo imeti tudi kritično distanco.

Polg objektivnih podatkov, ki jih dajejo diagnostični postopki in znanja, pa bi morali upoštevati tudi subjektivne vidike – naše občutke, čustva, misli, odnos do bolezni, do drugih ljudi ipd. Pogosto jim ne posvečamo dovolj pozornosti, ker naša kultura upošteva predvsem tisto, kar je vidno in otipljivo. Bolezen je lahko izraz čustev, ki smo jih potisnili v nezavedno, ker je bilo za nas preboleče, da bi se soočili z njimi, ko pa smo bolni, sami s seboj in ni zunanjih aktivnosti, s katerimi bi se zamotili, lahko ponovno pripravajo na površje. Pomaga nam, če si dovolimo, da jih začutimo in izrazimo. Poiščemo si človeka, ki nas je pripravljen poslušati brez obsojanja. Lahko je to zdravnik, zdravstveni tehnik, psiholog, družinski član, prijatelj, prostovoljec ali samopomočna skupina. Če takega človeka ne najdemo, poiščemo drugačne načine izražanja (npr. pisanje, slikanje, pogovarjanje z drevesi, ipd.). Vendar tako kot tlačenje čustev ni zdravo, nas lahko tudi pretirano ukvarjanje

z njimi (npr. nenehno govorjenje o njih) ne pelje nikamor drugam kot k temu, da jim dovajamo vedno novo energijo in se nenehno vrtimo okoli njih ter z njimi obremenjujemo še druge ljudi. V ozadiju čustev se skrivajo tudi različni miselni vzorci, ki se jih ne zavedamo. K njihovi ozavestitvi (kot tudi k ozavestitvi čustev in občutkov) nam pomaga meditacija. V meditaciji se z njimi ne ukvarjamo tako, da jih nenehno prelevamo, temveč jih le opazujemo in počasi vzpostavljamo stik z globljimi plastmi sebe in notranje ravnotežje, ki je bilo porušeno.

Bolezen je tudi priložnost, da si človek vzame čas za razmislek o svojem življenju: o tem, kako živi; ali zanemarija kakšno področje svojega življenja; kakšen je njegov odnos do drugih ljudi; katerim vrednotam in ciljem sledi v življenju ter na podlagi premisleka naredi nove odločitve.

Nevenka Kovač, univ. dipl. psihologinja

AVTOŠOLA ŠMARCA

POSLOVNA ENOTA MENGEŠ

L * BREZPLAČNI tečaji CPP
* NADPOVPREČNI USPEH
* PESTRA IZBIRA vozil

* pričetek vožnje pri vas doma,
pred šolo, po službi, ...

* **POPUSTI** pri nakupu ur voženj

možnost kredita: izpit za
avto že od **25 EUR/mesec***

* 25 EUR znaša mesečni obrok za odplačilo 30 ur vožnje
B kategorije, v kolikor se obroke porazdeli na 24 mesecev

VEČ INFORMACIJ: Mengeš: Slovenska 11
040/20-15-15 URADNE URE: ponedeljek od 9h do 11h,
sreda od 16h do 18h
www.avtosola-smarca.com

Prejemnica tridesetih brezplačnih ur vožnje,
nagradne igre Avtošole Šmarca na Mihaelovem
sejmu 2009 je: Kaja Tomšič, Hribarjeva
10, Mengeš.

Čestitamo!

POROČILO 28. SEJE OBČINSKEGA SVETA OBČINE MENGEŠ

Seja je potekala v četrtek, 22. oktobra. Na dnevnem redu je bilo potrebno obravnavati 9 točk, za kar so svetnice in svetniki porabili tri ure in pol časa. Pred sprejetjem dnevnega reda je predsedujoči na predlog Odbora za okolje in prostor umaknil Odlok o ravnanju s komunalnimi odpadki v Občini Mengeš (II. obravnava) in Pravilnik o zbiranju in odvozu komunalnih odpadkov v Občini Mengeš, saj je bil odlok premalo jasen ter je dopuščal več možnih razlag in interpretacij določil. Na predlog Komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja pa je bila umaknjena zadnja točka, in sicer imenovanje nadomestnega člana v Komisiji za podeljevanje priznanj, saj še niso našli primerne kandidata. Na dnevni red pa, po razpravi, nato ni bila uvrščena dodatna točka o sumu kaznivih dejanj dopuščanja odtujevanja oz. prilaščanja pravic oz. solastnine Občine Mengeš na vodovodnem sistemu Krvavec, ki jo je obrazložil mag. Tomaž Štebe. Slednji je predlagal tudi umik smernic za izdelavo proračuna Občine Mengeš za leto 2010 in načrt razvojnih programov za leta od 2010 do 2013, ki pa ga občinski svet (OS) ni sprejel. Po zgoraj opisanem »uvodu« v sejo se je ta s sprejetjem dnevnega reda s šestimi točkami lahko začela.

Sprejetju zapisnika 27. seje in 2. izredne seje je sledilo ustno poročilo o pripravi in poteku izgradnje obvoznice Mengeš, ki so ga prisotnim predstavili mag. Branko Heferle in Anton Kosec iz Upravne enote Domžale ter Aljoša Brus in Sonja Gerbec iz DDC svetovanje inženiring. Stanja glede izgradnje obvoznice na tem mestu ne bi podrobneje opisoval, saj si lahko več o tem preberete v prispevku pod rubriko »Aktualno«. V tretji točki je mag. Bojan Mažgon iz podjetja Prof. dr. Ferk & Partner predstavil projekt »Vizija in strategija razvoja Občine Mengeš« (projekt VIS). Kot je povedal, bo strategija predstavljala nekakšen krovni dokument oz. orodje, v katerem bodo opredeljeni cilji in vizija razvoja Občine Mengeš do leta 2025. V projekt VIS bomo vključeni tudi prebivalci naše občine (delavnice, anketiranje naključnih mimoidočih), saj je ključnega pomena na podlagi posameznih subjektivnih mnenj prepoznati naše skupne vrednote. Na ta način bodo izoblikovali jasno, realno in dostopno vizijo ter vsem razumljivo strategijo, v kateri bo lahko vsak posameznik prepoznal svoj potencial. Za lažje pridobivanje finančnih sredstev za posamezne projekte bo strategija usklajena s politiko EU, nacionalnimi strategijami ter regionalnim razvojnim programom. Projekt bo končan in predstavljen v mesecu aprilu 2010.

V naslednji točki dnevnega reda je župan Franc Jerič predstavil smernice za izdelavo proračuna Občine Mengeš za leto 2010 in načrta razvojnih programov za leta od 2010 do 2013. Na podlagi javnega natečaja se bo pripravila projektna dokumentacija za izgradnjo večnamenske športne dvorane, skupaj z izgradnjo slednje pa je planirana izvedba zadnje faze protipotresne sanacije OŠ Mengeš. Za prizidek k vrtcu Gobica je bila oddana vloga na upravno enoto, po pogodbi o donaciji bo podjetje MTB Maribor zgradilo štiri oddelke do IV. gradbene faze, ostala sredstva pa bo zagotovila občina v proračunu ter soinvestitorji, ki bodo v občini gradili večstanovanjske komplekse. Predvidena je, s sofinanciranjem države, ureditev preostalega dela Slovenske ceste (od Šolske ulice proti jugu, v dolžini 200 m). Obnovili naj bi preostali del Testenove ulice v Loki, obnavljali Grobeljsko cesto ter cesto proti Kosezam, kjer je potrebno zgraditi nov most čez staro strugo Pšate. Ta se bo zgradil tudi čez razbremenilnik Pšate na Kolodvorski cesti, gradila se bo kanalizacija v Topolah. Na področju vodooskrbe se predvideva

aktiviranje globinskih vrtin na Mengeškem polju ter navezava na domžalski in kamniški vodovodni sistem. Po predstavitvi mnenj odborov ter razpravi so svetniki in svetnice predlagane smernice sprejeli.

Direktorica Občinske uprave Marija Kos je v šesti točki predstavila Odlok o proračunu Občine Mengeš za leto 2010 (I. obravnava). Na podlagi izračunov Ministrstva za finance znašajo davčni prihodki 4.359.550 EUR, nedavčni 1.126.900 EUR, kapitalski 195.000 EUR, transferni prihodki pa 672.000 EUR. Odhodki za leto 2010 so planirani v višini 6.853.450 EUR. Po posredovanju mnenj odborov in razpravi je bil odlok sprejet kot ustrezen za II. obravnavo. V zadnji točki dnevnega reda so bile na vrsti pobude in vprašanja članov OS, ki si jih lahko preberete na spletni strani Občine Mengeš.

Po ogledu posnetka seje zapisal Urban Ropotar.

Foto: Tina Drolic

POROČILO 2. IZREDNE SEJE OBČINSKEGA SVETA OBČINE MENGEŠ

Druga izredna seja v tem mandatu je potekala v četrtek, 1. oktobra. Na dnevnem redu sta bili dve točki. Pred sprejetjem dnevnega reda je Boštjan Marinko predlagal umik 2. točke, in sicer Smernice za izdelavo proračuna za leto 2010 in načrta razvojnih programov za leta od 2010 do 2013. Po razpravi je župan točko umaknil, mag. Tomaž Štebe pa je predlagal umik prve točke Dokument identifikacije investicijskega projekta – obnova in revitalizacija Kulturnega doma Mengeš. Po razpravi njegov predlog ni bil sprejet. Predsedujoči, Aleš Janežič, je nato predlagal sklep, da se članom Občinskega sveta (OS) za udeležbo na tej izredni seji ne izplača sejin, kar so svetnice in svetniki sprejeli. Seja se je nato nadaljevala, kjer je obrazložitev k projektu obnove KD Mengeš podal Jože Vahtar. Predlagan dokument bi ob uspešni kandidaturi omogočil, da se osrednja kulturna ustanova v Občini Mengeš revitalizira v tej meri, da bo omogočal sodoben pristop k organizaciji predstav in ekonomski izrabi energentov (izolacija stavbe). Po predstavitvi mnenj svetnic in svetnikov je bil predlagan dokument sprejet.

Po zapisniku povzel Urban Ropotar.

OBČINA MENGEŠ POTREBUJE STRATEGIJO

V OO LDS Mengeš smo se že dalj čas pogovarjali o potrebi po usmeritvi razvoja Občine Mengeš. Tako je na 26. seji sveta Boštjan Marinko, član Svetniške skupine LDS, podal pobudo, da se pristopi k pripravi strategije. Župan se je ustno zavezal, da bo občinska uprava pristopila k realizaciji projekta. Na 2. izredni seji sveta, ko je bil podan predlog Proračuna Občine Mengeš, je Boštjan opozoril, da v predlogu proračuna ni postavke za financiranje dogovorjene strategije. Točka je bila nato umaknjena. Na 28. seji sveta smo svetniki obravnavali ustno poročilo o Strategiji projekta vizije in strategije razvoja Občine Mengeš. O strategiji oziroma njenih začetkih smo se pogovarjali s pobudnikom Boštjanom Marinkom, članom svetniške skupine LDS.

Zakaj menite, da Občina Mengeš potrebuje Strategijo razvoja?

Ko smo se leta 1998 z družino preselili v Občino Mengeš, me je ta pritegnila s svojo domačnostjo, prijaznostjo in neposrednimi odnosi med ljudmi. Odločili smo se, da tukaj ostanemo in se preselili v novozgrajeni večstanovanjski objekt, kjer sem opazil, da večina stanovalcev hodi v Mengeš samo spat. To me je napotilo k razmišljanju o možnosti razvoja, napredka moje občine, da bi ta lahko ponudila več vsem občankam in občanom. Na mesečnih srečanjih v svetniški skupini smo o tem vprašanju večkrat razpravljali in nato na seji tudi podali pobudo za izdelavo strategije razvoja. Jasno izdelana strategija razvoja nam bo dala vedeti, kje smo in kje želimo biti, ponudila bo nove možnosti za razvoj vsem občanom, ki jih sam vidim kot sproščene, ustvarjalne, polne idej. Vse ideje, zamisli, energija, ki je sedaj usmerjena v različne smeri, bodo z jasno oblikovano strategijo združene in usmerjene v jasno definiran cilj, ki bo naš skupen cilj. Sinergijski učinki bodo veliki in prav to bo po mojem prepričanju prineslo Mengešu neverjeten razvoj.

Ali ocenjujete, glede na ustno predstavitev, da je občinska uprava z županom dobro zastavila?

Po prvem pregledu podanih točk dnevnega reda občinskega sveta in materialov zanje sem bil razočaran, da bo predstavitev ustna. Vendar pa sem bil kasneje na Občinskem svetu pozitivno presenečen. Dobro je bila pripravljena predstavitev o načinu izdelave vizije, s konkretnimi koraki, ki so bili tudi terminsko ovrednoteni. Posebej pozitivno je, da je strategija usmerjena v razvoj kraja, ki pa ne temelji zgolj na lastnih sredstvih iz proračuna, ampak so kot pomemben vir razvoja definirana tudi evropska sredstva.

Kako je bilo na predstavitvi oziroma anketi v KD Mengeš? Mislite, da so zbrali pomembne podatke?

Zanimanje za obravnavano tematiko je med občani veliko. Po mojem mnenju je anketiranje v Kulturnem domu potekalo korektno. Rezultati ankete bodo zanimivi, saj nam bodo razkrili, kako vidimo Mengešani sami sebe, kako nas vidijo v sosednjih občinah ter v drugih občinah Slovenije. Upam, da se bomo držali terminskega plana in strategijo razvoja sprejeli na aprilski seji Občinskega sveta Občine Mengeš. Nato se bo začel najpomembnejši del – uresničevanje strategije v praksi.

Tina Drolc, OO LDS Mengeš

POBRALI SMO SMETI NA POTI MIMO CEGVNCE NA RAŠICO

Zimska ura nas je hitro 'zatemnila'. Kljub vsemu smo nameravano delo opravili, celo več, s kar nekaj napora in krampom smo se trije pošteno oznojili (in umazali) pri izkopavanju 'trofejnega' soda iz največjega divjega odlagališča ob gozdni cesti, v ravnini pred začetkom strmine na poti na Dobeno/Rašico, mimo Mengeškega jezera. Trofeji se vidita na sicer bolj slabih nočnih posnetkih. Druga 'trofeja' je samokolnica in jo lastnik lahko dobi pod pogojem, da navede mesto, kjer jo je pustil v gozdu. Hvala lepa Jožetu Bergantu ter Zlatki, Pavletu za dobro opravljeno delo in družbo. Slike so posnete med izkopavanjem soda ter naslednji dan pri končnem pospravljanju. Ena od slik kaže novo vrečo in odpadke, ki jih je nekdo pripeljal le nekaj dni potem, ko smo pobrali odpadke. Neverjetno! Nekaj časa jih bomo pustili tam za (ne)zgod.

Občini smo predlagali temeljit odvoz treh večjih starih, na novo polnjenih deponij, še posebej zato, ker so tik ob potočkih in studenčkih, ki tečejo

proti Šumberku, Pšati in Mengeškemu polju. Predlagamo tudi namestitve slik z opozorili o varovanju okolja, prepovedani vožnji v naravnem okolju ter nekaj košev za smeti. Pa tudi odkup prostora nekdanjega divjega kamnoloma, ki je tudi priročen za dovoz odpadkov.

Čestitamo našemu članu Pavletu Klemenčiču za odlično 190. mesto na velikem Ljubljanskem maratonu.

VOŠČILO

Bliža se konec leta in z njim prihajajo najlepši, otroško-pravljično obarvani dnevi, ko si vzamejo čas za obisk dobri možje, sv. Miklavž, Božiček in dedek Mraz. Da bi poleg otrok obdarili tudi našo domovino z vrednotami, veseljem in radostjo ter jo pomagali voditi na pravi poti, na poti razvoja, delovanja v smeri dobrega in koristnega za svoje prebivalstvo. Da bodo božični zvonovi peli za upanja in pomoči potrebne, nesrečne, razočarane ... In da bo tudi Stvarstvo zaživel v radosti, prenovljeno in ozdravljeno. Med nami pa naj se naselijo medsebojno razumevanje, iskrenost, mir, sreča in ljubezen! Blagoslovljene božične in novoletne praznike!

mag. Tomaž Štebe, predsednik
Slovenska demokratska stranka, Občinski odbor
Mengeš, www.menges.sds.si

S TOČO IN NEURJEM NAD PRIDELKE

Pregovor pravi, da kar seješ, tudi žanješ. Jesen je čas pobiranja pridelkov in tudi mi se ukvarjamo s tem, kakšno letino pobiramo, kaj bi bilo potrebno izboljšati, da bo drugo leto žetev bogatejša, čeprav na obseg žetve nimamo vpliva le mi, marveč tudi drugi dejavniki. Pa kljub vsemu ...

Ta začetni uvod je primerjava dela našega župana, svetnikov, članov odborov in seveda vseh ostalih članov Liste za Občino Mengeš, ki na tak ali drugačen način prispevajo k oblikovanju boljšega življenja v naši občini. Zavedamo se, da se ni nič ne zgodi samo po sebi, da ni nič samoumevno, zato je potrebno v vsako stvar vložiti veliko truda in energije. Kljub temu je nemogoče ugoditi vsem željam občank in občanov naše občine. To pa je seveda še toliko težje, ker si nekateri neizmerno trudijo vsak kakršen koli napredek ali idejo prikazati v najslabši možni luči. Tako spuščajo točo in neurja na pridelke ter jim jemljejo težko pridelano vrednost. Vsaka dobronamerna kritika je dobrodošla, kritizirati kar tako, v tri dni, pa je vse prej kot na mestu za skupno dobro.

Prepričani smo, da gre naše delo v pravo smer, saj svetniške skupine, razen enega ali dveh posameznikov, med seboj dobro sodelujemo. Prav tako smo svetniki Liste za Občino Mengeš zelo dobro povezani z županom, ki je tudi nosilec naše liste. Prepričani smo, da je France pravi ljudski župan, saj si vedno vzame čas za vsakega občana, pa čeprav se zaveda, da vsem ne more ustreči. Vidimo, da mu zaradi tega ni vedno lahko, pa vendarle ima neizmerno voljo in željo dati Občini Mengeš in njenim občanom nekaj več. Skupaj nam je uspelo izvesti veliko nalog, ki smo si jih zadali na začetku mandata. So pa seveda ostala nekatera področja, ki so zelo pereča in podedovana iz preteklosti, a se jih kljub temu rešuje z vso resnostjo in odgovornostjo. Ena izmed njih je prav gotovo obrtno-industrijska cona, kjer je še vedno neurejeno lastništvo infrastrukture, kar je osnovni pogoj občinske uprave za zakonito upravljanje s tem premoženjem. Ureditev lastniških razmerij bo omogočala vsem uporabnikom boljše poslovanje.

Zadovoljni smo, ker verjamemo, da smo lahko skupaj še boljši in uspešnejši. Odločeni smo, da bomo skupaj z županom kljub toči in neurjem, ki jih nekateri že napovedujejo za prihodnje leto, še naprej delali z vizijo v prid Občine Mengeš in njenim občanom. V veselem decembru vam želimo veliko lepih trenutkov, polno veselja in sreče.

Bogo Ropotar

List za Občino Mengeš in njen razvoj

SLS ODLOČNO PROTI ARBITRAŽNEMU SPORAZUMU O MEJI S HRVAŠKO

Ob podpisu arbitražnega sporazuma smo v OO SLS razočarani in zaskrbljeni, saj ne predsednik Vlade RS Borut Pahor ne minister za zunanje zadeve Samuel Žbogar nista prisluhnila

argumentom dr. Franceta Bučarja, dr. Marka Pavlihe, dr. Mira Cerarja ml. in drugih strokovnjakov glede predloga arbitražnega sporazuma, niti ga Vlada RS ni dala v javno obravnavo. »Državljanke in državljani Republike Slovenije so bili tako prikrajšani za ključne informacije o usodi ozemlja in morja ter statusa svoje države, Slovenije, kot pomorske države,« je poudaril mag. Žerjav. SLS bo naredila vse, kar je v njeni moči, da bi Državni zbor RS večinsko zavrnil arbitražni sporazum in da bi o tem odločal z dvotretjinsko večino. V primeru, da nam to ne bo uspelo, nam za zaščito najvitalnejših slovenskih interesov ostane le še referendum, za katerega ima stranka že zbrane potrebne podpise poslancev Državnega zbora RS, tudi iz SNS in SDS. V SLS se zavedamo, da v času referendumске kampanje lahko pridejo do izraza tudi skrajna stališča in izjave, ki ne pripomorejo k pozitivnemu medsosedsškemu ozračju. Poudarjamo pa, da celotno odgovornost za vse morebitne negativne stranske učinke ob referendumu nosita Vlada RS in vladna parlamentarna večina, saj kljub nasprotovanju uglednih strokovnjakov, celotne opozicije in, sodeč po raziskavah, večine slovenske javnosti, vztrajata na sprejetju dokazano škodljivega arbitražnega sporazuma.

V OO SLS Mengeš podpiramo prizadevanja predsednika SLS mag. Radovana Žerjava in ostalega vodstva stranke za ohranitev celovitosti ozemlja in morja in mu čestitam za njegovo pokončno in neomajno držo!

Janez Per, OO SLS Mengeš

VESELI DECEMBER, ČAS OBDAROVANJA

Vsem otrokom želimo, da bi jih v prazničnih dneh obiskal sveti Miklavž ali vsaj eden od dobrih mož. Za katerega od dobrotnikov se bodo odločili, je v presoji staršev. Važen je namen, da osrečimo otroke, kot tudi svoje bližnje. Člani OO N.Si Mengeš želimo vsem čim več lepih in srečnih trenutkov.

V teh dneh bodite še toliko bolj previdni na naših cestah, kajti na cesti bo kar nekaj ljudi, ki tja ne bodo sodili. Previdnost ni nikoli odveč.

BO V MENGEŠKEM VODOVODU ŠE TEKLA KRAVŠKA VODA?

Verjetno ne. Ali smo za, da se kot Mengšani odrečemo viru? Verjetno ne. Zamislimo se, koga bomo naslednjič volili, da bo razpolagal z našim občinskim premoženjem. Če podprete nas, obljubimo, da premoženja ne bomo delili brezplačno občinam, ki bi nam bile ljube, in tudi gradili ne bomo nepotrebnih objektov, ki ne bodo pripomogli k boljši kvaliteti življenja Mengšanov.

Matej Hribar, OO N.Si Mengeš

VELIK USPEH HARMONIKARSKEGA ORKESTRA KD MIHAELOV SEJEM MENGEŠ

V Mengšu je harmonika doma. To so na 3. reviji harmonikarskih orkestrów in skupin Slovenije v Novem mestu dokazali člani Sekcije harmonikarjev KD Mihaelov sejem Mengeš. Strokovna komisija je menceške harmonikarje nagradila s pokalom in laskavim naslovom najboljšega harmonikarskega orkestra po izboru strokovne komisije. Prav je, da harmonikarski orkester še podrobneje predstavimo.

Harmonikarski orkester deluje od leta 2006 dalje, po okriljem KD Mihaelov sejem Mengeš. Začetki so bili težki, a vztrajnost in pridno delo se obrestuje. Orkester sestavljajo bivši učenci prof. Pavla Kosca, ki je v Glasbeni šoli Mengeš poučeval harmoniko. Prof. Pavle Kosec je prvi harmonikarski orkester osnoval že leta 1970. V njem so igrale mnoge generacije njegovih učencev. Orkester se je kasneje pridružil KUD Svoboda Mengeš in z nastopi popestril številne prireditve v Mengšu in okolici. Aktivno je orkester deloval do leta 1981. Člani več generacij so se ponovno zbrali v začetku leta 2006 za prireditev Pod Mengeško marelo, ki je bila posvečena prof. Pavlu Koscu. Takrat se je porodila želja, da bi orkester oživili in od marca 2006 dalje ponovno redno igrajo skupaj pod okriljem Kulturnega društva Mihaelov sejem Mengeš. Danes šteje orkester 14 članov. Harmoniko igrajo: Ani Abunar, Bojan Čepón, Nuša Jelen, Darja Kosec, Janez Kosec, Franci Košak, Jani Kovačič, Marjeta Peterka, Jože Podgoršek, Robert Stopar, Ida Ulčar in Franci Veider. Na kitari jih spremlja Hervin Jakončič, na bas kitari ali baritonu pa Boštjan Per, ki ga na nastopih včasih zamenjata Aljaž Lukan ali Janez Per. Orkester vodi Franci Veider.

Revijo harmonikarskih orkestrów in skupin Slovenije je pripravila novomeška območna izpostava Javnega sklada za kulturne dejavnosti. Po odpovedi Harmonikarskega orkestra GŠ Radovljica je nastopilo šest harmonikarskih orkestrów iz vse Slovenije: Klub harmonikarjev Stopar iz Loke pri Mengšu, Klub harmonikarjev Tomaža Kastelica iz Novega mesta, Orkester Andreja Bajuka iz Metlike, Društvo Harmonikarjev Mirna Peč in Harmonikarski orkester Barbara, Premogovnik Velenje iz Velenja. Ne smemo pa prezreti še enega odličnega harmonikarskega orkestra iz menceškega »konca«: Kluba harmonikarjev Stopar. Če bi strokovna komisija podelila več nagrad, bi zagotovo nagradila tudi izvrstne harmonikarje Kluba harmonikarjev Stopar.

Vse skupine so igrale na diatonične harmonike, razen harmonikarskega orkestra KD Mihaelov sejem Mengeš, ki so edini

zaigrali na klavirske harmonike. Za prvo od dveh tekmovalnih skladb so izbrali Melodijo, etudo iz op. 10, št. 3, Frederica Chopina, drugo pa narodno Moj fantič je prijezdil. Naslov najboljšega harmonikarskega orkestra je v letošnjem letu že drugi večji uspeh. Kot prvi večji uspeh štejejo prvo izdajo samostojne zgoščenke S pesmijo v srcu, ki je izšla v mesecu juniju, predstavitev pa je bila septembra na Mengeški koči. Kot gosta sta na predstavitvi zaigrala Jože Burnik in Edi Semeja. Predstavitve zgoščenke je bila v mesecu juniju tudi na radiu Triglav na Jesenicah. Na zgoščenki so zbrane nekatere

najlepše pesmi iz njihovega programa, ki poleg narodno-zabavnih skladb zajema tudi skladbe iz vrstne klasike, slovenske zabavne glasbe in filmske glasbe. Nekatere skladbe so popestrili tudi s petjem. Izbor glasbe na zgoščenki je zelo širok, zato vsakdo lahko najde nekaj zase. Vse skladbe so zaigrane na klavirskih harmonikah, ob spremljavi kitare, bas kitare ali baritona. Skladbe za zgoščenko so posneli v decembru 2008 in v aprilu 2009, v prostorih Godbenega doma Mengeš, v organizaciji Igorja Podpečana iz Založbe zlati zvoki. Ob tej priložnosti bi se radi zahvalili podjetju Melodija Mengeš in Občini Mengeš za finančno pomoč pri izidu zgoščenke. Posebna zahvala pa velja tudi predsedniku društva KD Mihaelov sejem Mengeš, Štefanu Borinu, ki skrbi za organizacijski del, tako pri pripravi zgoščenke kot tudi pri vseh nastopih. Člani orkestra pravijo, da je njihov menedžer. Nastopajo na prireditvah v Mengšu in okolici, dvakrat so se predstavili pri Avseniku v Begunjah in v tujini.

I. N.

PRESENEČENJE GOSPODU ARVAJU OB NJEGOVI 70-LETNICI

Mengeška godba je pripravila presenečenje gospodu Arvaju in mu igrala v njegovem obratu na Britofu pri Kranju. Ob sprejemanju povablencev (bilo jih je okrog 200) na praznovanje v njegovem obratu smo poskrbeli za res praznično vzdušje. Kot pa se spodobi, smo bili na koncu postreženi z njihovo znamenito kranjsko klobaso. Tudi ta dogodek smo izpeljali skupaj z našim prijateljem Francem Pestotnikom. Vemo, da ta skupna akcija ni bila zadnja.

Mengeški godbeniki

KATARINA GALIČ, pevka ansambla Sicer

Katarina Galič prihaja iz znane glasbene družine Galič. Svoje prve glasbene korake je naredila s Tercetom Ansambla Slovenija, kasneje pa še z ansambloma Družine Galič in Jože Galič & Glasba iz Slovenije. Septembra 2005 se je pridružila narodnozabavnemu ansamblu Sicer, ki letos v prenovljeni zasedbi praznuje 10. obletnico delovanja. S partnerjem Ernestom in sinom Alenom živi v Mengšu.

Prihajate iz znane glasbene družine, zato je glasba verjetno vaša spremljevalka že od otroštva?

Tako je, z glasbo se ukvarjam že 21 let. Nedvomno je eden izmed razlogov, da sem svoje življenje posvetila glasbi, tudi Družina Galič, s katero nastopam od leta 1992. Štiriglasno petje, citre in orglice je formula našega uspeha. Ves čas sem obiskovala tudi glasbeno šolo, najprej sem se učila igranja na violino, kasneje na klavir in saksofon. Slednja dva inštrumenta tudi poučujem na glasbeni šoli.

Vaši pevski začetki so povezani s Tercetom Ansambla Slovenija, ansamblom Družine Galič ter ansamblom Jože Galič & Glasba iz Slovenije.

Moji začetki segajo v leto 1988, ko sem skupaj s Tercetom Ansambla Slovenija posnela kaseto z božičnimi pesmimi, leta 1992 je posledično nastala Družina Galič, ves čas pa sem željno spremljala Ansambel Slovenija na njihovih nastopih in si želela tudi sama kdaj nastopiti v narodno-zabavnem ansamblu. To sem deloma uresničevala pri studijski skupini Jože Galič in Glasba iz Slovenije, ki pa ni »živ« ansambel, temveč igra samo na povabila televizijskih hiš. Skupina je sestavljena iz različnih glasbenikov, ki že igrajo v svojem ansamblu.

Po končani umetniški gimnaziji ste študirali na Akademiji za glasbo v Ljubljani.

Moji srednješolski časi so bili zelo zanimivi. Najprej sem obiskovala jezikovno smer na Gimnaziji Celje, saj so me jeziki od nekdaj zanimali. Tudi poezijo pišem v angleščini, tekoče govorim nemško, učila sem se še francoščine, italijanščine, trenutno se učim švedščine. Ugotovila sem, da brez glasbe ne morem, zato sem odšla na Umetniško gimnazijo v Velenje, kjer je bil moj glavni predmet saksofon. Na Akademiji zaključujem študij glasbene pedagogike. Pišem diplomsko nalogo na temo glasbenega šolstva na Avstrijskem Koroškem.

Septembra leta 2005 ste se pridružili narodno-zabavnemu ansamblu Sicer. Poleg petja in igranja saksofona ste tudi avtorica glasbe in besedil.

Sem avtorica besedila za valček Zate, ki sem ga napisala skupaj z očetom in Matejem Kovačičem. V skladanje se ne podajam rada, ker se mi zdi, da bi hitro kaj »ukradla«, saj dnevno poslušam veliko različne glasbe in bi se to hitro lahko zgodilo. Pišem pesmi za otroke, ena takšnih je Čokolada, ki sem jo napisala s skladateljem Matevžem Goršičem. Ostajam pa zvesta poeziji, s katero se ukvarjam že od osnovne šole.

Ansambel Sicer deluje enajsto leto. Nam lahko predstavite prenovljeno zasedbo ansambla?

Harmonikar in vodja ansambla

Simon Cerar ter pevec Primož Stele prihajata iz Preserij, kitarist je Jože Krnc iz Šentruperta na Dolenjskem, basist Aljaž Lukan iz Kamnika, klarinetist Gašper Skok iz Loke pri Mengšu, trobentar Darko Kobovc iz Libelič in sama prihajam iz Mengša.

Izdali sta dve CD-plošči. Kdo je avtor besedil in skladb?

Pri prvih dveh so večino glasbe in besedil napisali Simon Cerar, Primož Stele in Jože Brojan, tretja, ki bo izšla 21. novembra, pa je bolj raznolika. Avtorji glasbe so Simon Cerar, Franci Lipičnik, Jože Galič, Robert Smolnikar, Matej Kovačič in Igor Podpečan, avtorji besedil pa Ivan Sivec, Franc Ankerst, Branko Zupanc, Jože Galič, Jože Brojan in Katarina Galič.

Kje nastopate?

Nastopamo po Sloveniji – na veselicah, zaključenih družbah. Nekajkrat smo nastopili tudi v tujini, julija 2006 smo bili v Franciji, oktobra letos na Švedskem, kamor nas je povabil KUD Oton Župančič iz Sore pri Medvodah. V mestecu Olofström so nas zelo lepo sprejeli, nastop je bil izjemno uspešen. Zahvaljujem se Turističnemu društvu Mengeš in Turističnemu društvu Kanja iz Trzina, ki sta prispevali reklamni oz. promocijski material, ki smo ga velikodušno razdelili med obiskovalce.

Ste člani ansambla profesionalni glasbeniki? S čim vse se še ukvarjate?

Skoraj vsi imamo osnovno glasbeno izobrazbo, izključno z glasbo pa se trenutno ukvarjam samo jaz. Vsi člani so v službi ali se šolajo, poklici pa so zelo različni, enako je tudi s hobiji. Pravijo, da se nasprotja privlačijo. Pri nas to vsekakor drži.

Letos ste že šestič sodelovali na prireditvi Slovenska polka in valček. Kaj vam pomeni ta prireditvev?

Dejstvo, da smo prišli v ožji izbor že šestič, nam pomeni veliko potrditev, saj smo amaterski narodno-zabavni ansambel. Vsak počne še veliko drugih stvari, vaje imamo do dvakrat na teden. Za nas je predvsem

pomembno, da nas opazijo, da si zapomnijo našo skladbo. Je pa res, da je za tak festival potrebnih veliko priprav, ki jim včasih celo nismo kos, vendar se trudimo po najboljših močeh. Meni osebno ta festival pomeni še nekaj več.

Nastopate tudi na drugih festivalih. Kateri so vaši največji uspehi?

Nastopili smo na Graški gori, v Lenartu, na Števerjanu, na Ptujskem festivalu, v Marija Reki, Lučah ... Na vseh smo se dobro odrezali, bi se pa vsekakor poizkusili še kje drugje, recimo na Vurberku.

Deseto obletnico boste praznovali v Mengšu, s koncertom v kulturnem domu.

V soboto, 21. novembra, bomo v Kulturnem domu Mengeš, ob 19. uri, proslavili 10 let delovanja ansambla Sicer, obenem pa tudi izid tretje zgoščenke. Ta plošča bo nekaj zelo posebnega, saj je »zorela« kar dobrih pet let. Na njej bo 15 skladb, mogoče bo za koga tudi kakšno presenečenje, tudi kar se avtorjev tiče, saj je paleta zares pestra. Na njej bo tudi vseh šest skladb, ki smo jih izvajali na festivalu Slovenska polka in valček, pa tudi priredba narodne pesmi je našla mesto na njej. V goste smo povabili Kvintet Dori, Trio Goveja župca, Družino Galič, Evo Černe, Mlade Stoparje, Harmonikarje Stopar, Podhomskega Joža in Mladinsko folklorno skupino KUD Oton Župančič iz Sore pri Medvodah. Vstopnice za koncert dobite na tel. št. 051/208-729.

Kako združujete glasbeno pot in družinsko življenje?

Glasba me spremlja že vse življenje, drugega načina življenja res ne poznam, zato mi vsekakor ni težko združevati enega z drugim. Tudi moj partner Ernest živi z glasbo, nekaj časa sva celo skupaj nastopala v ansamblu. Brez odrekaj ne gre, so pa seveda tudi zelo lepi trenutki. Prevzame me, ko vidim srečne obraze pod odrom, ko se zabavajo in potočijo kakšno solzo ob nežni melodiji. Takrat sem najbolj srečna.

Tekst: Nataša Vrhovnik Jerič
Foto: Lastna zbirka

Sankukai karate klub – sekcija Mengeš

MENGŠANI POTUJEJO NA DRŽAVNO PRVENSTVO

V soboto, 17. oktobra 2009, je v Radomljah, na OŠ Preserje pri Radomljah, potekalo regijsko tekmovanje za dečke in deklice za uvrstitev na državno Sankukai prvenstvo.

Tekmovanja domžalsko-kamniške regije so se udeležili tekmovalci in tekmovalke iz karate klubov iz Kamnika, Mengša, Radomelj, Rodice in Domžal. Tekmovanje je potekalo za dečke v borbah, ki so bili razvrščeni v 12 kategorij glede na starost in telesno težo, ter deklice v katah, ki so bile razporejene v dve kategoriji,

glede na starost. Tekmovanje je štelo za uvrstitev na državno Sankukai prvenstvo, na katerega se uvrsti po 6 najboljših tekmovalcev iz vsake kategorije in seveda iz različnih regijskih predtekmovanj. Tekmovanja se je udeležilo 92 tekmovalcev. Borbe so potekale na dveh boriščih po eno minuto oz. do določenega seštevka točk. Če

je tekmovalec zbral določeno število točk, je seveda zmagal pred iztekom tekmovalnega časa. Tudi izvedene tehnike so se točkovale različno: tako je tekmovalec za izvedbo uspešnega udarca z nogo ali pa uspešno izvedene kombinacije udarcev dobil več točk, kot npr. samo za uspešen udarec v glavo. Seveda so se točkovali udarci s točno določeno (predpisano) distanco; tisti, ki so bili preblizu, pa so bili ustrezno sankcionirani in kaznovani s

podelitvijo točk nasprotnemu tekmovalcu. Deklice so prikaz kat izvedle posamično, pred tričlansko sodniško zasedbo, ki je točkovala ne samo pravilno izvedbo, ampak način izvedbe, odločnost, pravilnost gibov in eleganco. Zmagovalka je bila seveda tista, ki je prejela najvišji seštevek točk.

Uvrstitve naših tekmovalcev pa so naslednje:

- mlajši dečki 9–12 let, od 40 do 45kg: 2. mesto – Domen Koncilija
- mlajši dečki 9–12 let, od 40 do 45kg: 3.–4. mesto – Gašper Gale
- starejši dečki 12–15 let, od 45 do 50 kg: 3.–4. mesto – Miha Orel
- mlajši dečki 9–12 let, od 35 kg do 40 kg: 8.–12. mesto – Jean-Luc Leben

Vsem, ki ste se uspešno uvrstili na državno prvenstvo, želimo mnogo uspeha in športne sreče!

G. J.

Na sliki (z leve proti desni): četrti Gašper Gale (3.–4. mesto) in šesti Domen Koncilija (2. mesto).

Gašper Gale in Domen Koncilija med borbo

NAMIZNOHOKEJSKE NOVICE

Septembra smo z novo sezono pričeli tudi v NHK Mengeš. Po seriji treningov smo se 10. oktobra odpravili na turnir Svetovne lige (WTHT) v Komarom na Madžarskem.

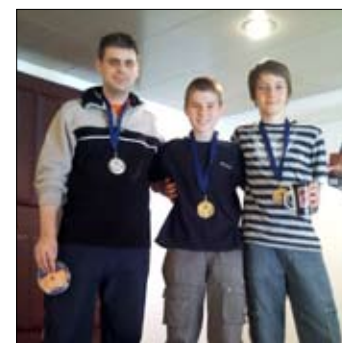
Tam se je najbolje izkazal Andrej Mehle, ki je za tretje mesto med juniorji prejel bronasto medaljo. Tik za njim se je uvrstil Bojan Bartulovič in si tako pridobil veliko točk za svetovno namiznohokejsko lestvico. V Open kategoriji je najvišje prišel Bernard Škrlep, ki se je s 16. mestom »za nagrado« v play offu pomeril s kasnejšim zmagovalcem, Čehom Petrom Tmejem, trenutno enim najboljših igralcev namiznega hokeja na svetu. Teden kasneje se je začel slovenski pokal, prvi turnir pa je potekal prav v Mengšu. Od domačih igralcev je bil tudi tokrat najboljši Bernard Škrlep (6. mesto). Velja omeniti popoln polom favoritov, najboljši slovenski igralec Uroš Matanovič (NHK Kranj) je končal šele kot sedmi! Do finala je presenetljivo prišel mladi Anže Božič, ki je za piko na i tam premagal precej višje rangiranega najboljšega hrvaškega igralca, Kristijana Čurkovića.

Slovenski pokal se nadaljuje z Odprtim prvenstvom Slovenije sredi novembra, decembra pa se znova srečamo v Mengšu. Več na spletnih straneh www.nhks.si in www.nhklub-menges.si.

Bernard Škrlep, predsednik NHK Mengeš

Andrej z bronasto medaljo s turnirja na Madžarskem

Zmagovalna trojica (z leve): K. Čurković (HR), Anže Božič in Klavdij Starman (SLO)

Prizorišče Mengeš Open

NAMIZNOTENIŠKE NOVICE

Mladi namiznoteniški igralci NTS Edigs so tekmovalja v novi sezoni 2009/2010 pričeli odlično. Za njimi je že nekaj tekmovalcev na regijskem, državnem in mednarodnem nivoju.

1. odprti turnir za kadete in kadetinje

Tekmovalje je bilo 26. septembra v Murski Soboti, nastopile so Kaja Skok, Šejla Dizdarevič in Anita Hadžipašič. Kaja je osvojila 5.–8. mesto, Anita pa 9.–12. mesto.

1. odprti turnir za učence in učenke OŠ ter dijake in dijakinje

Tekmovalje je bilo 27. septembra v Dobovi, skoraj na hrvaški meji, kjer imajo lepo in veliko dvorano, da lahko organizirajo

tekmovalja. Zbralo se je 196 tekmovalcev in tekmovalk iz 21 klubov.

Rezultati mengeških tekmovalcev

Učenci 2.–3. razred:

Jan Fink, 1. mesto,
Tilen Šalja, 3. mesto

Učenci 4.–5. razred:

Nejc Erjavec, 3. mesto

Učenci 6.–7. razred:

Marin Peterlin, 5.–8. mesto

Učenke 8.–9. razred:

Kaja Skok, 2. mesto

Dijaki: Matjaž Osolin, 3. mesto.

2. mednarodni turnir Alpe – Adria

Tekmovalje za kadete in kadetinje ter mladince in mladinke je bilo 3. oktobra v Zgornjem Kašlju. Nastopilo je 157

tekmovalk in tekmovalcev iz 23 klubov, in sicer iz Slovenije, Hrvaške, Slovaške in Italije. Odličen uspeh je dosegla Kaja Skok, ki je v kategoriji kadetinj osvojila 2. mesto.

2. OT za mladince

12. oktobra v Izoli so nastopili štirje naši tekmovalci. Najuspešnejši je bil Žiga Skok, ki se je uvrstil med 32 najboljših.

2. OT RS za kadete

25. oktobra so nastopili vsi najboljši kadeti iz vse Slovenije. Nejc Erjavec je v tolažilni skupini osvojil bronasto kolajno, Šejla Dizdarevič pa v tolažilni skupini 5.–8. mesto.

Kmalu bodo že nova tekmovalja, o rezultatih bomo poročali.

Jože Mlakar

Matjaž, 2. mesto

Kaja, 2. mesto na turnirju A–A

Nejc, 3. mesto

ODLIČNE PREDSTAVE MENGEŠKIH TEKMOVALCEV

Člani Taekwon do kluba SONKAL Mengeš so se v jesenskem delu sezone udeležili treh mednarodnih turnirjev, od koder so prinesli številna odličja. Prav tako se je Mitja Kregar od 12. do 17. oktobra s slovensko reprezentanco prvič udeležil svetovnega prvenstva v Sankt Peterburgu v Rusiji, ki je bilo eno najmočnejših prvenstev vseh časov, saj je nastopilo preko 80 držav in preko 700 tekmovalcev z vsega sveta.

V sklopu priprav na SP se je Mitja Kregar 19. septembra udeležil mednarodnega prvenstva na Madžarskem, kjer je z odlično predstavo v treh borbah osvojil zlato kolajno. V prvi borbi se je pomeril s tekmovalcem iz Avstrije, nato s predstavnikom Srbije in nato v finalu še s tekmovalcem iz Slovenije.

Mednarodnega turnirja v Cazinu – BiH, sta se 3. oktobra kot tekmovalca udeležila Dejan Zarič ter Mitja Kregar s trenerjem Ivanom Budimirjem. Dejan se je pomeril v formah, kjer je z odličnimi predstavami

premagal močno konkurenco in tako osvojil zlato kolajno za ŠD Sonkal. Mitja je navduševal v borbah, saj je že prvo borbo končal predčasno, s predajo nasprotnika, ki ni mogel več prejemati udarcev. V drugi borbi pa se je Mitja pomeril z večjim in težjim nasprotnikom in je v žaru borbe agresivnega Bosanca premagal s klasičnim knock outom, ki pa v športni borbi ni dovoljen in je tako sledila diskvalifikacija pred finalom, saj nasprotnik ni mogel nadaljevati s tekmovaljem.

Pridno treniranje in nadgrajevanje forme se je obrestovalo 24. oktobra, na odprtem prvenstvu v Sarajevu, kjer je 6 tekmovalcev osvojilo 8 odličij v dveh disciplinah (forme, borbe). Tekmovalja so se udeležili: Dejan Zarič, ki je v kategoriji forme črni pas pometel z vso konkurenco in s svojo izjemno tehniko navdušil vse prisotne in tako zaslužno osvojil zlato medaljo; v borbah je Dejčiju zmanjkalo nekaj športne sreče že pri žrebu, saj je v številni konkurenci že v prvem krogu izgubil proti kasnejšemu dobitniku odličja. Napredek Nine Binter in njena želja po borbi ter pogum sta navdihujoča. V borbah je Nina

po težki zmagi v finalu morala priznati premoč domači tekmovalki in tako osvojila srebro. Nika Blagus je na začetku svoje tekmovalne kariere in že se lahko ponaša z odličji z mednarodnih tekmovalcev. Tudi tokrat je osvojila 3. mesto v formah. Stefan Zarič je domov prinesel kar dve odličji, med katerima bi bila tista v borbah brž ko ne zlata, če bi le sodniki nepristransko opravljali svoje delo. Mojca Herga je v manjši konkurenci domov prinesla dve zlati kolajni. Mitja Kregar je v polfinalu izgubil borbo proti lanskemu zmagovalcu kv. PRO Taekwon do turnirja v Zagrebu in tako osvojil bronasto kolajno. Do konca leta se bodo člani TKD kluba Sonkal Mengeš udeležili še mednarodnega prvenstva v Srbiji (Bačka Topola), Sloveniji (Velenje) ter državnega prvenstva na Jesenicah. Zaželimo jim obilo športne sreče in držimo pesti, da bodo ponosno zastopali barve kluba in Občine Mengeš ter da se bodo pokazali v najboljši luči in dosegli veliko uspehov ...

Ivan Budimir, ŠD Sonkal Mengeš

TURNIR V SRBIJI

Na koledarju je pisalo 25. september 2009, ura je kazala 7.30, ko smo se namiznoteniški navdušenci člani ŠD Partizan odpravili na turnir veteranov v Bečeju v Srbijo. Pot nas je vodila skozi Ptuj, Ormož, Varaždin, Osijek, Vukovar, Bačko Palanko, Vrbas do zelenega cilja – malega mesteca Bečeju na severu pokrajine Vojvodine.

Mesto je veliko kot Kamnik, ima 30.000 prebivalcev, z veliko reko Tiso in brezmejno ravnino povsod okoli, dokler nese pogled. Po hitri malici (seveda »čevapi«), ogledu mesta in reke smo se odpravili v telovadnico. Spoznali smo se s prijaznimi domačini in opravili lažji trening. Prespali smo pri prijateljih in naslednje jutro ob 9. uri začeli s tekmovanjem. V konkurenci 60 igralcev smo vsi prišli naprej iz svojih skupin (osvojili prvo ali drugo mesto). V izločilnih dvobojih je najdlje, do polfinala oziroma do bronaste kolajne, uspelo priti našemu Alojzu Zoretu. Naš prvi lopar Bojan Maselj je z realnimi možnostmi za preboj v finale žal izpadel v četrtfinalu. Predal je dvoboj pri 0 : 2 v nizih nasprotniku, ki je očitno uporabljal neregularno (predelano) travo, s katero je brez posebnega znanja osvojil 3. mesto. Bojana smo tolažili, da se je pravilno odločil za predajo in da moramo biti pripravljeni na malo lokalne folklore, ki ji v žargonu rečemo »srbska posla«. Po zaključenem turnirju je bila na sporedu ekipna prijateljska tekma med reprezentancama Bečeja in Ljubljane (tako smo poimenovali ekipo, saj če bi rekli Mengeš, bi morali vsakemu še pol ure razlagati, kaj je to in kje je to).

Po lično predstavljenih športnikih smo slišali v pevsko-igralski verziji krasno odigrani himni Slovenije in Srbije. Ob pogledu na našo zastavo in igranju Zdravljice smo pridobili občutek odgovornosti in motivacijo, da dostojno predstavimo svojo deželo. To nam je tudi uspelo. Zmaga s 4 : 2 nas je razveselila.

Nekaj dni za tem je bil v tamkajšnjem časopisu objavljen športni članek »Ljubljana boljša od Bečeja«. Po ekipni tekmi so nas otroci prosili za avtograme. Seveda smo si vrhunski športniki vzeli svoj dragoceni čas za podpisovanje. Poleg priimka in imena smo zapisali še »I love Slovenia«.

Večerja v krogu vseh udeležencev tekmovanja je bila klasična srbska za pridobitev holesterola. Nismo se preveč branili niti upirali jedači, kot tudi ne lokalni pijači, ki se ji reče Jelen pivo. Po prespani noči je sledila vrnitev po drugi poti skozi Novi Sad. Ogledali smo si središče mesta, prevozili most čez široko Donavo, za Volgo najdaljšo evropsko reko, in se povzpeli na Petrovaradinsko trdnjavo. Čez Fruško Goro, ki z svojimi 660 metri nadmorske višine »štrli« v nebo, smo prišli do Rume.

Kdor ni bil z nami, mu je lahko žal, da ni bil, nam pa, da nismo ostali še kakšen dan. Na koncu smo rekli – povsod je lepo, toda doma je najlepše. Adijo, Balkan, bili smo zelo zadovoljni in navdušeni nad gostoljubnostjo in prijaznostjo domačinov. Ostali so lepi spomini in mogoče bomo še kdaj ...

Franci, Bojan, Lojze, Janez in Željko

USPEŠEN ZAKLJUČEK POLETNE SEZONE

Zadnji petek v oktobru so člani Smučarsko skakalnega Kluba Mengeš simbolično zaključili res uspešno poletno sezono 2009. Ker je ravno čas kostanja, so si omislili kostanjev piknik.

Naj nanizam še nekaj zadnjih rezultatov. Očitno je postalo že samoumevno, da se na najvišji stopnički pojavlja ekipa iz Mengša. To pot so bili uspešni: Jaka, Pajo, Žaba in Leon, ki so na tekmi za ekipno državno prvenstvo mladincev do 16 let v Mislinji prekosili vse slovenske klube. Tudi med posamezniki sta Jaka in Anže pokazala svoje znanje, saj sta zasedla tretje in četrto mesto. Tudi na 1. spominskem memorialu v Kranju je bil Jaka Kosec odličen. Le Urbanu Sušniku iz Tržiča je moral priznati premoč. Tako je tudi v skupnem seštevku na drugem mestu v državi. So pa tudi v klubskem merilu Mengšani kar v treh kategorijah na samem vrhu. Med mladinci do 16 let so prepričljivo najboljši, med dečki do 14 in 15 let pa so na tretjem mestu v državi. Za vse te uspehe so zaslužni tako tekmovalci, kot tudi njihovi starši in vsi ostali člani kluba. Upam, da se bodo uspehi nadaljevali tudi v prihajajoči zimski sezoni. Počakati bo treba le še na sneg ali pa vsaj na primerne temperature za umetno zasneževanje.

Tekst: Jože Trplan
Foto: Jože T. in Matej O.

Najboljše tri ekipe na stopničkah, Mengšani so na najvišji.

Skupinska slika večine zaslužnih za vse naštetе uspehe.

Takole je nad Mislinjo poletel Jan Pavc-Alibabič.

V KOLESARSTVU JE MOŽNO USPETI LE S TRDIM DELOM IN VZTRAJNOSTJO – KATJA JERETINA, CESTNO KOLESARSTVO

Žensko cestno kolesarstvo v naši deželi prav gotovo ni ravno paradni šport – za razliko od gorskega kolesarstva, kjer naše punce v svetovni konkurenci dosegajo lepe rezultate. Dekleta in ženske se s cestnim kolesarjenjem ukvarjajo predvsem rekreativno, mnogo pa je takšnih, ki se redno udeležujejo različnih kolesarskih prireditev in maratonov po Sloveniji in v tujini. Tokrat v naši rubriki predstavljamo 12-letno dekle, ki je že sedaj popolnoma predano športu in kolesarstvo jemlje še kako resno in ne zgolj rekreativno. Njene sanje so, da bi nekoč zastopala slovenske barve na olimpijskih igrah kot predstavnica ženske cestnokolesarske ekipe.

Katja, si učenka OŠ Mengeš, in sicer sedmošolka. Kako ti gre v šoli?

V šoli mi gre zelo v redu, ampak trenutno še ne razmišljam o tem, kaj bom po poklicu.

Je v vaši družini šport doma?

Z očijem Primožem, mami Sašo in bratcem Markom živimo zelo športno, v glavnem pa vsi kolesarimo.

Potem sta te za kolesarjenje gotovo navdušila starša. Koliko časa pa že resno treniraš?

Pri klubu treniram eno leto. Preden pa sem prišla v KD Radenska Finančna točka, sem bila že članica KD Mengeš in sem trenirala z očkom. Zdaj je moj trener Miha Koncilja.

Kako vam gre kot ekipi?

V sezoni 2008/2009 smo kot ekipa zasedli 1. mesto v kategoriji dečki C.

V kategoriji dečki?! Se pravi, da ne tekmuješ v dekliški konkurenci?

V klubu in tudi v kategoriji sem edina deklica, tako da tekmujem samo s fanti, in sicer za državno prvenstvo in slovenski pokal. Ko gremo v Italijo in Avstrijo, pa je tudi nekaj deklet.

Imaš kakšnega vzornika ali vzornico? Gotovo poznaš tudi starejše kolesarje.

Vzornika še nimam, poznam starejše kolesarje, predvsem pa Tadeja Valjavca, ki mi je oblekel majico na dirki v Besnici. Z veseljem spremljam dirke po Franciji, Italiji ...

Kako zgleda naporen teden mlade uspešne športnice?

Do sedaj sem imela trening od dvakrat do

trikrat na teden. V mesecu decembru se začnejo po krajšem premoru oz. počitku zimski treningi v telovadnici, hoja oz. tek v hribe in plavanje. Vse to bo razporejeno na štiri dni v tednu.

Ali tudi pozimi trenirate na kolesu?

Pozimi ne, vendar gremo spomladi, takoj ko to dopušča vreme, takoj na kolo. Treniramo na poligonu v Tacnu in na cesti.

Kakšne uspehe si že dosegla?

Moja najboljša uvrstitev v ekipi v sezoni je bila 9. mesto med 30 tekmovalci. Tekmovala sem na 20 dirkah in bila uvrščena okoli 15. mesta in to med dečki. Ne smem pozabiti na zlato medaljo z državnega šolskega prvenstva in 4. mesta med deklicami v Avstriji na pokalu Alpe Adria.

Kakšne rezultate pa si dosegala kot rekreativka, članica KD Mengeš?

Na dirkah za rekreativce sem osvojila 15 pokalov. Najprej sem jih dobivala kot najmlajša tekmovalka, kasneje pa tudi za uvrstitev, osvojila sem trikrat 1. mesto, enkrat 2. mesto in štirikrat 3. mesto.

In kaj si želiš v prihodnje?

V prihodnje si želim tekrovati tudi z vrstnicami in priti čim višje na lestvici, kar pa je možno le s trdim delom.

Te zanima tudi gorsko kolesarjenje?

Zaenkrat sem bolj navdušena nad cestnim kolesarstvom, kar pa ne pomeni, da se z gorskim kolesom ne peljem rada.

Katera je tvoja največja športna želja?

Priti do olimpijade.

Kaj je pri kolesarskem športu najbolj zahtevno?

Kolesarstvo je naporen šport, pomembna je vztrajnost, saj se moraš tudi v zimskem času kondicijsko dobro pripravljati, da lahko čim bolje odpelješ sezono dirk od maja do oktobra.

Se ti zdi, da se mladi, tvoji vrstniki, dovolj ukvarjajo s športom?

Na splošno se mi zdi, da premalo. Preveč časa preživijo pred računalnikom.

Kaj pa šola, dovolj podpira mlade športnike, kot si ti?

Za enkrat še nisem potrebovala posebnih olajšav oz. podpore, od letos naprej, ko bo več treningov in dirk tudi v tujini, pa upam, da mi bodo znali prisluhniti.

Kaj te poleg športa še navdušuje?

Poleg mojega kolesa me navdušuje še »sintesajzer«, katerega se učim že četrto leto. Najraje ga igram, ko pridem domov utrujena s treninga. Igranje me zelo sprošča in še domačim polepšam dan.

Naši Katji želimo veliko volje in vztrajnosti, ki ju bo na težki poti vrhunskega športa prav gotovo potrebovala. Obenem pa pozivamo mlada dekleta, ki ne vedo, kam z energijo, da večkrat sedejo na kolo in s tem naredijo veliko dobrega zase in za svoje zdravje. Morda pa kakšni voznja s kolesom postane tako všeč, da bo Katja končno dobila konkurentko ... Za konec pa še pobuda našim bralcem. V Mengšu je mnogo ljudi, ki se ukvarjajo s športom, tako tekmovalno kot tudi rekreacijsko. Prav za vse zanesenjake, mlajše in starejše, moške in ženske, dekleta in fante, ki jim šport pomeni velik del njihovega življenjskega ritma, se bo v našem glasilu našel prostor za predstavitev. Če se morda vidite kot glavno zvezdo rubrike Športni portret ali če poznate kakšnega zavzetega športnega navdušenca, ki bi ga želeli predstaviti tudi širši javnosti, nam to prosim sporočite v uredništvo. Veseli bomo vaših predlogov.

Tekst: Mojca Volkar Trobevšek

Foto: Zasebna zbirka

	POKRIVALO IZ OVČJE KOŽE	PREPOVEDANA TRGOVINA, VERIŽNIŠTVO	IVAN KRILOV	KRALJEVIČ IZ EPA O MAHABHARATI	DIVJA OKRASNA RASTLINA	KURIVO V PLAVŽIH
MESTO V RUSIJI, OB REKI ČULIM						
ORGAN ŽUŽELK ZA SRKANJE						
TO NE NOVAK			TOVARNA V MENGŠU			
GORAN JURAK			DEJAN LADIKA			
				ZMAGO SAGADIN		
				JED IZ DROBOVINE		
						SINOVA ŽENA

	NEKDANJI KENJSKI PREDSEDNIK (DANIEL ..... MOI)	STIL, ZVRST	DOMAČA OBLIKA IMENA IVAN	TERENSKO VOZILO, DŽIP (ORIG.)	SLAPU PODOBNA IZSTOPAJOČA STENA	MANJ ZNANO AČINSK, RAVENANAL	MOŠKI GLAS MED BASOM IN TENORJEM	HOLMIJ		BISTVO V FILOZOFIJI		
PRIBITEK PRI MENJAVI DENARJA, AZIO						AMERIŠKA ZAVAROVALNICA (IZ ČRK A,G,I)	AVTOR ŠTEFAN MARKOVIČ	AGENT 007 (JAMES)		ILJA ERENBURG		
MESTO V ITALIJI						ŽIVILSKA PLOČEVINKA	MONGOLSKI VLADAR					
ŽENSKA, KI JE SODELOVALA V ANKETI						RADIJ				SREDNJEVEŠKA STANOVSKA ORGANIZAC. ROKODELEC.		
REKLAMA									MENGŠAN GLASILO OBČINE MENGŠ	SRBSKO MOŠKO IME		

Rešitev oktobrske križanke: **OPTIMIZEM, BRADUCELJ, JET, RANA, AN, RAZINA, SVETI, AČKO, MIHAEL, AAK, UTA, MURN, GB, AIKEN, AL AKSA, RAZKRALJ, NEVERA, BRSTIČJE, NAT, PR**

Med pravilno izpolnjenimi križankami, ki bodo do 3. decembra 2009 prispele na naslov: Občina Menges, Slovenska cesta 30, 1234 Menges ali jih boste dostavili v vložišče, bomo 4. decembra izžrebali glavno nagrado.

Nagrada sta dve vstopnici za božično-novoletni koncert Simfoničnega orkestra Domžale - Kamnik, ki ju podeljuje PZM Menges.

Glavno nagrado oktobrske križanke prejme Vlado Selak, Menges, tolažilno pa France Fajdiga, Menges. Nagrajenca bosta o nagradi obveščena po pošti. Čestitamo!

Ime.....

Priimek.....

Naslov.....

Pošta.....

5	4		2		9			1
			5					4
		7				9		
8			3				6	7
			6		5			
9	3		1					2
		1				6		
2					6			
3			1		7		4	9

Tadejev znakovski pregled za mesec NOVEMBER

	ljubezen	posel	denar	zdravje
Oven	♥	☺ ☺ ☺	€ €	★
Bik	♥ ♥ ♥	☺ ☺	€	★ ★ ★
Dvojčka	♥ ♥	☺	€ € €	★
Rak	♥ ♥ ♥	☺ ☺	€	★ ★ ★
Lev	♥	☺ ☺ ☺	€ € €	★ ★
Devica	♥ ♥	☺ ☺	€	★ ★ ★
Tehtnica	♥	☺ ☺ ☺	€ € €	★ ★
Škorpion	♥ ♥ ♥	☺ ☺	€	★ ★ ★
Strelec	♥	☺ ☺ ☺	€ €	★
Kozorog	♥ ♥	☺	€ €	★ ★ ★
Vodnar	♥ ♥ ♥	☺ ☺	€	★
Ribi	♥ ♥ ♥	☺	€ € €	★ ★

1 znak - slabo

2 znaka - dobro

3 znaki - odlično

Spoštovani bralci!

Rubrika Pisma bralcev je namenjena vam bralcem, in sicer za izražanje mnenj, pripomb ali pohval. Zaradi omejenega prostora si uredništvo v skladu s svojo uredniško politiko pridržuje pravico do objave ali neobjave, krajšanja, povzemanja ali delnega objavljavanja prispevkov, daljših od 30 tipkanih vrstic (ca. 3000 znakov s presledki), ter neobjave prispevkov, ki jasno vzpodbujajo h kakršnikoli obliki nestrpnosti. V tej rubriki prispevkov ne lektoriramo ter ne objavljamo slikovnega materiala.

ZAHVALA

Civilna iniciativa Mengeš se zahvaljuje najprej stalnim in aktivnim sodelavcem, Aleksandru Markovčiču, Mateju Hribarju in Antonu Zormanu. Vsem, ki nas finančno podpirajo, SDS Mengeš, Borutu Jerebu, Antonu Zormanu, NSi Mengeš, vsem podpisnikom Civilne iniciative Mengeš, vsem, ki so sodelovali s pisnimi prispevki in pogostim sodelovanjem, Ladu Zabretu, Ivanu Zupanu, Justi Jerič, Ani Jernejčič, Jerneju Žnidarju, Zlatki Zebec, Pavletu Klemenčiču ter Vidu Kregarju.

Nenazadnje pa gre zahvala vsem 352 volivkam in volivcem, ki ste osebno oddali podporo za razpis Referenduma za ohranitev oskrbe z alpsko vodo izpod Krvavca in za sodelovanje Občine Mengeš pri obnovi Krvavškega vodooskrbnega sistema ter vsem neimenovanim, ki ste se udeleževali pogovorov, nas podpirate, se odzivajte!

Vprašanja niso retorična, temveč namenjena in naslovljena na točno določene osebe. So v obliki zahtev, opozoril, prijav, vprašanja so bila ustna, pisna, poslana odgovornim osebam v šestih občinah, treh ministrstvih, Občinskemu svetu in Nadzornemu odboru Občine Mengeš ter mnogim soodgovornim posameznikom. Poimensko je vse objavljeno na naši spletni strani.

Ali ste res tako (NE)umni, da se sami odpovedujete alpski vodi izpod Krvavca, dosežku naših prednikov? Ali ste res tako (NE)umni, da mislite, da alpska voda izpod Krvavca ni zdrava in varna prihodnost? Ali ste res tako (NE)odgovorni, da po petdesetih letih uporabe načete sodelovati pri modernizaciji Vodovodnega sistema Krvavec? Ali se (NE) zavedate, da je Krvavški vodovodni sistem enovita, nedeljiva celota kot sistem državnega pomena, solastnina z vsemi pravicami in odgovornostmi vseh šestih občin-solastnic in države? Ali se (NE) zavedate nezakonitih in kaznivih dejanj omogočanja kraje pravic in lastnine Občine Mengeš na Krvavškem vodovodnem sistemu? Kdo vam sploh daje pravico za taka nedopustna, skrajno neodgovorna ter nezakonita in tudi kriminalna dejanja? Zakaj ste preprečili ljudsko odločanje, zakaj se bojite glasovanja ljudi ZA/PROTI alpski vodi izpod Krvavca?

Javno pojasnite svoja ravnanja! Odgovorite na vprašanja. Odgovorno odgovarjajte!

Za Civilno iniciativo Mengeš: Matej Hribar, Aleksander Markovčič, Tomaž Štebe, Anton Zorman

OBVOZNICA MENGEŠ

Nemalo vode in črnila je preteklo glede naše obvoznice. Zakaj? Sedaj, ko smo tik pred izgradnjo, se je vse ustavilo. Večina lastnikov zemljišč, po katerih bo potekala obvoznica, se je strinjala s ponujeno ceno in podpisala pogodbe.

Postopki so ustavljeni, čas pa teče. Potrebno je gledati in misliti širše. Kako se počutijo someščani, ki živijo ob tako prometni cesti? Kakšna je njihova kakovost življenja? Vsakodnevene kolone vozil, ki se počasi pomikajo v obe smeri, so zgovoren dokaz, kako nujno je potrebna obvoznica, da ne omenjam nestrpnosti voznikov, naletov vozil in nesreč s smrtnim izidom. Koliko jih bomo še naštel? Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu Občine Mengeš zato poziva vse lastnike zemljišč, ki še niso podpisali akta o razlastitvi, da to storijo čim prej. Časa ni več veliko, saj se zapadlost projekta izteče v letu 2010.

Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu s tem dopisom obvešča javnost, zakaj smo obtičali. Sedaj imamo priložnost, da omogočimo otrokom varnejši korak v šolo in domov. V prihodnjih letih pa pričakujemo, da bo v centru mesta več zelenja. Naj mesto zaduha na obeh straneh ulice s polnimi pljuči.

Tone Hribar
Predsednik SPV Občine Mengeš

ODGOVOR UREDNIKA DRUGIČ ... IN ZADNJIČ

Tokrat vam, dragi bralci, še enkrat ponujam svoj pogled na mnenja Tomaža Štebeta, ki nam v odgovoru ne ponudi argumentov o nedemokratičnem in negospodarnem ravnanju ter obvladovanju glasila Mengšan. Škoda. Sam nisem zaobšel dejstva, da sem zavrnil objavo celotne izjave za javnost Civilne iniciative Mengeš (CIM), sem ga le podkrepil s tem, da je tudi ostali mediji niso objavili. Z vidika avtonomije medija celotna neobjava zato ni sporna. Koliko je cinizma v tem, je stvar presoje vsakega posameznika; moj

namen ni bil tak. Govoriti o cenzuri bi bilo povsem na mestu, če o aktivnostih CIM ne bi bilo v Mengšanu napisanega ničesar. Pa je bilo: prispevek o novinarski konferenci, intervju s članom CIM ter ostali prispevki, ki jih vestno pošiljajo.

Paranoja glede mojega delovanja »pod vplivom« je odveč, saj obseg posameznih prispevkov določam sam, na podlagi svojih lastnih idej, ciljev in vizije, torej v skladu s programsko zasnovo glasila, katero je z mojim imenovanjem sprejel občinski svet.

Strinjam se, da ima pojem »civilna iniciativa« prav takšen civilno-družben predznak, kot ga imajo npr. društva, vendar pa sta v primeru aktualne CI tako njeno delovanje kot članstvo izven civilno-družbene sfere: javno znani podpisniki so štirje, pri čemer so trije bolj ali manj vidni predstavniki političnih strank. Gre torej za relativno močan političen naboj. Skratka, »racionalni in uredniško-medijski razlog« je: dokler bom jaz urednik, bo politika, žal ali pa na srečo, v Mengšanu potisnjena na obrobje. In tudi če bi imel doktorat, ne bi bilo moje urednikovanje v tem prav nič drugačno.

Glede samega razpisa jaz težko kaj povem, saj nisem bil v komisiji. Po mnenju slednje sem razpisne pogoje izpolnjeval, zato je zame ta stvar končana. Poleg tega je bil razpis javen, zato se je nanj lahko prijavil vsakdo, ki je izpolnjeval dva pogoja. Ker mi g. Štebe tako nesebično »svetuje«, kako bi moral urednikovati, pa se na tem mestu sprašujem: zakaj se ni prijavil sam? Verjamem, da bi bil s svojo izobrazbo in izkušnjami brez konkurence.

Kakorkoli že, javno izvajanje pritiska name kot urednika, ker nisem objavil celotne izjave, ter problematiziranje moje izobrazbe in izkušenj, s čimer se me seveda poskuša diskreditirati, sta le dokaza o političnih ambicijah člana CIM, saj vse skupaj z »alpskim biserom« nima nobene veze. V svojih dveh odgovorih sem jim medijske promocije naredil že dovolj (tako sem morebiti vsaj malo omilil manjko reklame zaradi neobjave celotne izjave), zato s tem zaključujem.

Če bo katerikoli bralec imel pomisleke glede mojega urednikovanja, naj se obrne name. Sam se bom imel rad tudi v prihodnje, saj če nimamo radi sebe, ne pričakujmo ljubezni od drugih.

Lep pozdrav,

Urban Ropotar, urednik

ZAHVALA

Moja zahvala gre dvema mladima dekletoma. V začetku septembra sta v okolici Loke pri Mengšu našli in vrnili mobilni telefon, ki sem ga izgubila na poti domov. Njunih imen na žalost ne poznam, vendar se jima iz srca zahvaljujem za to nesebično gesto.

Marjana S.

AIA, društvo za izboljšanje kvalitete življenja

vabi otroke, mlade,
mamice, očke, babice
in dedke na

MEDGENERACIJSKE USTVARJALNE DELAVNICE

EKO PLANET

vsako sredo,
od 17.00 do 18.30,
v prostorih stare
knjižnice,
Slovenska c. 28,
Mengeš.

BOJ ZA PRAVICE, PROTI KRAJI NAŠE ALPSKE VODE IZPOD KRVAVCA

Vabljeni na
predstavitel in pogovor,
v četrtek, 3. decembra 2009,
ob 18. uri v dvoranico Naš slarnik
(nad nekdanjo knjižnico)

in vabljeni k sodelovanju v podporo, za delovanje, za uveljavljanje in zaščito naših pravic, za naše potomce, prihodnje rodove. Pridružite se nam. Gre za zgodovinsko dogajanje, odločanje. Ohranimo, sodelujmo, povezujmo! Povzdignite svoj glas za vodo – alpsko, izpod Kravca, ki jo že imamo in nam pripada. Ne odpovejmo se lastnini, ohranimo oskrbo – in pošteno sodelujmo pri obnovi sistema.

Civilna iniciativa Mengeš

*Skrb za vodo smo podedovali od prihodnjih rodov.
(prirejeno po Indijanskem pregovoru)
Vodo se naučimo ceniti šele, ko se vodnjak posuši.
(slovenski pregovor)
V vodi je življenjska sila celotne narave. (Leonardo da Vinci)
Pozabili smo na povezanost kroga vode in življenja.
(Jacques Yves Cousteau)*

ALI TE ZANIMA ...

- preživljanje prostega časa na drugačen način;
- druženje z otroki ali mladostniki;
- nudenje učne pomoči;
- pridobivanje novih znanj;
- možnost opravljanja prakse;
- povrnitev potnih stroškov;
- ustvarjalne delavnice, zanimivi izleti;
- pridobivanje novih, koristnih življenjskih izkušenj;

... KAKO JE BITI PROSTOVOLJEC OZ. PROSTOVOLJKA?!?

POTEM SI OSEBA,
KI JO IŠČEMO!!!

CSD Domžale, Ljubljanska 70,
Projekt Učenje za življenje,
Veronika (tel.: 031/302-217,
e-pošta:
ucenje.za.zivljenje@gmail.com)

Krajevna knjižnica Janeza
Trdine Mengeš vabi na

lotkovno predstavo MOJ DEŽNIK JE LAHKO BALON

v četrtek, 26. 11. 2009,
ob 17. uri, v prostorih stare
knjižnice. Vstopnice dobite
v knjižnici Mengeš, pri
izposojevalnem pultu.

Predstava je
brezplačna.

ZAKAJ JE ZEMELJSKI PLIN DOBRA IZBIRA?

Počasi se približuje začetek kurilne sezone in sedaj je pravi čas, da razmislite, kateri vir energije je primeren za vaše gospodinjstvo. Še posebej, ker tudi na področju naše občine že nekaj časa obstaja možnost priključitve na zemeljski plin. Na trgu obstaja veliko različnih možnosti, toda zemeljski plin še vedno ostaja cenovno konkurenčen vir energije, tako glede začetne investicije kot cene porabe. Njegova uporaba zato v primerjavi z drugimi energenti zagotavlja visoke prihranke.

Številni uporabniki si udobja življenja brez zemeljskega plina ne znajo več predstavljati. Uporabljate ga lahko za kuho, pripravo tople sanitarne vode, ogrevanje in hlajenje prostorov. Za zemeljski plin ne potrebujete skladiščnega prostora, prav tako ni potrebno niti menjavanje jeklenk, saj prihaja v domove po plinovodnem omrežju in je na razpolago vedno, ko ga potrebujete. Zemeljski plin je okolju prijazen vir energije, saj med vsemi fosilnimi gorivi najmanj obremenjuje okolje. Pri njegovem zgorevanju se v zrak sprošča za približno tretjino manj emisij CO₂ kot pri zgorevanju premoga ter za približno četrtno manj kot pri zgorevanju kurilnega olja. Seveda je zemeljski plin tudi zanesljiv energent, saj ima Slovenija dostop do različnih virov zemeljskega plina v Severni Afriki, Rusiji in državah Evropske unije. Za zadovoljevanje povečane porabe zemeljskega plina v zimskih mesecih pa distributerji uporabljajo tudi zakupljene kapacitete v podzemnih skladiščih zemeljskega plina v Avstriji in na Hrvaškem. Zato v primeru morebitne nove rusko-ukrajinske krize oskrba z zemeljskim plinom za gospodinjstva v Sloveniji ni ogrožena. Za dodatne informacije pokličite distributerja zemeljskega plina v vaši občini (Petrol d.d.), ki vam bo strokovno svetoval in pomagal pri prehodu na zemeljski plin, ali obiščite spletno stran www.zemeljski-plin.si.

A. J., GIZ DZP

POROČILO GASILSKE ZVEZE MENGEŠ ZA MESEC OKTOBER

Torek, 6. oktobra 2009

Ob 05.19 je na Svetčevi ulici v Mengšu zagorelo osebno vozilo. Požar so pogasili gasilci PGD Mengeš in Topole, še preden se je uspel razširiti na stanovanjsko hišo ob gorečem vozilu, delno sta bili zaradi bližine ognja poškodovani še dve parkirani vozili.

Sobota, 10. oktobra 2009

Ob 20.42 je na Šolski ulici 11 v Mengšu zagorel zabojnik za smeti. Pogasili so ga gasilci PGD Mengeš.

Četrtek, 15. oktobra 2009

Ob 09.02 je prišlo do požara v zabojniku za smeti na Slovenski cesti v Mengšu. Požar so pogasili gasilci PGD Mengeš.

Petek, 23. oktobra 2009

Ob 13.13 so gasilci PGD Mengeš posredovali v stanovanju na Slamnikarski ulici v Mengšu, iz katerega je voda zamakala v spodnje stanovanje. Vstopili so ob prisotnosti policije in ugotovili, da se je snela odtočna cev kopalne kadi. Zaprli so dovod vode do kopalnice in izklopili elektriko. Za nadaljnjo sanacijo je poskrbel lastnik stanovanja.

Sobota, 24. oktobra 2009

Ob 02.20 je na Šolski ulici v Mengšu zagorel zabojnik za smeti. Požar so pogasili gasilci PGD Mengeš, zaradi ponavljajočega dogodka je bila na kraju tudi policija.

Gasilska zveza Mengeš

SMUČARSKI SEJEM

Smučarski sejem bo v soboto, 28. novembra 2009, pred centrom Tuš v Mengšu, od 9. do 16. ure. Vabljeni vsi, ki bi radi prodali ali kupili rabljeno smučarsko opremo.

Smučarsko društvo Mengeš

*Prazen dom je in dvorišče,
naše oko zaman vaju išče,
ni več vajinega smehljaja,
utihnil je vajin glas,
bolečina in samota sta pri nas.*

*Zdaj bivata vrh višave jasne,
kjer ni mraku, kjer ni noči,
tam sonce sreče vama ne ugasne,
resnice sonce ne stemni.*

*Ne jokajte ob najinem grobu,
le tiho k njemu pristopite,
pomislite, kako trpela sva
in večni mir nama zaželite.*

ZAHVALA

Kruta in neusmiljena bolezen nam je v prvem tednu oktobra prekmalu vzela dve prečudoviti in dobrote polni osebi, mamo-očeta, babico-dedka, prababico-pradedka

Ano in Ivana Ošep

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za njihove darove, cvetje in sveče, za tople besede in pomoč v najtežjih trenutkih. Iskrena hvala dr. Pevcu z družino, dr. Kovačevi, članom AMD Mengeš. Še enkrat hvala vsem, ki ste ju spoštovali in cenili ter še zadnjič pospremili pri njuni poti k večnemu počitku.

Žaljujoči: vsi njuni

*V naša srca si se vpisal,
čas ne bo te več izbrisal.
In čeprav spokojno spiš,
z nami, kakor prej, živiš.*

ZAHVALA

V 90. letu nas je zapustil naš dragi mož, oče in ata

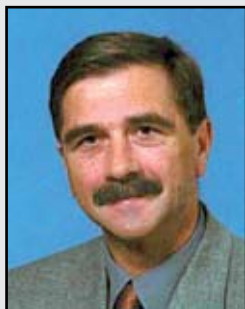
Marko Hribar

iz Mengša

Hvala vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in sveče ter spremstvo na njegovi zadnji poti. Posebna zahvala g. Trampužu za poslovilni govor.

Vsi njegovi

*Ugasnila je luč življenja,
se prižgala luč spomina,
ko ostaja v srcu tiha,
skrita bolečina.*

ZAHVALA

V 60. letu starosti nas je mnogo
prezgodaj zapustil naš dragi mož,
oče, dedi in sin

Stane Ficko iz Mengša

Hvala vsem sorodnikom,
prijateljem, sosedom, znancem
in predstavnikom Zveze vojnih
veteranov za izraženo sožalje,
darovano cvetje in sveče ter
spremembo na njegovi zadnji poti.
Hvala zdravstvenemu osebju za
pomoč v času bolezni.

Žalujoci:
žena Majda, sin Tomaž,
hčerka Tanja z družino
in mama Terezija

*Naš dragi,
ni te več v delavnici in hiši,
tvoj glas se več ne sliši.
Tvoj dih ostal je tam,
kjer najraje si se zadrževal.
Tako hitro si odšel k svoji ženi v objem.*

ZAHVALA

26. oktobra 2009 se je v 35. letu ves
nasmejan poslovil od nas dragi očka,
sin, brat, zaročenec, stric, boter in zet

Marjan Žnidar ***ml.***

kamnoseški mojster iz Mengša

Iskreno se zahvaljujemo vsem
sorodnikom, prijateljem, sosedom,
znancem, sodelavkam in sodelavcem
Doma počitka Mengeš, ravnatelju in
učiteljicam OŠ Mengeš, sošolkam in
sošolcem ter skavtom iz Homca za vse
tople besede, mašne namene, darove
za gradnjo župnijskega doma ter sveče
in cvetja. Iskrena hvala g. župniku
Janezu Avseniku za lep pogrebni obred,
g. župniku Francu Juvan, g. kaplanu
Tinetu Skoku ter bogoslovcu Matevžu
Mehletu, zahvala tudi dežurnemu
zdravstvenemu osebju ZD Domžale
in vsem tistim, ki ste molili za nas v
najbolj težkih trenutkih. Lepa hvala tudi
mladinskemu pevskemu zboru Mengeš
za lepo petje ter Leonu Košaku za
zaigrano tišino. Zahvala tudi za nagovor
sošolcu Franciju Majdiču, prijateljici
Karmen Podgoršek in prijateljem
nosačem, ki so ga pospremili na zadnji
poti z nami in ga položili k počitku.

Vsi njegovi

*Kogar imaš rad,
nikoli ne umre,
le daleč je.*

V SPOMIN

Ljubi mami, ženi, hčeri, vnukinji,
sestri, teti, snahi in svakinji!

*Je čas, ki da,
je čas, ki vzame,
je čas, ki celi rane
in je čas, ki nikoli se ne vrne,
ko zasanjaš se v spomine,
brez pomena za nas so razdalje,
ker v naših srcih si,
zato pot nas vodi tja,
kjer živiš zdaj ti.*

Mineva šesto leto,
odkar te ni več med nami.

Hvala vsem, ki ohranjate nanjo
lep spomin in prižigate svečke ob
njenem preranem grobu.

Vsi njeni

Harmonikarski orkester KD Mihaelov sejem na predstavitvi svoje prve samostojne zgoščenke »S pesmijo v srcu« na Mengeški koči, septembra 2009.

Dragi otroci!

Vabimo vas, da se skupaj s starši udeležite obiska svetega Miklavža:

- v Mengšu, pred cerkvijo sv. Mihaela, 4. decembra ob 16.30,
- v Topolah, pri kapelici sv. Lucije, 4. decembra ob 18.30,
- v Loki, pri Gasilsko-kulturnem domu, 5. decembra ob 17. uri.

Občina Mengeš

